

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
FEBRUARY 15

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
ST PETERSBURG, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

«LAIKS» IS PUBLISHED SINCE 1949 // «LAIKS» IZNĀK NO 1949. GADA

Published 48 times per year except the first week in January, the first week of May, the last week in June, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper «Laiks», Inc., 6145 SUN BLVD Apt. 203, ST PETERSBURG, FL 33715

POSTMASTER: Send address change to: «Laiks», 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740

E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXXI Nr. 6 (5943)

2020. gada 15. februāris – 21. februāris

Latvijas goda konsulti tiekas Vašingtonā D. C.

Šā gada 6. un 7. februārī Vašingtonā D. C. uz ikgadējo saņāksmi pulcējās Latvijas goda konsuli ASV. Goda konsulus uzrunāja īpašie viesi – Saeimas deputāti – Ārlietu komisijas priekšsēdis Richards Kols un Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārais sekretārs Reinis Znotiņš. Viņi aicināja goda konsulus stiprināt saikni gan ar savu pavalstu pārstāvjiem ASV Kongresā, gan arī pavalstu parlamentu līmenī. Šobrīd ASV Kongresa Baltijas atbalsta grupās Pārstāvju palātā un Senātā ir 86 biedri. Viesi arī izteica gandarījumu, ka 2019. gadā ASV Kongresa atbalsta grupas ir papildinājuši 13 jauni pārstāvji.

Goda konsuli iepriekšējā gada laikā snieguši ievērojamu ieguldījumu, veicinot abu valstu uzņēmēju saiknes, atbalstījuši Latvijas filmu nozares klātbūtni ASV, pat piedalījušies Latvijas kino producēšanā. Tāpat goda konsuli līdzfinansējuši kultūras pārstāv-

ju vizītes un projektus, līdzorganizējuši lielus pasākumus, kā, piemēram, Baltijas ceļam 30 atceri savās pilsētās. Goda konsuli palīdzējuši organizēt daudzas vizītes un tikšanās ar ASV vietējo varu pārstāvjiem, tādējādi veicinot pašvaldību interesi par sadarbību ar Latviju. Arī šajā sa-

ņāksmē sarunu centrā bija ekonomiskās sadarbības veicināšana, īpaši izceļot augsto tehnoloģiju jomu. Goda konsulus ar saviem plāniem Amerikas tirgū iepazīstināja ASV veiksmīgi strādājošs uzņēmums *Printful*. Goda konsuliem bija iespēja arī tikties ar uzņēmuma LMT pārstāv-

jiem un izrunāt gan informāciju tehnoloģiju attīstību Latvijā, gan nozares eksporta potenciālu. Ar savu darbību iepazīstināja Latvijas Universitātes fonds.

Goda konsuliem bija iespēja satikt ASV Valsts departamenta un Amerikas Latviešu apvienības pārstāvjus, kā arī īpaša iespēja satikt izcilos Latvijas basketbolistus Dāvi Bertānu un Anžeju Pasečņiku (NBA *Washington Wizards* komanda).

Goda konsuliem uzticēts veikt valsti reprezentējošas un konsulārās funkcijas, par to nesaņemot atalgojumu. Latvijai ASV šobrīd ir 19 goda konsuli – Alaskas, Floridas, Džordžijas, Ilinoisas, Indīanas, Jūtas, Mičiganas, Masačūsetas, Minesotas, Ņujorkas, Ohaijo, Oregonas, Pensilvānijas, Rodailendas, Dienvidkarolīnas, Teksasas un Vašingtonas pavalstīs, kā arī Dienvidkalifornijā un Ņujorkas pilsētā.

PBLA iestājas par drukātajiem diasporas medijiem

Lai palīdzētu Latvijas valstij izveidot Rīcības plānu 2021. – 2023. gadiem efektīvai saziņai ar tautiešiem ārvalstīs, piektdien, 7. februārī, Ārlietu ministrijā diasporas vēstnieka Aivara Groza vadībā tika sasaukta darba grupas sēde, kurā kopā sanāca gan mediju un tās darba regulatori NEPLP, gan valsts ministriju pārstāvji.

Vēstnieks A. Groza uzsvēra, ka darba grupa tiek sasaukta Diasporas likuma ietvaros, un tā īstenošanas gaitā jādomā ne tikai par diasporas darba atspoguļojumu Latvijas medijos, bet arī par šo mediju apjomu, darba kvalitāti un informācijas pieejamību un izmaiņu. Vēstnieks uzsvēra, ka diaspora ir kļuvusi ne tikai par mērķauditoriju, bet arī par labiem sadarbības partneriem.

PBLA priekšsēde Kristīne Saulīte ar pārliecību iestājās par valsts atbalstu tradicionālajiem drukātajiem (un arī digitālajā versijā pieejamajiem) ārvalstu latviešu

informācijas avotiem ar ilggadēju pieredzi, proti, plašu sabiedrības atzinību guvušajiem laikrakstiem *Laiks* (ASV), *Latvija Amerikā* (Kanadā), *Brīvā Latvija* un *Baltic Ireland* (Eiropā) un *Latvietis* (Austrālijā).

Citi klātesošie arī uzsvēra, ka mūsdienās nepieciešams arī kvalitatīvs vienots elektroniskais portāls, kas kalpotu kā neformāls informācijas avots paralēli valsts oficiālajam informācijas kanālam "Latvija.lv". Tas varētu būt pavisam jauns portāls "diaspora.lv", jeb jau eksistējošais "Latvieši.com". Vairums sēdes dalībnieku izteica savu atbalstu "Latvieši.com".

Ministriju pārstāvji uzsvēra, ka jāskaidro diasporas mediju nozīme un atbalsta nepieciešamība, savukārt politiķiem jāatgādina, ka Diasporas likuma īstenošanai ir vajadzīgs finansiāls atbalsts.

Raits Eglītis,
PBLA izpilddirektors
(Vairāk lasiet 15. lpp.)

Ināra Mūrniece Izraēlā aicina stiprināt parlamentāro dialogu

Saeimas priekšsēde Ināra Mūrniece vizītes laikā Izraēlā, lai kopā ar pasaules valstu līderiem godinātu holokausta upuru piemiņu, piedalījās arī 5. Pasaules holokausta forumā "Atceroties holokaustu, cīnoties ar antisemitismu". Vizītes ietvaros Ināra Mūrniece Telavivā tikās arī ar Latvijas un Igaunijas ebrēju asociācijas valdes locekļiem un tur mītošo mūsu cienījamo politisko apskatnieku Franku Gordonu, ar kuru viņai raisījās draudzīga saruna. I. Mūrniece sarunās uzsvēra, ka ebrēji ir bijuši, ir un būs nozīmīga Latvijas sabiedrības daļa un augstu novērtēja ebrēju kopienas ieguldījumu Latvijas valsts attīstībā

// FOTO: Juris Vīgulis, Saeima

Par Okupācijas
mūzeju
2., 3. un 12. lpp.

Basketbola svētki
Vašingtonā
4. lpp.

Dānijas rīcība
raisa sašutumu
9. lpp.

Franka Gordona
un
Kārļa Streipa
komentāri
11. lpp.

Kas tu esi,
Margerita
Karbonaro?
13. lpp.

Informātīvs
hibrīdkarš:
būsim modri!
14. lpp.

Plauka diasporas
medijiem
15. lpp.

Latvian newspaper
LAIKS

Frequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC

Latviešu nedēļas laikraksts

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros:
3 mēn. US \$ 50.00.

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.us

Redaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.

Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.

Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Sarīkojumu un dievkalpojumu ziņas sūtīt Inesei Zaķis
e-pasts: rigaven@aol.com

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.

Sēru sludinājumus un adresu maiņas sūtiet pēc adreses

50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740

e-pasts: LaiksDSR@aol.com

Ja vēlaties saņemt vairāk informācijas par avīzi,
lūdzu, zvaniet LAIKA ASV tālr.: 727 385-4256

LAIKS

50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laiksdsr@aol.com
www.laiks.us

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz «Laiks» Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)

«LAIKA» abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00

FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI! Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!

Laiks pa gaisa pastu Amerikā 3 mēneši \$69.00

Laiks pa gaisa pastu Latvijā 3 mēneši \$69.00

Laiks pa gaisa pastu Kanādā 3 mēneši \$75.00

Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 3 mēneši \$93.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

“Stūra mājā” sākas pasākumu cikls Vakara sarunas ar vēsturnieku

Lai dotu iespēju sabiedrībai uzzināt par jaunākajiem atklājumiem Latvijas nesenajā vēsturē, Latvijas Okupācijas muzejs uzsāk sarīkojumu ciklu “Vakara sarunas ar vēsturnieku”. Tās notiks bijušajā Valsts drošības komitejas ēkā Rīgā, Brīvības ielā 61 jeb “Stūra mājā”, kur darbojas muzeja izveidotā izstāde “Čekas vēsture Latvijā”. Sarunu mērķis ir iedziļināt vēsturnieku viedokli sabiedrības apziņā, kas pēdējā laikā ir aktīvizējies saistībā ar dažādiem mākslas projektiem, piedāvājot interesantu, bet ticamu informāciju.

Cikls sāksies ar sarunu 18. februārī pulksten 18.00. Vēsturniece Inese Dreimane stāstīs par čekas 1940/1941 gada upuriem, kuņģi pēc nāves soda izpildes tika

aprakti bijušajā Latvijas armijas šaujamlaucā Pierīgā (tagad Rīgas Latgales priekšpilsētas teritorijā). 1941. gada laikraksti šo vietu dēvēja par Dreiliņiem.

Tika uzskatīts, ka bedrēs bijuši 39 upuri, bet tagad atklāts, ka aprakts bija 41 cilvēks. Vakara īpašais moments būs stāsts par diviem līdz šim nezināmajiem upuriem – okupācijas karaspēka karavīru un Latvijas pilsoni – krievu tautības sievieti, kuņģi sapņoja kopīgi aizbēgt no okupētās Latvijas. Diemžēl čeka viņus arestēja un nogalināja. I. Dreimane runās arī par metodēm, ar kādām pat 79 gadus pēc notikušā var nokļūt līdz vēstures notikuma izziņai.

Nākamie sarīkojumi paredzēti 24. martā un 16. aprīlī. Martā

vēsturnieks un skauts Jānis Goldšmits runās par zīmīgu faktu Latvijas skautu vēsturē – leģendu, ka 1941. gada 25. martā nošautā ģenerāļa un skautu kustības vadītāja Kārļa Goppera aprakšanas vietā Ulbrokā priedē ticis iegrebtis krusts. Informācija mūsdienās ir pārbaudīta, un vēsturnieks stāstīs par izpētes gaitu un tās rezultātiem.

Aprīlī uz sarunu “Latvijas 20. gadsimta politiskā vēsture pieminekļos un piemiņas vietās” aicinās kultūras vēstures speciālisti Richards Pētersons un Kristīne Čakstiņa.

LĪGA STRAZDA

Latvijas Okupācijas muzeja
Projekta “Stūra mājā” darba grupas vadītāja

Akcijas „Meklējam sirdsmāsiņu” patroneses, Valsts prezidenta dzīvesbiedres Andras Levites uzruna

Labdien, cienījamie klātesošie! Labdien, cienījamās medmāsas! Man kā akcijas “Meklējam sirdsmāsiņu” patronesei ir tiešām liels prieks un gods jūs visas redzēt šeit, Rīgas pilī!

Šodien akcijas noslēguma sarīkojumā mēs pateiksimies Bērnu klīniskās universitātes slimnīcas medicīnas māsiņām, par kuņģu darbu aizvadītajā 2019. gadā mazie pacienti un viņu tuvinieki ir izteikuši vislielāko atzinību.

Šodien ir jūsu diena. Šodien mēs sakām: “Paldies!” Šodien jūs

drikkstat aizmirst rūpes. Šodien jūs drikkstat apstāties ikdienas skrējienā. Šodien jūs drikkstat justies novērtētas.

Šodien jums blakus arī acīm neredzami stāv medmāsiņas, kuņģu laiku laikus ir mainījušas pasauli ar savām domām, savu rīcību vai vismaz mainījušas medicīnas seju.

Šodien jums blakus stāv Florence Naitingela (*Florence Nightingale*), angliete, kuņģu dzīvoja no 1820. līdz 1910. gadam. Viņa, būdama māsiņa, piedalījās Kri-

mas karā, kas notika no 1853. līdz 1856. gadam. Viņa šo karu pārdzīvoja kā medmāsiņa, un pēc šī kara viņai bija skaidrs, ka pacientu kopšana ir pastāvīga medicīnas nozare, kas ir vienlīdzīga ārsta darbam.

Jums blakus stāv Florence Bleika (*Florence Blake*), amerikāniete, kuņģu dzīvoja no 1907. līdz 1983. gadam, kuņģu atpazīna un aprakstīja vecāku lomu un atbildību, strādājot kopā ar medmāsiņām, lai palīdzētu bērnam izvesēloties. Viņas jēdziens “*family centered nursing care*” (no angļu val. – uz ģimeni vērsta kopšanas aprūpe) ir iesakņojies medicīnas zinātnē.

Jums blakus stāv Elza Brendstrēma (*Elsa Brändström*), zviedriete, kuņģu dzīvoja no 1888. līdz 1948. gadam. Viņa, būdama zviedriete, piedzima Sanktpēterburgā un Pirmajā pasaules karā brīvprātīgi pieteicās cara armijā par medmāsu. Viņa Sibīrijā rūpējās par ievainotajiem zaldātiem un kara gūstekņiem vienlīga, kuņģu frontes pusē šie zaldāti bija stāvējuši. Viņa tiek dēvēta par “Sibīrijas engeli”.

Jums blakus stāv Sislja Sondersa (*Cicely Saunders*), angliete, kuņģu dzīvoja no 1918. līdz 2005. gadam. Viņa saprata un pieprasīja, ka paliatīvā situācijā cilvēkam jeb pacientam ir vajadzīga citāda aprūpe nekā aprūpe pēc piemēram, apendicīta operācijas.

Jums blakus stāv Lidija Lasmane, latviete, kuņģu pēc izglītības bija medmāsiņa, bet kļuva par politisko disidentu. Viņa uzskatīja, ka latviešiem ir tiesības uz neatkarīgu valsti, un par šo uzskatu viņa smagi maksāja.

Jūs esat visas leģitīmas mantinieces šīm sievietēm. Arī jūsu domas, idejas un balsis sabiedrībai ir svarīgas. Es gribētu vēlreiz pateikties par jūsu profesionālītāti, laipnību, par jūsu smaidu un pacietību, par jūsu skrējieni garajos slimnīcas koridoros un par jūsu darbu dienās un naktīs.

Paldies!

LAIKA GRĀMATA PIEDĀVĀ

LEONS BRIEDIS

MELNAIS AKMENS,
BALTĀS KĀJAS

LEONS BRIEDIS

MELNAIS AKMENS, BALTĀS KĀJĀS

Ar mīlestību rakstītas rindas, saturā un formā izslīpēta augstas raudzes dzeja.

Cena: 20,- USD

Grāmatas Jums piesūtīs pa pastu (t.sk. pasta izdevumi).
Rakstiet Inesei Zaķis 6051A Sun Blvd #604, St.
Petersburg, Florida 33715

Riga Ven Travel Inc.

«Lai visi Jūsu ceļi dzīvē ir veiksmīgi!»

Jūsu Inese

Zvaniem – INESE ZAĶIS
Tālr.: 727-623-4666, e-pasts: rigaven@aol.com
6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715

Mūzeja nozīme augs

Uzziņai

Sarmīte Ēlerte – žurnāliste un politiķe, ilggadēja laikraksta Diena galvenā redaktore. Bijusi Latvijas kultūras ministre un 10. Saeimas deputāte, kā arī Rīgas domes deputāte. Valsts prezidenta padomniece un Ordeņa kapitula kanclere. Par LOMB biedri kļuvusi pēc Valda Krastiņa aicinājuma darboties mūzeja biedrībā. Vecvecāki tikuši izsūtīti, mātes brālis bijis Zēdelgemas karagūstekņu nometnē. Sarmītes tēvs darbojies nacionālās pretošanās kustībā “Tautas balss”.

Kāda ir jābūt Latvijas Okupācijas mūzeja jaunajai ekspozīcijai, lai apmeklētāji nolasītu tās vēstījumu? Kāpēc ir svarīga mūzeja misija? Un vai tā būs tikpat nozīmīga arī turpmāk? Pirms dažiem gadiem, kad daļa Latvijas architektu sāka karagājienus pret Latvijas Okupācijas mūzeja paplašināšanas projektu, samulsināja viedokļi, kas parādījās sociālajos tīklos. Liela daļa feisbuka lietotāju šo situāciju komentēja aptuveni šādi: “Kāpēc gan tāds Okupācijas mūzejs vispār ir vajadzīgs?! Cik var vaidēt par to okupāciju un blenzt pagātnē? Apnicis jau! Uz priekšu, uz nākotni jālūkojas!” Piebildīšu, ka to proponēja reāli, nevis anonīmi ļaudis, cilvēki, kuri pieredzējuši okupācijas laikus un nebūt nepārstāvēja sabiedrības glupo galu.

Žurnālistes Ivetas Mediņas saruna ar LOMB biedri, kuratorijas locekli Sarmīti Ēlerti.

Kas ir noticis? Kāpēc daļā sabiedrības ir šāda nicīgi vienaldzīga attieksme pret savas valsts vēsturi?

Negribu pārspīlēt šāda virtuālā burbuļa iespaidu un pieņemt to kā sabiedrības noskaņas paudēju, bet, iespējams, ir ļaudis, kuriem šķiet, ka vēsture uz viņiem neattiecas. Padomju laikā taču viens no ideoloģijas mērķiem bija audzināt cilvēku. Mūzeja nozīme nākotnē augs, kuŗš gan neatceras savu pagātni. Par to jau 1982. gadā romānā “Un gaŗāka par mūžu diena ilgst” rakstījis kirgīzu rakstnieks Čingizs Aitmatovs. Leģenda par mankurtu vēsta, ka vergi, kuriem uzmauca galvā nokauta kamieļa kakla ādu, briesmīgas moka svelmainajā saulē izcieto, tika pārvērsti par radijumiem, kam izdzēstas atmiņas

un piederības sajūta. Šāds mankurts nezināja savu vārdu, neatcerējās tēvu un māti un neapzinājās sevi par cilvēcisku būtni, bet bija gatavs kalpot. Piederības sajūta savai valodai, kultūrai, nācijai bija šķērslis, kāpēc izgāzās PSRS kvēlākais mērķis veidot padomju cilvēku – *homo sovieticus*. Un šī piederības sajūta nevar iztikt bez vēstures – ģimenes, dzimtas, nācijas. Pieļauju, ka cilvēkiem, kuriem nebija pietiekami stipras ģimenes pašapziņas, vecāki nespēja kompensēt to, ko centās atņemt oficiālā ideoloģija.

Arī šis traumatiskais vēsturiskās atmiņas zudums kādā no posmiem paaudžu ķēdē ir okupācijas sekas. Un tomēr, par spīti padomju režīma centieniem iznīcināt to, Baltijas valstīs tautas atmiņa bija dzīva.

Kāpēc Baltija, Latvija un Igaunija, tik būtiski atšķiras, kaut arī vairāk nekā simt gadu bija daļa no cariskās imperijas? Tāpēc, ka mēs dzīvojam pavisam citā kultūras laukā – Eiropas kultūras laukā, kur lielā mērā šo kultūrpiederību ietekmēja vācbaltis. Tieši nacionālā pašapziņa un kultūras identitāte ļāva 1918. gadā izveidot neatkarīgas, eiropiskās tradīcijās balstītas valstis. Okupācijas laikā eiropiskā vēsture turpināja dzīvot ap mums – māju fasādēs, baznīcu torņos, grāmatās, vecmāmiņu tamborētājās sedziņās un Kuzņecova porcelāna krūzītēs. Izpratne par vēsturi un spēja apzināties šo piederību ir vērtība gan valstij, izvēloties un nosakot savu ģeopolitisko identitāti, gan katram cilvēkam, domājot par savu dzīvi un bērnu nākotni.

Kādiem ir jābūt jaunās eks-

pozīcijas kodiem un izteiksmes līdzekļiem, lai apmeklētāji saprastu Okupācijas mūzeja stāstu? Kā jāuzrunā tie, kuriem vārds “okupācija” emocionāli neko neizsaka, jo viņi ir piedzimuši aiz tā laika, kad bailēs par savu un tuvinieku dzīvību bija jātur mute ciet; kad nebija pieejama patiesa informācija; kad cilvēkiem tika liegtas ceļošanas iespējas un nīcināta dzimtā valoda?

Balstoties uz konkrētiem faktiem, eksponātiem, atmiņām, ir jāuzbūvē emocionāls stāsts par to, kas notiek ar cilvēkiem, kad viņiem tiek atņemta demokrātiska un neatkarīga valsts. Valsts ir likumos sakārtota un paredzama dzīves telpa, kuŗā mēs dzīvojam ar savām tiesībām un

brīvībām, pat ja mēs par valsti katru mīļu brīdi nedomājam.

Mūzeja viesiem to grūti saprast. Kad gīdi stāsta par deportācijām, ārzemnieki mēdz uzdot jautājumu: kāpēc tie, kuŗus izsūtīja uz Sibīriju, nesauca policiju un nesūdējās tiesā?

Nav viegli aptvert, kā tas var būt, kad vienā dienā pazūd valsts un cilvēks kļūst beztiesīgs. Ļoti precīzi šo sajūtu izstāsta mākslas zinātņu doktore Valentīna Freimane savā atmiņu grāmatā “Ardievu, Atlantīda!”. Valentīnas vecāki dzīvoja Berlīnē. Kad pie varas nāca nacisti, viņi nolēma, ka jābrauc atpakaļ uz mierīgo, sakārtoto un drošu valsti Latviju. Protams, Valen-

tīnas tuviniekus nogalināja holokaustā. Lūk, tā ir šī realitāte, kad cilvēks savā beztiesiskumā pēkšņi kļūst par vajātu zvēru, jo vairs nav valsts, kas viņu varētu aizstāvēt. Arī Timotijs Snaiders grāmatā “Melnā zeme”, pētot Otrā pasaules kara laiku, secināja: reģionos, kur tika iznīcinātas valstis, kur viena okupācijas vara nomainīja otru, gāja bojā visvairāk cilvēku. Tāpēc, manuprāt, mērķis šai jaunajai ekspozīcijai būtu sniegt zināšanas un izpratni par to, ka demokrātiska un tiesiska valsts ir milzīga vērtība, ka bez savas valsts cilvēks ir vājš un neaizsargāts. Ekspozīcijas stāstam ir jābūt faktoloģiskam, bet tā rezultātā – emocionālam. Tam jārada pārliecība, ka par valsti un demokrātiju ir vērts paci-

inteligences nopelnis. Visādos veidos, arī starp rindām jeb Ēzopa valodā, tai nācās šo nācijas pašapziņu uzturēt. Ja mēs to nenovērtējam, tad īsti nav saprotams, no kurienes radās simti tūkstošu, kas nostājās Baltijas ceļā. Kaut kas taču viņos bija saglabājies un dzīvojis visus šos gadus. Ir svarīgi, lai jaunā ekspozīcija parādītu, ko okupācija spēj nodarīt un kā cilvēki tai pretojās. Jā, pretojās arī sadarbojoties, jo radošā inteliģence nebija pagrīdē. Taču ik brīdī tā mēģināja pavērt plašāk to robežu, ko sauc “savējie sapratis”.

Okupācijas mūzeja jēga un būtība – kā tev šķiet, tā saglabāsies vai pamazām izzudīs?

Domāju, ka mūzeja nozīme augs. Es jau minēju divus izšķirošos faktorus – valsti un demokrātiju. Varbūt kāds domā, ka demokrātija ir tikai liela plāpātava, tomēr tiesiska demokrātija ir vienīgā valsts pārvaldes forma, kas respektē cilvēka brīvību.

Neziņas, vienaldzības radīts vai tiši proponēts mankurtisms draud ar lielām nepatīkšanām. Kā mēs zinām, vēsturei ir riebiņš nikis atkārtoties...

Patlaban pasaulē ir ļoti daudz izaicinājumu, svārstību un nedrošības. Populisti un autoritāri politiķi gūst atbalstu. Krievija rūgst Putina agresivitātē. Par pagātni ir jāstāsta arī tāpēc, lai tā neatkārtotos nākotnē. Iznākot no Okupācijas mūzeja, apmeklētājam ir jāpaņem līdzī sajtā – tas vairs nedrīkst atkārtoties! Tāpat ekspozīcijai jāstāsta par to, kas ir saprotams ikvienam cilvēkam, arī tam, kuŗš tajā laikā nav dzīvojis Latvijā, – par nelietību, par sāpēm, kas nodarītas nevainīgiem upuriem. Paralēli – stāsts par to, ka pat vīstraigākajos apstākļos ir iespēja pretoties un pastāvēt.

Mūzejs būs pateicīgs par jūsu ziedojumu, jo no tā ir atkarīga mūzeja nākotne

Ziedojumus mūzejam un grāmatu pasūtīnājumu var nodot, sūtīt un pieteikt:

Lielbritānijā: Inese A. Smith 36 Fairmount Drive Loughborough LE11 3JR, United Kingdom.

ASV: čeki rakstāmi OMFA, c/o Ilze Resnis, 10930 Nollwood Drive, Chardon, OH 44024, USA. Ziedojumi atskaitāmi, aprēķinot ienākumu nodokļus. Ar kredītkarti, lietojot OMFA “PayPal” adresi paypal@omfa-usa.org

Kanādā: čeki rakstāmi LRDF (“Latvia Relief and Development Fund”) ar piezīmi “ziedojums Okupācijas mūzejam”, c/o Dagnija Staško, 16 Elterwater Ave., Nepean, ON K2H 5J2, Canada. Ziedojumi atskaitāmi no Kanadas federālajiem ienākumu nodokļiem.

Austrālijā: čeki rakstāmi „SLS – Okupācijas muzejs” un sūtāmi: Ināra Graudiņa, 141 Darley Rd., Randwick, NSW 2031, Australia.

Latvijā: Latvijas Okupācijas mūzejā, Raiņa bulvāri 7, Rīgā, LV1050, SEB banka, kods UNLALV2X, konta nr. LV67UNLA0002400700517.

Mūzejā var ziedot ar kredītkarti.

Ar kredītkarti vai “PayPal” tiešsaistē mūzeja mājaslapā www.omf.lv

Par veikto ziedojumu rakstiet: ziedojumi@omf.lv

Kas notiek ar novēlējumiem mūzejam?

VALTERS NOLLENDORFS,
Nākotnes fonda Uzticības padomes priekšsēdis

Esam pateicīgi visiem, kas domājuši par Latvijas Okupācijas mūzeju, rakstot savu testamentu. Tas ir viņu pēdējais ziedojums un novēlējums, par ko jūtamiem īpaši atbildīgi. Tāpēc testamentārus novēlējumus, ko saņemam Rīgā, galvenokārt ieguldām ilgtermiņa noguldījumos un vērtspapīros, lai tie vēl ilgi atbalstītu mūzeja darbu. Pastāv divi fondi, kuŗos nonāk 7/8 novēlējumu: Nākotnes Nama fonds un Nākotnes fonds. Apmēram vienu astotdaļu vēltām mūzeja operatīvā budžeta

papildināšanai. Nākotnes Nama fondā ieguldām 3/8 novēlējuma jaunās ekspozīcijas veidošanai un mūzeja iekārtošanai. Tos atzīmēsim pabeigtajā namā ar vārda plāksnīti vai citā piemērotā veidā. Nākotnes Nama fonds beigs darbu, kad būsīm iekārtojušies savās pārbūvētajās un paplašinātajās telpās. Atlikušos fonda līdzekļus paredzam ieskaitīt Nākotnes fondā. Nākotnes fondā jau tagad iegulst vismaz 1/2 no katra novēlējuma; pēc Nākotnes Nama fonda darbības beigām tajā nonāks vis-

maz 7/8 novēlējuma. Nākotnes fonds palīdz garantēt mūzeja ilgtspēju. Ar Latvijas Okupācijas mūzeja biedrības lēmumu fonda līdzekļus apsaimnieko biedrības ievēlēta Uzticības padome. Tās uzdevums ir gādāt par lietpratīgu un drošu fonda apsaimniekošanu un līdzekļu piešķiršanu mūzeja darbībai, galvenokārt no vērtības pieauguma un dividendēm, bet ne vairāk kā 5% gadā. Aizgājušo labdaru vārdi ar pateicību tiek minēti Nākotnes fonda pārskatos un ziņojumos.

Amerikas latviešu apvienība sarīko basketbola svētkus Vašingtonā

MARISA GUDRĀ,
Amerikas latviešu apvienības
izpilddirektore

Latviešu basketbola līdzjutējiem 7. februāris bija zīmīgs datums. Vašingtonā, D.C. *Capital One* arēnā satikās trīs latviešu spēlētāji – Kristaps Porziņģis, kas pārstāvēja Dalasas *Mavericks* komandu, Dāvis Bertāns un Anžejs Pasečņiks no Vašingtonas *Wizards*. Amerikas latviešu apvienība nelaida gažām iespēju apvienot latviešu līdzjutējus, lai arī kuŗai no komandām piederētu viņu simpātijas.

Uz leģendāro spēli ieradušies bija ne tikai vietējie Vašingtonas, Merilandes un Virdžīnijas latvieši, bet arī no Ņujorkas un citām ASV pavalstīm, kas no Vašingtonas ir lielākā attālumā. Protams, īpašs prieks bija par basketbola līdzjutējiem no Rīgas. ALA priekšsēdis Pēteris Blumbergs priecējās arī par iespēju neformālā gaisotnē satikties ar Latvijas vēstniecības ASV pārstāvjiem, Saeimas deputātiem, apvienības labvēļiem un Latvijas Goda konsuliem, kas uz spēli ieradās pēc savas gadskārtējās sapulces Vašingtonā.

Vakars iesākās ar saviesīgu stundu krodziņā pie arēnas, kur sanākušie latviešu līdzjutēji ātri vien atrada kopēju valodu.

Pateicoties *Wizards* pārstāvēniecības atsaucībai, līdzjutēji, kuŗi uz spēli bija ieradušies agrāk, apsēdināti labākās vietās, varēja

spēlētājus... Milzīgs bija mūsu pārsteigums, ka tunelī ieskrēja puīši zilos kreklos un pēkšņi arī pats Kristaps Porziņģis! Liekas, ka vēl pirms spēles sākuma *Wizards* menedžeri bija sapratuši, ka arī Dalasas *Mavericks* vislielākie atbalstītāji šovakar būs latvieši.

Tā arī bija, jo priecājamies gan

par *Wizards*, gan *Mavericks* iegūtajiem punktiem, jo neatkarīgi no spēles rezultātiem, zinājām, ka latvieši priecāsies par jebkādu iznākumu, lai arī pieļauju, ka klusībā katram spēlētājam bija sava mīļākā komanda. Kā jau zināms, ar viena punkta pārsvaru spēlē uzvarēja *Wizards*, kas, protams, bija liels

prieks Vašingtonas publikai.

Spēlei beidzoties, visi latvieši steigās uz *Devil's Backbone Lounge* zālī arēnā, kur bija apsēdīti tikšanās ar Dāvi Bertānu un Anžeju Pasečņiku. Abi spēlētāji dienu pirms spēles viesojās arī Latvijas vēstniecībā ASV, kur viņus uzņēma vēstnieks Māris Selga ar kundzi.

Iespēja satikties ar latviešu NBA zvaigznēm bija arī ALA pārstāvjiem. Pēteris Blumbergs aprunājās ar abiem puīšiem un izteica apbrīnu "cik kārtīgu dzīvi abi dzīvo, piedomājot par rēgulāru vingrošanu, veselīgu diētu un cik svarīga loma viņu dzīvēs ir ģimenēm. Dāvis Bertāns pastāstīja man, ka viņa ģimenē aug maza meitiņa, kam viņš cenšas veltīt lielu uzmanību."

Kad vairāk nekā 200 latviešu līdzjutēji pēc spēles bija sarindojušies, lai nofotografētos ar *Wizards* spēlētājiem un saņemtu kārtos autografus, pēkšņi ieradās arī *Mavericks* zvaigzne Kristaps Porziņģis. Tā tapa vēsturiska fotogrāfija ar Latvijas basketbola talantiem un viņu uzticamajiem līdzjutējiem.

"Man likās, ka viņi visi trīs bija laimīgi būt kopā ar latviešiem," atzīst Pēteris Blumbergs. "Puīši bija smaidīgi, draudzīgi, parakstīja simtiem autografu. Viņi izskatījās kā īsti latviešu puīši, līdzīgi jauniešiem, ko mēs katru vasaru redzam Garezerā."

Piektdienas, 7. februāra spēle Vašingtonā nebija tikai sacensības starp Dalasu un Vašingtonu, tas bija pārsteigums, prieka pilns saviesīgs latviešu sabiedrības vakars tālu prom no Latvijas, bet ar lielu lepnumu par Latviju!

Vēsturiskā fotogrāfija ar latviešu līdzjutējiem

Līdzjutēju tunelis

vērot, kā spēlētāji uz laukuma iesildās. Drīz gan mūs aizsūtīja uz savām istajām sēdvietām, kas atradās tālāk, bet Kristaps Porziņģis savējos vienalga pamanīja un, dodoties laukumā, pamāja ar roku.

Pirms spēles sākuma mēs, kuŗi bijām noskatījušies iesildīšanās, tikām aicināti sapulcēties uz laukuma un izveidot Fanu tuneli. *Wizards* pārstāvēniecība jau iepriekš bija atsūtījusi instrukcijas ar noteikumiem, brīdinot, ka, atrodoties vienas komandas tunelī, nav pieļaujams vilkt sporta kreklu ar citas komandas nosaukumu un simboliem. Uz klausījām norādījumus un ar sajūsmu gaidījām Dāvi Bertānu, Anžeju Pasečņiku un pārējos *Wizards*

Vēstnieks Māris Selga, Marisa Gudrā, Marika Selga, Baiba Dolinsky

P.Blumbergs, D.Bertāns, Saeimas deputāts R.Kols

Pēc spēles

LĪGA RUPERTE,
Ziemeļamerikas 3x3 padomes locekle
3x3 globālā koordinatore

2019. gada 9. novembrī Klīvlāndē notika gadskārtējā Ziemeļamerikas 3x3 padomes sēde. Tajā piedalījās Gaŗezera 3x3 vadītājas Maija Zaeska, Daiga Rūtiņa un Larisa Kaļiņa, Katskiļu 3x3 vadītāja un padomes priekšsēde Ingrīda Jansone, Kanadas 3x3 vadītāja Dace Veinberga, padomes sekretāre un kasiere Maira Bundža un padomes locekles Lilita Spure, Laila Medne un Liga Ruperte. Uz brīdi sēdē piedalījās arī Gaŗezera un Kanadas 3x3 dalībniece Anda Prātiņa un Kanadas 3x3 dalībniece Inga Grīna. Daļai no padomes locekļiem pirmssēdes vakarā bija izdevība apmeklēt Muktupāvelu koncertu Klīvlāndē un baudīt vietējas sabiedrības viesmīlību.

Sēdes dalībnieces priecājās par to, ka šogad 3x3 kustībā nākušas klāt divas nometnes vai saieti. Norvēģijā 3x3 notika pirmo reizi. Kanadā nometnes notika 2002. un 2003. gadā un darbību atsāka šogad. Mēs augam – pasaulē pavisam kopā ir vienpadsmit 3x3. Šogad notika 10 nometnes/saieti: 2 – Latvijā, 2 – ASV, 2 – Lielbritānijā un pa vienam – Austrālijā, Īrijā, Norvēģijā un Kanadā. 3x3 Vācijā notika 2018. gadā un notiks atkal 2020. gadā.

Visiem 3x3 ir kopīgi mērķi un pamatīpašības. Galvenajos vilcienos visi 3x3 arī seko kopīgām darbības vadlīnijām. 1981. gadā Gaŗezera iesāktais turpinās. Sēde nosprieda vadlīnijas rūpīgi izskatīt un pārstrādāt dažus punktus, lai tie elastīgāk atbilstu dažādām situācijām. 3x3 padomes darbojas Latvijā, Ziemeļamerikā, Austrālijā, Lielbritānijā un Īrijā. Katras padomes uzdevums ir gādāt par nometņu/saietu vadītāju apzināšanu un viņu darbības atbalstīšanu, saieta sekmju izvērtēšanu un secinājumu ievērošanu turpmākajā darbībā.

Ar lielu interesi un atzinību sēdes dalībnieces uzklusēja Daces Veinbergas ziņojumu par

mini-3x3 Tērvetē. Nometne bija ļoti sekmīga. Tā ilga 3 ½ dienas, un tajā piedalījās 100 dalībnieku. Vispopulārākā ievirze bija Dziedāšana, ko vadīja Zane Šmite, dziedātāja, etnomuzikoloģe un vokālā pedagoģe. Labi apmeklētās bija arī citas ievirzes – koklēšana, literatūra un dažādi rokdarbi. Bērnu nodarbības vadīja jaunieši, virtuves darbinieki bija brīvprātīgie no Tērvetes.

Par Gaŗezera 3x3 ziņoja Maija Zaeska. Nometnē bija 159 dalībnieki, 34 no tiem bērni. Nometnes programmā bija deviņas amatnieku ievirzes un četras pārrunu ievirzes. No pēdējām ļoti populāra jau otro gadu pēc kārtas bija "Latviskā dzīves ziņa dievturīgā un kristīgā skatījumā", kuŗu atkal vadīja Gundega Puidza, bet šogad mūžībā aizgājušo līdzvadītāju Richardu Spuri aizstāja Latvju dievturu sadraudzes vadone Ilze Kļaviņa un kā lektors piedalījās katoļu priesteris no Kurzemes – Andris Vasiļevskis. Bērnu nodarbības trīs vecuma grupās vadīja četri audzinātāji ar astoņiem palīgiem. Gaŗezera 3x3 cenšas piesaistīt pēc iespējas vairāk jauno ģimeņu, veidojot interesantas un daudzpusīgas bērnu programmas. Bieži tiek gādātas nodarbības arī vakaros, lai vecāki varētu piedalīties vakara programmās. Nometnes avīzi veidoja Sams Knochs ar palīgiem.

Ingrīda Jansone, Katskiļu 3x3 vadītāja, ziņoja, ka nometnē bija 92 dalībnieki, no tiem divi bērni un divi pusaudži. Programmā bija piecas pārrunu ievirzes un sešas amatnieku ievirzes, plus kalnā kāpšanas ievirze. Ļoti populāra bija Vēstures ievirze Ojāra Spāriša vadībā. Gundega Puidza piedalījās arī Katskiļu 3x3, vadītāja ievirzi "Gaŗīgums latviešu būtībai: sirdsbalsi, tradīcijā un kustībā". Nometnes avīzes redaktore bija Maira Bundža.

Līga Ruperte ziņoja par 3x3 ārpus Ziemeļamerikas. Gaŗezera 3x3 2020. gadā svinēs 40 gadu

pastāvēšanas jubileju, Latvijas 3x3 – 30 gadu. Pievienots pārskats par visiem 3x3 pasaulē. Liela pateicība pienākas LV Kultūras ministrijai, kuŗa finānciāli atbalsta visus 3x3. Jaunais kultūras ministrs Nauris Puntulis, viesojoties Jaunpils 3x3, izteica atzinību 3x3 un solīja KM atbalstu arī turpmāk.

Trīsreiztrīs pasaulē. 2019. gada pārskats

1. rindā: Līga Ruperte, Ingrīda Jansone. 2. rindā: Larisa Kaļiņa, Daiga Rūtiņa, Lilita Spure, Maira Bundža. 3. rindā: Laila Medne, Maija Zaeska, Dace Veinberga // FOTO: 3x3 archīvs

Austrālijā – saiets notika no 2018. gada 31. decembra līdz 2019. gada 6. janvārim un to vadīja Vizma Boag un Daila Mohr. Saitā bija 89 dalībnieki.

Latvijā – pirmais saiets notika Vecpiebalgā no 7. līdz 14. jūlijam Ineses un Aināra Grīnvaldu vadībā. Saitā bija 317 dalībnieku, 59 no ārzemēm. Otrais saiets notika Jaunpilī no 21. līdz 28. jūlijam Ievas un Eduarda Krūmiņa vadībā. Šai saietā piedalījās 328 dalībnieki, aptuveni 45 no ārzemēm. LV kultūras ministrs Nauris Puntulis saieta daudzina-

jumā uzrunāja dalībniekus un solīja arī turpmāku KM atbalstu 3x3. Bijusi kultūras ministre Dace Melbārde saietā vadīja ievirzi "Latviskā daudzveidība." Abos saietos piedalījās vairāk nekā piecdesmit vietējo iedzīvotāju.

Lielbritānijā nometne angļu valodā notika no 28. jūlija līdz 4. augustam. To vadīja Ingrīda Dzeriņa ar palīgiem, tur piedalījās 66 dalībnieki. Saites latviešu valodā notika no 4. līdz 11. au-

gustam ar 111 dalībniekiem.

Kanadā notika mini-3x3 nometne no 29. augusta līdz 2. septembrim Daces Veinbergas un Ināras Paliepas vadībā ar 100 dalībniekiem.

3x3 nometņu/saietu kopskaits (kopš pirmās nometnes Gaŗezera, 1981. gadā) 2019. gada rudenī ir 257, un kopējais dalībnieku skaits – 38625.

www.3x3.lv ir atrodama informācija par 3x3, ieskaitot visu nometņu avīzes, kā arī Latvijas un Norvēģijas saietu ikrita video ziņas.

3x3 pateicas LV Kultūras ministrijai par piešķirto atbalstu un cer, ka tas turpināsies arī nākotnē. Vislielākais paldies visiem 3x3 darbiniekiem, kuŗi bez finānciāla atalgojuma veic savus pienākumus ar apbrīnojamu atbildības sajūtu, atdevi un sajūsmu. Un, protams, pateicība pienākas arī daudzajiem dalībniekiem, bez kuŗiem 3x3 nevarētu notikt.

2020. gada nometnes/saieti

Austrālijā – no 2. līdz 8. janvārim, vad. Artūrs Landsbergs.

Vācijā – no 7. līdz 14. augustam, vad. Egija un Ingus Krūmiņi, Lelde un Indulis Bērziņi.

Latvijā

Kalnoss – no 12. līdz 19. jūlijam, vad. Anna Gobzeme Nulle un Guntis Nulle

Maltā – no 26. jūlija līdz 2. augustam, vad. Ilze un Lauris Cekuli

Lielbritānijā angļu val. – no 26. jūlija līdz 2. augustam, vad. Ingrīda Dzeriņa

Lielbritānijā latviešu val. – no 2. līdz 9. augustam, vad. Inga un Armands Ozoliņi

Īrijā – no 9. līdz 16. augustam, vad. Zane Kaŗotniece

ASV

Gaŗezera – no 9. līdz 16. augustam, vad. Maija Zaeska, Daiga Rūtiņa, Larisa Kaļiņa

Katskiļos – no 16. līdz 23. augustam, vad. Ingrīda Jansone

Mērķis sasniegts dubultā!

Mūzeja "Latvieši pasaulē" 2019. gada Ziemsvētku ziedojumu akcija

Ar lielu prieku un pateicību paziņojam, ka mūzeja "Latvieši pasaulē" 2019. gada nogalē izsludinātā ziedojumu akcija ir bijusi ļoti veiksmīga – ziedojumos no visas pasaules saņēmām divreiz lielāku summu, nekā bijām gaidījuši un iedomājušies! Kopā tika saņemti \$ 48 000, tostarp arī viens anonīms ziedojums par summu \$25 000!

Sirsniņš, jo sirsnīgs paldies visiem, kas ziedoja līdzekļus! Bez ziedotāju, mūzeja labvēļu un draugu, brīvprātīgo atbalsta nebūtu iespējams nodrošināt mūzeja darbību. Viens no galvenajiem mērķiem ziedojuma akcijai bija atrast tik daudz līdzekļu, lai varētu pieņemt uz gadu darbā vēl vienu mūzeja krājuma glabātāju, kuŗa darba uzdevums ir palīdzēt apstrādāt un saglabāt mūzejam dāvinātos priekšmetus, vienlaikus palīdzot sagatavot mūzeju valsts

akreditācijai. Pateicoties 2018. un 2019. gada veiksmīgajām ziedojumu akcijām, mēs esam spējuši nodrošināt pilnvērtīgu krājuma darbu. Piedāvājam tālāk iepazīties ar mūzeja Galvenās krājuma glabātājas Gunas Dancītes motivāciju, strādājot krājumā, par ikdienas darbu kopā ar kolēģiem Guntu Lediņu un Ulđi Dimiševiski:

"...esam auguši gan kvantitatīvi, gan kvalitatīvi. Kopš neticami veiksmīgas akcijas 2019. gada nogalē janvārī bija iespēja pieņemt darbā vēl vienu krājuma glabātāju, un nu mums krājumā strādā pavisam trīs cilvēki, kas rūpējas par varen lielu vēsturisko un emocionālu krājumu, ko mūzejs nu jau 13 gadus rūpīgi vācīs, glabājis un pētījis. Lai gan es mūzejam pievienojos tikai septembrī, stāsti par dzīvi ārpus Latvijas man bija zināmi jau krietni

agrāk. Jau vairākus gadus aktīvi darbojoties studenšu korporācijā, esmu iepazinusies ar daudziem lieliskiem cilvēkiem, kas savas dzīves laikā īsāku vai garāku laiku dzīvojuši ārpus Latvijas. Tas arī ir daļēji veidojis manu izpratni par draudzību, atbalstu, drosmi un dzimtenes mīlestību. Satīktie cilvēki un viņu stāsti, atmiņas un piedzīvojumi ļoti bieži man personīgi rosinājuši pārdomas par motivāciju, centību un tieksmi pēc izcilības, jo iegūt zināšanas un prasmes bijis viens no latviešu tikumiem neatkarīgi, kuŗa okeāna krastos mēs atrastos.

Līdzīgs ceļš pēc sasniegumiem ir uzstādīts arī kā mūsu mūzeja mērķis. Jau iepriekš iesākts, arī šogad turpinās darbs pie mūzeja akreditācijas. Mūzeju pasaulē tas ir liels notikums, kas rada daudz satraukuma. Arī mēs

plānojam rudens pusē savu pirmreizējo akreditāciju, tādēļ ļoti svarīgi šo dažu mēnešu laikā sakārtot dokumentāciju atbilstoši Latvijas likumdošanai. Ir diezgan daudz dažādu dokumentu un norāžu, kam sekot, tāpēc šis darbs prasa lielu atbildību un rūpību.

Tāpat esam uzsākuši pilnīgu mūzeja krājuma esības pārbaudi, lai pārlicinātos, ka ikkatram priekšmetam ir sava vieta mūzeja krātuvē un šis priekšmets tur jūtas labi (ar visu nepieciešamo mikroklimatu u.c.). Mūsu krājuma glabātāja Gunta patiešām katru priekšmetu izņem ārā no plaukta, izpako, pārbauda tā saglabātības pakāpi, ja nepieciešams, izmēra utt.

Paralēli šiem darbiem pieteicām savu projektu Valsts Kultūrkapitāla projektu konkursā, un nu jau dažus

mēnešus mūsu mūzeja krājumā esošais, vislielākais priekšmets – Juŗa Bļodnieka dāvinātais, leģendārais "pretpadomju" demonstrāciju auto "Valiant" atrodas prasmīgu restauratoru rokās, lai jau maijā leņpi ierīpotu Dzelzceļa vēstures mūzejā, kur notiks mūsu mūzeja veidota izstāde "Nyet, nyet, Soviet". Latvijā un pasaulē vēl ir daudzas izstādes, kuŗās eksponēti auto, bet ne šis! Tas būs kas unikāls!

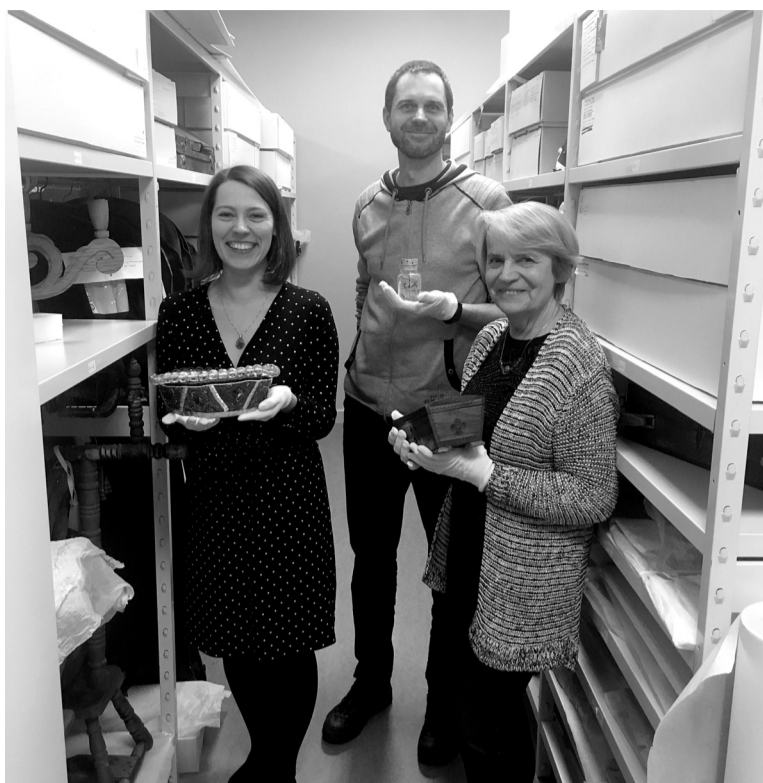
Protams, šai laikā esam saņēmuši arī daudz dāvinājumu no visas pasaules, tāpēc priekšmetu pieņemšana krājumā ir mūsu darba svarīga sastāvdaļa, ko ar lielu rūpību veic krājuma glabātājs Ulđis. Priekšmetu ir daudz, tādēļ tos rūpīgi aprakstām, pēc tam signējam un atrodam tam vietu

(Turpinājums 6. lpp.)

Mērķis sasniegts dubultā!

Mūzeja "Latvieši pasaulē" 2019. gada Ziemsvētku ziedojumu akcija

(Turpināts no 5. lpp.)

Mūzeja "Latvieši pasaulē" krājuma glabātāji mūzeja krātuvē 2020. gada februārī. No kreisās: Guna Dancīte, Uldis Dimiševiskis, Gunta Ledīņa

krājumā. Šai laika sprīdī esam pat saldējuši priekšmetus, lai iznīcinātu visas iespējamās sēnes un kaitēkļus, kas varētu būt paslēpušies brunčos, kreklos, starp grāmatu lapām un citur.

Tam visam pāri esam arī papildinājuši savas zināšanas un prasmes, uzklausot mūzeju darbinieku un restauratoru vadītās lekcijas, stāstījumus, lai arī mūsu darbs kļūtu labāks un profesionālāks.

Kopumā darbs mūzejā ir krietni dinamiskāks, nekā no malas varētu likties, bet tieši tas ir tas labākais! Mēs, krājuma glabātāji, LaPā vienmēr esam priecīgi par katru dāvinājumu, katru jaunu projektu vai iespēju, kas tiek piedāvāta, jo tieši tas mūs ved uz tuvākiem un tālākiem mērķiem, ko mūzejs sev izvirzījis. Un tā ir burvīga sajūta, ka zinām, ka mūsu darbs arī citiem nav vienaldzīgs. Paldies jums!"

Ar savu ziedojumu 2019. gada Ziemassvētku akcijā mūzeja

"Latvieši pasaulē" darbību atbalstījuši šādi cilvēki un organizācijas: Aija Ingrida Abene; Biruta Abuls; Anita un Graham Andersoni; Patrick C. Arnett; Andris Auliciems sen.; Vilnis O. Ātrēns; Anita un Roberts Batarags; Baiba Bela; Ilga Anita Bērzkalna; Uldis Bluķis; Jānis un Valda Bolis; Imants un Velga Brolis; Wayles Browne; Joan Carlson; Anda Cook; Jānis Danenbergs; Diane Conneman; Rita D. Drone; Lauris Eglītis; Ginta Elksne; Uldis un Inese Erdmanis; Jānis Grāmatiņš; Yvette Grimbush; Andris un Inta Grunde; Gunta Harvey; Sibilla Hershey; Maija Hinkle; Andrejs Jansons; Vita Kākulis; Liene Zeltīte Kalniņa; Daugavas Vanagi Kanadā; Biruta Kelley; Alda Ķirse; Dagnija Krēslīņa; Zuze Krēslīņa-Sila; Rita Krūmiņš; Latvian Relief Fund of America; Edward Lemanis; Sarma Liepiņš; Guntis un Anita Liepiņi; Jūlijs Liepiņš; Astra Māliņš; Mančesteras latviešu ev.

lut. draudze; Joe un Emily Metz; Jolanta Mockus; Lalita Muižniece; Zintis Muižnieks; Mirdza Neiders; Valters Nollendorfs un Aija Ebden; Ārijs un Gunta Pakalns; Toms Pāvils; Alfrēds Peterlēvits; Uldis un Sarma Puriņi; Mārtiņš Putenis; Ināra Reinis; Genādijs Ribakovs; Dace Ruņģe; Jānis un Maija Šķiņķis; Juris Šlesers, Ieva Ērika Šmite; Ilse Stalis; Daina Taimiņa; Antra Thrasher; Zane Treimane; Rita Uibo; Laila V. Prosser; Lizete un Oto Viegļais; Aivars Vinters; Ilma Wilkinson; Ludmila Yamrone; Maija Zaeska; Lilita Zaļkalns; Ģirts Jānis Zēģners; Austra Zemzars; Lauma Zvidriņa.

Pateicamies vēl diviem ievērojamiem ziedotājiem ārpus Ziemsvētku akcijas: 2019. gadā saņēmām līdzekļus no Valdas un Kristapa Jaunzemu testaamenta un Klāva Zichmaņa uzņēmuma "AKA 3".

Draudzīgais aicinājums Bostonas Latviešu skolā

KRISTS KĀRKLIŅŠ

Trimdas latviešu sabiedrībai latviskās izglītības uzturēšana ir būtisks pamatnoteikums kultūras un valodas zināšanu un savas saiknes ar Latviju saglabāšanai. Izglītības lomu un nozīmi jaunās Latvijas valsts izaugsmē un attīstībā ļoti labi apzinājās tās pirmā neatkarības posma vadītājs Kārlis Ulmanis, viņam varam pateikties par Draudzīgā aicinājuma tradīcijas aizsākšanu. Bostonas

Agneses Linartes uzrunu un jahtājumiem bērniem par dažādiem ar Draudzīgo aicinājumu saistītiem faktiem. Skolēni jautājumus zina atbildēt, jo ar šo datumu saistītā vēsture ir jau iepriekš apgūta klasē.

Kā nākamais ar uzrunu pie klātesošajiem vērsās Latvijas Goda konsuls U. Sīpols un pasniedza skolas pārstāvjiem ziedojumu Goda konsulāta vārdā.

pendiju fonda atbalsta saņēmēji: Kārlis Burchard, Amanda Tums, Lūkas Subačs, Silvija Grava, Miķelis Tums, Anika Grinberga, Pēteris Burchard, Sofija Ryan, Marisa Tums, un Edvards Ruszczyk. (Par stipendijām neklātienē pateicās Kārlis Grava, Diāna Kreišmane, un Kristofs Ruszczyk, 2019. gada Gaŗezera Vasaras vidusskolas absolventi.) Liels paldies Stipendiju fonda

demonstrēja ne tikai skolas audzēkņi, bet arī skolotāji un vecāki.

Ita Lee stāstīja par saviem sasniegumiem šausānas sportā un dalību jauniešu sacensībās. Ģeografijas skolotājs Žanis Lemešuks uzstājās ar paša sacerētu dzejoli "Dziesmu svētki" latviešu un latgaliešu valodās. Sagatavošanas klase dejoja "Tūdaliņ, tagadiņ" kopā ar vecākiem, un absolventu

atskaitījās, ka Stipendiju fonds šogad ir saņēmis ziedojumus \$2745 apmērā. Paldies katram ziedotājam un ģimenei par atbalstu Bostonas latviešu jaunatnei! Pateicamies ALTS, Bostonas Trimdas draudzes dāmu komitejai un Jaunanglijas Tālavijas filistru grupai par viņu organizāciju ziedojumiem!

Koncerta izskaņā sagatavošanas klase dziedāja dziesmu "Joka

Latviešu skolā Draudzīgais aicinājums ir iespēja visiem latviskās izglītības atbalstītājiem sanākt kopā un nepiespiestā gaisotnē novērtēt gan skolas dalībnieku jau līdz šim paveikto, gan arī atbalstīt skolēnu un skolotāju darbu nākotnē.

Sarīkojuma norise sākas ar administratīvo lietu pārzines

Savā runā Sīpola kungs uzsvēra latviskās izglītības nozīmi Latvijas valsts un tautas pastāvēšanā. Sarīkojumu ar savu klātbūtni pagodināja Sandra Kronite-Sīpola – Gaŗezera Vasaras vidusskolas direktore.

Par pagājušajā vasarā dažādās latviešu nometnēs ASV un Latvijā pieredzēto stāstīja Sti-

vadītājai Annijai Reinbergai par ieguldīto darbu!

Draudzīgā aicinājuma sarīkojuma turpinājumā klātesošie varēja baudīt skolas dalībnieku spēju un iemaņu demonstrējumus gan priekšnesumu, gan arī mākslas, rodarbu un kulinārijas sasniegumu izstādēs. Šeit būtiski ir pieminēt, ka savus talantus

klase uzstājās ar Raiņa lugas "Zelta zirgs" lasījumu. Tam sekoja skolas audzēkņu un vecāku priekšnesumi, kā arī stāstījumi par saviem mākslas un rodarbu paraugiem, ko tuvāk varēja apskatīt šim notikumam par godu sarīkotajā izstādē.

Draudzīgā aicinājuma noslēgumā skolas kasieris Didzis Vol-diņš paziņoja, ka ziedojumos sarīkojuma laikā ir savākti \$2645 un pateicās visiem par atbalstu. Gita Ligure ALTS vārdā pasniedza Stipendiju fondam \$1000 ziedojumu. Annija Reinberga

pēc alfabēts", vidējās klases dziedāja dziesmu "Vilciņš", un sarīkojumu noslēdza vecākās klases ar skanīgu "Tikai tā" izpildījumu.

Ir gandarijums par to, ka "Draudzīgajā aicinājumā" pieredzētais dod pietiekamu iemeslu lepoties ar jau sasniegto, sarīkojuma iespaidi dod pārliecību, ka latviskās izglītības darbs Bostonas Latviešu skolā neapsiks, kamēr vien mūsu nelielās un saliedētās kopienas locekļi turpinās atbalstīt tās darbu, nesavtīgi ziedojot savu laiku, spēku, līdzekļus un zināšanas.

VECMĀMIŅ, PALASĪSIM LATVISKI!

Takšelis Makšelis

KĀRLIS ŅEZBERS

(Turpināts no nr. 5)

Makšelis pavērs sānis runātājā.

Blakus gultā gulēja prāvs, pelēks pūdelis, smalki kopts, ar sarkanu saitīti ap kaklu.

“Džakomo mans vārds,” teica pūdelis. “Lauzta kāja, nekas sevišķs...”

Makšelis pierāvās sēdus. “Lauzta kāja – nekas sevišķs?” viņš nobrīnījās. “Lauzta kāja ir nopietna lieta. Kā tev tas gadījās?”

Pūdelis piegriezās viņam, cik vien tam atļāva kāja, kas bija piesieta saitē un pacelta augstāk. “Kritu no trapeces,” viņš teica. “Cirkū strādājot, tādas lietas gadās.”

“Trapece? Kas tas par zvēru?” Pūdelis līdzcietīgi pasmaidīja.

“Ak tu manu mazo lauku muļķīti,” viņš nosmējās. “Trapece nav nekāds zvērs. Trapece ir rīks, kas piesiets pie cirkus griestiem un šūpojas turpu un atpakaļ. Cirkus otrā pusē karājas līdzīgs rīks. Abus iešūpina, un mums, cirkusmāksliniekiem, jālec no vienas uz otru.”

“Tu strādā cirkū?” “Kā tad – kopā ar lielo trapeces meistarā Vitorio Pellini,” pūdelis lepni stāstīja. “Mēs, zini, abi nākam no Itālijas. Kungs bija izdomājis lēkt no vienas trapeces uz otru, un man jāsež viņam uz muguras un jāturas. Nokritu mēģinājumā no kāpnēm. Ja nokristu tieši no trapeces, būtu sveiks un vesels, jo mēģinājumu laikā zem tās izvilktis tīkls.”

“Kā tiki šeit?” “Pēc nelaimes biju izlīdis ārā aiz telts un zaudējis samaņu, Suņu slimnīcas personāls mani pievēca un atveda šurp. Netālu no cirkus gan ir dzīvnieku slimnīca, kur ārsti un māsas ir cilvēki, bet esmu itin priecīgs, ka viss gadījās tā, jo pie savējiem vienmēr labāk.”

Māsa Elizabete iestūma ratiņus ar barību.

Makšelim saskrēja siekalas mutē. Suņu barība ar vitamīniem, zivs garšu, kaulu miltu piedevu, auzu pārslām, sulīgu gaļu. Klāt trauciņš ar ūdeni, otrs – pienu, kā vien vēlies!

Atļāvis mātai piestiprināt pie apakles baltu priekšautiņu, Makšelis metās uz barību. Turpretim Džakomo nelikās sevišķi iepriecināts:

“Atkal tā pati suņu barība?” viņš gaudās. “Pārāk daudz taukvielu, māsiņ! Vai esat redzējusi cirkū uz trapeces strādājam treknu suni? Vairāk liesmiņu, vērsa gaļu, māsiņ! Suņu biskvīti nav svaigi, katrs redz, ka tie pārāk sacietējuši! Pienu neloku, pati zināt, un ūdens der tikai prastiem sētas krančiem. Ceru, ka rīt uz galda redzēšu buljonu, kā mēs Itālijā esam raduši!”

Māsa Elizabete nelikās Džakomo dzirdam. Trapecista vaimanas bija sen pierastas.

Kad Makšelis bija ātri un veicīgi notiesājis devu, māsa Elizabete pasniedza divas baltas

ripiņas.

“Suņu aspirīns,” viņa teica. “Norij un uzloc ūdeni!”

Makšelim ar zālēm līdz tam nebija gadījušās darišanas.

“Vai tikai nav rūgtas?” viņš bažījās.

“Mazliet. Neturi ilgi mutē, norij,” ieteica Džakomo. “Rūgtumu mazāk manīsi.”

“Varbūt var iztikt bez?” lūkojoties māsā, šunelis vilcinājās. Māsa neļāva ilgi tielēties. Viņa iebāza abas ripiņas Makšelim mutē, pasniedza trauciņu ar ūdeni, un – zāles bija ieņemtas kā nākas.

”Zini ko, Makšēl,” vēlāk, kad Elizabete bija aizgājusi, ieteicās Džakomo. “Liekas, ka mana kāja drīz būs vesela. Netik te ilgi gulšņāt, gribas atpakaļ uz cirku. Vēlētos piesist pēdu...”

“Piesist pēdu, kas tas?” brīnījās Makšelis.

“Nu jā, tas tāds pilsētnieku izteiciens. Nozīmē to pašu, ko – laisties lapās. Ar vārdu sakot – aizmukt. Citādi viņi mani vēl te var noturēt pāris nedēļas vai vairāk...”

“Vai mukt būtu labi?”

Džakomo sarauās gultā.

“Zini, cirkus ļaudis turas kopā. Ja viens iztrūkst ilgāku laiku, numurs var izjukt. Jāstrādā visiem, tā mums ierasts. Ko tu dari?”

“Neko...” Makšelim netikās daudz runāt, bet Džakomo nelaida viņu vaļā.

“Kā – neko?” viņš tirdīja otru. “Katrs cilvēks un katrs suns kaut ko dara. Tikai kaķi un citi šādi tādi – nekā nedara, slaistās. Saki vien, tālāk nestāstīšu, vari būt drošs...”

“Aizbēgu no mājām. Pašlaik esmu bez amata,” takšelis skumji novilkā.

Džakomo tūlī zināja padomu.

“Cirkus klauns meklē mazu sunīti, kas tekātu tam līdzī un uzstātos vieglos, mazos uzvedumos starplaikā, kamēr es un citi lielie aktieri gatavojas uzstāties. Darbs viegls, daudz brīva laika. Klauns Koko ir gaužām labs cilvēks un tev pāri nedarīs. Vienīgi mērķaķis...”

“Mērķaķis, kas tas tāds?”

“Ā, neesi vēl mērķaķis redzējies? Mērķaķis ir tāds kā maza šunelis, kā kaķis, ar pliku miesu un garu asti. Koko mērķaķis Čiči ir nepatikams tips, pāris reizes pat mani, lielu trapecistu, nav kaunējies raustīt aiz astes! Kad esmu ģērbtuvē un saimnieks sasienu manu kakla saiti un sasukā spalvas uz pakauša, mērķaķis pielien pie loga ārpusē, visādi vaibstās un muļķojas, bola acis un rāda mēli. Citādi ar viņu varētu iztikt, tikai nepātrauktās muļķības ar laiku apņik līdz kaklam.”

Makšelis pēdu piesist pašlaik nevarēja un negribēja. Novājējies un izkāmējies viņš kādas dienas labprāt vēlējas pavadīt tepat slimnīcā.

“Kā tas gadās, ka te, meža vidū, ārsti un apkalpotāji ir dzīvnieki, bet ārā – cilvēki?”

Makšelis reiz jautāja Džakomo.

“Es par to sākumā brīnījos. Tagad zinu, ka šis ir tā sauktais Brīnumu mežs, kur dzīvniekiem pašiem savi ciemi un pilsētas. Cilvēki mežu vēl nav atraduši, un tas ir labi! Pats zini, kas notiek, ja cilvēki kaut ko atrod. Viņi to tūlī paņem sev un iekārto pēc saviem ieskatiem. It kā dzīvnieki paši nekā nemācētu un nespētu...”

“Viņi neprot mūsu valodu, tur visa vaina,” cilvēkus aizstāvēt mēģināja Makšelis.

“Viņi negrib mūsu valodu mācīties. Vai tad suni tik grūti saprast? Suņa aste tūlī pasaka, vai suns pazīst cilvēku, vai tas viņam sveš! Kur vēl riešana, smilkstēšana, ausu un kāju kustības! Cilvēki varētu mūs sprast, tikai paši nevēlas...”

Makšelim tik slikti piedzīvojumi ar cilvēkiem nebija, un viņš pārtrauca sarunu.

Kādu rītu Makšelis ievēroja, ka gulta viņam blakus bija tukša. Džakomo bija pazudis.

“Būs jāpiesit pēda...” tā viņš teica Makšelim. Kā pūdelis ticis ārā no slimnīcas, neviena nepamanīts, šunelim nebija saprotams. Un lauztā kāja? Gan doktors Vitamīns dažas dienas pirms Džakomo pazušanas bija atzinis, ka kāja sadzījusī un kauls labi saaudzis, taču rūpīgā māsa Elizabete Vaukške Džakomo kāju joprojām sēja saitītē. Pūdelim gulēšana slimnīcā bija apnikusi līdz kaklam, kā viņš pats bieži izteicās. Vai bija ko brīnīties, ja pūdelis naktī izlavījies ārā un devies atpakaļ uz cirku, kur to gaidīja saimnieks, lielais trapecists Vitorio Pellini.

Elizabete Vaukške nebija pārāk pārsteigta, arī apbēdināta ne.

“Džakomo bija pārāk grūti apkalpojams,” viņa atzinās. “Barība sliktā, dzēriens – nemaz pa prātam, gulta cieta, gaisma pārāk tuvu vai tālu! Kā jau dienvidnieks, ko var darīt? Tu esi labiņš, un par tevi varu būt droša, ka pēdu nepiesīsi...”

Makšelis pats tik drošs nebija, bet viņš žēlsirdīgajai mātai nekā neteica.

“Džakomo atstājis tev sveicienus,” māsa piebilda. “Lūdzis, lai raibais šunelis pie durvīm tev nododot. Kad izveselojoties, lai viņu cirkū apciemot...”

Makšeli nodarbināja cita doma. “Ko tu zini par Brīnumu mežu?”

Māsa Elizabete atsēdās uz krēsla blakus Makšēļa guļas vietai. “Brīnumu mežs ir tepat visapkārt mums. Cilvēki to sen būtu atraduši un pārkārtojuši pēc sava prāta, bet Brīnumu mežam ir savs noslēpums, to spēj saredzēt tikai labs cilvēks. Un labs cilvēks mil visu radību, tāpēc tāds neiejaucas mūsu darišanās un Brīnumu mežu atstāj dzīvniekiem.”

“Kas meža ir vēl bez slimnīcas?” “Vai, Makšēl, vai tu tiešām nekā par to nezini?” māsa Elizabete sasita ķepas. “Džakomo nekā nestāstīja?”

“Mazliet.”

Viņa piecēlās, pameta skatu

visapkārt. Slimnieki bija mierīgi, un tiem Elizabetes palīdzība pašlaik nebija vajadzīga. Dakteris Pēteris Vitamīns, kā allaž ap šo laiku, bija operāciju istabā, kur mazam āpsu šunelim sašuva saplosītu ausiņu.

“Brīnumu mežā ir daudzi ciemi un pilsētas. Tepat, pie slimnīcas, ir kaķu ciems, kur valda ļoti prātīgs vecs runcis vārdā Brencis.”

“Droši rada mūsu Kristoferam,” piebilda Makšelis.

“Tālāk nāk suņu ciems, zosu sēta, vistu luktas, zirgu pils, lapsu pazemes pilsēta, cūku pussala pie upītes un daudzu citu dzīvnieku apmetnes. Visi, kam ar cilvēkiem dzīvot apnicis, nāk uz Brīnumu mežu ar savējiem kā mācēdams.”

Makšelim viss likās tik neticami.

“Vai viņi nestrīdas un nekaucas savā starpā?” viņš bažīgi iejautājās. “Kādreiz, dzīvodami pie cilvēkiem, viņi strīdas savā starpā – bieži vien par niekiem. Vai šeit viņi nelabo niķi būtu atmetuši?”

“Ne gluži, Makšēl. Visu jau tā uzreiz nevar atmet. Bez tam katram dzīvniekam ir savs raksturs. Lielie dzīvnieki mil uzkundzēties mazajiem, gudrais izmulķo vienišķus. Tomēr ir labi, ka dzīvniekiem ir Brīnumu mežs un pašiem savas pilsētas.”

Tā gan laimam bija, kā žēlsirdīgā māsa Elizabete Vaukške stāstīja, takšelis nodomāja. Jo kas gan labāk varēja zināt kā Elizabete, kas teicās ārstējusi ne tikai suņus, bet arī kaķus, aitas, govīs, stīrnas, meža putnus?

Vēl Makšelis domāja par pūdeli Džakomo, par cirku, klaunu Koko un viņa mērķaķi. Būtu jauki viņiem uz laiciņu piebiedroties un pastrādāt cirkū. Vai klauns viņu pieņemtu? Bet pirms tam viņam gribējās redzēt Brīnumu mežu, zvērus un putnus, kas tanī dzīvoja, un visu, kas tur notika.

“Vai drīz mani atlaidīs no slimnīcas, māsiņ,” viņš jautāja.

“Vairi pajautāt dakterim Pēterim Vitamīnam. Pats zini, ka slimnīcās teikšana ir ārstam. Ko tas nosaka, tā notiek.”

Dakteris Vitamīns grozīja platu galvu te uz vienu, te otru pusi.

“Vai kārtīgi dzēri suņu aspirīnu?” viņš jautāja, pieliekot klausāmo Makšelim pie krūtīm.

“Elpo un klepo, klepo un elpoj!”

Makšelis klepoja un elsa kā mācēdams. Klepus lāgā nenāca, un šunelis pūlējās, lai klepotu.

“Labi, ļoti labi,” teica dakteris un nolika klausāmo. “Mazliet vēl te kaut kas krūtīs čīkst, bet ar laiku izies pats no sevis.”

“Suņu aspirīnu un arī vitamīnus slimnieks Makšelis dzer ļoti kārtīgi,” paskaidroja Elizabete Vaukške. “Vēlētos, kaut visi slimnieki būtu tik apzinīgi...”

Dakteris Vitamīns palūkojās pāri biežajiem acēņu stikliem uz Makšeli. “Var izrakstīt rīt no rīta,” viņš teica. “Staiģā vesels, manu zēn...”

Makšeli ārsta vārdi ļoti iepriecināja. Kaut slimnīcā viņam klājās lieliski, kas gan tanī vēlētos

pavadīt ilgāku laiku?

Nākamā rītā, māsas Elizabetes pavadīts, Makšelis atstāja slimnīcu. Pie durvīm sēdēja resns buldogs, uzmanīgi vērojot aizgājējus. Kad pazuda pūdelis Džakomo, vecais Džo, kā buldogu sauca, laimam bija iesnaudivies, un pēc tam to dakteris Vitamīns pamatīgi sabāra. Taču, redzot māsu Elizabeti, viņš saprata, ka Makšelis likumīgi atstāj slimnīcu, un mēģināja pasmaidīt, cik nu plats smaidis tādām drūmam radijuma kā buldogam var iznākt.

“Vai jūs, lūdzu, buldoga kungs, nevarētu man paskaidrot, kā lai nokļūstu suņu ciemā?” takšelis Makšelis jautāja durvju sargam.

Vecais Džo piecēlās visā varenā dižumā, pakasīja aiz auss un atbildēja:

“Uz suņu ciemu, ejj?”

“Kā tad – suņu ciemu, buldoga kungs?”

“Pacietoties, ejj?”

Kāda gan šim daļa, ko tur darišu? sevī sprieda Makšelis, bet pieklājīgs suns būdams, viņš šos ieskautus skaļi neizteica.

“Tā sakot, paskatīties, kā viņi dzīvo...”

“Ak, paskatīties, ejj? Kas tur liels ko skatīties? Tādas kārtības kā šeit pie viņiem neatradīsi...”

“Ticu jums, buldoga kungs,” Makšelis nepacietīgi turpināja tautāt. “Bet vai nezina, kā ciemā nokļūt?”

Vecais Džo iesita sev pa krūtīm ar ķepu, ka nobunkšķēja vien.

“Vai nezina, kā nokļūt suņu ciemā, tu man jautā? Protams, ka zinu! Septiņus gadus sēžu aiz šī galda, un katru rītu kāds jautā, kā nokļūt suņu ciemā. Es un nezina – phēē!”

Viņš aizvainots nosprauslājās.

“Protams, jums jāzina,” strauji iebilda Makšelis, kam vecā Džo izturēšanās likās neparasta. Būtu tūlī pasacījies, pa kādu ceļu iet un – cauri! “Patiesībā man nav jāzina itin nekas. Man nemaksā algu par to, ka zinu vai nezina ceļu uz suņu ciemu! Algu saņemu par slimnīcas uzraudzīšanu. Bet šoreiz tev ir laimējies. Tu esi satīcis kādu, kas zina un grib pastāstīt, kā nokļūt suņu ciemā!”

“Lūdzu, pastāstiet!”

Elizabete jau bija aizgājusi. Viņai vecā Džo runāšana bija par garu.

“Pastāstīt? Protams, ka tev pastāstīšu! Un ne tikai pastāstīšu – parādīšu ar ķepu, uz kuru pusi jāiet. Kāda nozīme ir pastāstīt, ja gājējs neatceras jau pēc brītiņa, kas viņam teikts, un aiziet nepareizā virzienā! Ceļu parādīt ir daudz nozīmīgāk nekā pastāstīt vien... Lūk, reiz te bija plušķis vārdā Jekums. Pateicu viņam, ka suņu ciems ir pa labi no slimnīcas, un ko tu domā, ko dara Jekums? Viņš iziet ārā un soļo tikai pa labi vien, griežoties sešas reizes apkārt slimnīcai, pēc tam nāk iekšā, mani traucē svarīgā brīdī, kad jāpasniedz dakterim Vitamīnam mētelis, un vēl nekaunas teikt, ka es esot viņam nepareizi izstāstījis ceļu...”

(Turpinājums sekos)

MĀRIS
BRANCIS

Ar personālizstādi Ģ. Eliasa Jelgavas vēstures un mākslas muzejā tēlnieks, gleznotājs, grafiķis, mākslas zinātnieces Ingridas Burānes vārdiem runājot, renesanses laika mākslinieks Jānis Strupulis noslēdz savas 70 gadu jubilejas svinības. Šī ir trešā pēc kārtas triju izstāžu virtēnē, atzīmējot šo

Medicīnas vēstures muzejā, bet Jelgava ir pēdējā, kurp izstāde atceļojusi. Arī Jelgava Jānim Strupulim ir īpaša – šajā pilsētā mākslinieks pirmo reizi piedalījās izstādē – tas notika 1971. gadā.

Kā liekas, ar viņu diez vai ir nepieciešams iepazīstināt – viņš ir ļoti pazīstams gan Latvijā, gan

deļus, Latvijas republikas ģerboņa plastisko etalonu, Latvijas republikas ģerboņus Saeimas ēkas fasādei un zālei, darbojies lietišķajā grafikā, uzzīmēdams vairākas pastmarkas, arī heraldikā, radot Cesvaines, Vecpiebalgas, Salaspils un dažu citu pilsetu un pagastu ģerboņus, tāpat

tita tēlniecībai – gan strādājot pie neliela izmēra skulptūrām, gan nepārtraukti darbojoties medaļu mākslā. Var teikt, medaļu māksla un Jānis Strupulis ir viens un tas pats. Medaļām mākslinieks ir izvēlējis klasisko formu – tās galvenokārt apaļas vai stūrainas, ar ļoti zemu reljefu, minimālu

Latvijas pārstāvis tajā, viņš periodiski rīko medaļu mākslas izstādes Latvijā, kas bieži notiek tieši Jelgavā. Tas, ka Latvijā medaļu māksla joprojām attīstās, ir liels Jāņa Strupuļa nopelns, kamēr abās kaimiņu valstīs nav tādu entuziastu un tā nav tik populāra. Jubilejas izstāde veidota kā Jāņa

Kariatīde. 1983. gads

Skats no izstādes

nozīmīgo gadskārtu. Pirmā tika atklāta Valkā pagājušā gada janvārī pāris dienu pirms istās dzimšanas dienas, kad viņš patiesi kļuva 70 gadu vecs (viņš dzimis 1949. gada 28. janvārī) – Valkā pavadīta daļa bērnības un še pabeigta vidusskola. Otrā notika pagājušā gada vasarā, kas bija iekārtota Paula Stradiņa Latvijas

citur pasaulē, sevišķi Dānijā, kur Strupulis katru gadu kādus mēnešus radoši strādā. Tomēr par dažiem faktiem viņa biogrāfijā der atgādināt.

Pēc Mākslas akadēmijas beigšanas 1973. gadā Jānis Strupulis ir radījis aptuveni 770 medaļu un plakešu, viņš ir darinājis Latvijas Republikas metāla naudas mo-

Latvijas tēlnieku centra, Farmācijas muzeja un vairāku biedrību un sabiedrisko organizāciju logo. Mākslinieks aktīvi darbojas glezniecībā, viņš sevišķi iecienījis klusās dabas žanru, ļoti izjusti un meistarīgi ir viņa zīmētie portreti, īpaši bērnu ģimētnes.

Protams, visvairāk laika un visbagātīgāk radošā enerģija ir vel-

tekstu, kompozīcijā lakoniskas un izteiksmīgas, bieži vien divpusīgas. Nelielajā laukumā Jānis Strupulis iekļauj plašu vizuālo un garīgo informāciju.

Blakus meistarīgi veidotajām medaļām viņš ir šīs tēlniecības nozares entuziasts: mākslinieks ir Starptautiskās medaļu mākslas federācijas (FIDEM) biedrs un

Ove Damgods 2-17

Frīcis Bārda. 2014. gads

Strupuļa daiļrades retrospekcija, kas dod plašu priekšstatu par visām nozarēm, kurās jubilārs strādājis. Tā kā pats mākslinieks ir ļoti rūpīgs detaļu izveidē un atveidē, tad arī izstāde prasa lēnu skatīšanos, bez tās praktiski grūti ieraudzīt viņa nepārspējamo meistarību, augsto profesionalismu, kas mūsdienās reti ieraugāms.

ASTRĪDA
JANSONE

Jana Vecstaudža ir izstudējusi ar Andreja Zvejnieka stipendiju. Andrejs Zvejnieks bija talantīgs ķīmiķis, izcilis latviešu patriots un ļoti veiksmīgs uzņēmējs. Latvijā viņš atstāja 1945. gadā un devās bēgļu gaitās uz Zviedriju. Vienpadsmit gadus vēlāk viņš pārcēlās uz Ameriku, kur strādāja kādā rūpnīcā. Tur viņš ievēroja, ka atkritumus no ražošanas procesa var pārstrādāt vērtīgā produktā. Tādēļ viņš ar uzņēmumu vienotībā, ka visus atkritumus nopirks vienīgi viņš, ar ko viņš iesāka savu biznesu. Dažas dienas viņš strādāja laboratorijā, garāžā, bet dažas dienas nedēļā uzvilka savu labāko uzvalku, braukāja apkārt un tirgoja produktus, ko pats bija patentējis. Viņa uzņēmumā strādāja tikai viņš pats un viņa sieva, un uzņēmums sāka plaukt jau nākamajā gadā. Kad uzņēmums saņiedza kulmināciju, to pārdeva. Andrejs Zvejnieks nomira 10 dienas pirms savas astoņdesmitās dzimšanas dienas. Savā mūžā viņš prata nodoties nodarbēm, kas viņu aizrāva, taču sakrāto atdeva vienīgajam, kam ticēja – izglītībai.

Mantojuma pārvaldītājs ir viņa dēls, ķirurgs Pēteris Zvejnieks, kurš, pasniedzot stipendijas, teica: „Tiekoties ar jauniešiem, es sapratu, cik ļoti nepieciešams ir īstenot tēva sapni un turpināt

viņa iesākto darbu.” Zvejnieka stipendija ir dibināta 1990. gadā un nosaukta par Zvejnieku ģimenes stipendiju, kas ir novēlēta tiem, kuri studē ķīmiju vai medicīnu. Tajā kopā ir jau saziēdoti 1 251 788 eiro, un stipendijas ir

saņēmuši 291 students. 2013. gadā septembrī Dr. Pēteris Zvejnieks ar brālēnu Ulfu viesojās Vītoli fondā un satikās ar saviem stipendiātiem. Jana Vecstaudža ir viena no šiem 291 stipendiātiem, viņa par sevi raksta:

„Mani sauc Jana Vecstaudža. Studiju laikā saņēmu Zvejnieku ģimenes stipendiju. Studijas Rīgas

Techniskajā universitātē (RTU), Materiālzinātnes un lietišķās ķīmijas fakultātē uzsāku 2008. gadā. Gan bakalaura, gan maģistra studijās studēju ķīmijas tehnoloģiju. Šobrīd esmu doktorantūras studente un pētniece RTU.

Par promocijas darba tematu šogad saņēmu L'Oréal Baltic stipendiju „Sievietēm zinātnē”. Mans pētījums veltīts materiāliem, kas paredzēti kaulu labošanai un ārstēšanai. Nodarbojos gan ar materiālu izveidi, uzlabošanu, gan īpašību pētīšanu. Šādu materiālu praktiskais pielietojums ir traumu, slimību, iedzimtu patoloģiju radītu kaulu defektu aizpildīšana, kā arī izmantošana sejas un žokļa ķirurģijā, stomatoloģijā un plastiskajā ķirurģijā. Promocijas darbu inženierzinātņu doktora grāda iegūšanai Materiālzinātnē paredzēts aizstāvēt šī gada nogalē. Šis apjomīgais darbs, protams, nebūtu iespējams bez manu kolēģu atbalsta R. Cimdiņa Rīgas Biomateriālu inovāciju un attīstības centrā.

Ceļš no 1. kursa līdz zinātnei nebija tāls. Mani interesēja praktiska darbošanās papildu lekcijās un laboratorijas darbos dzirdētajam, tāpēc ātri vien biju atradusi sevi interesējošu virzienu un sāku strādāt zinātniskajā laboratorijā. Protams, iesākumā bija vien doma pamēģināt un gūt praktiskas iemaņas, bet sanāca

„aizķerties” līdz pat šodienai. Iesākumā pētīju Latvijas mālu pielietojuma iespējas kosmētikā, vēlāk stikla keramikas dentālajiem implantiem. Savukārt pēdējos piecus gadus savā promocijas darbā pētīju kalcija fosfātu izmantošanas iespējas kaulu implantu izstrādei. Domāju, ka šo vai ļoti līdzīgu tematu pētīšu arī turpmāk.

Ikdienā strādāju kopā ar bakalaura un maģistra studentiem – vadu un konsultēju noslēguma darbus, lasu lekcijas, vadu laboratorijas darbus un strādāju ar analītiskām iekārtām. Kā arī darbojos vairākos starptautisko zinātnisko projektu par jaunu biomateriālu izstrādi un rakstu publikācijās. Apmeklēts daudz starptautisku konferenču, kas ir patīkami pieturas punkti jau izdarītajam un iezīmē turpmāko pētījumu attīstību. Gūta pieredze, strādājot arī universitātēs ārzemēs – Somijā, Francijā un Spānijā. Atgriežoties mājās, vienmēr secinu, ka Latvijas zinātne ir līdzvērtīga pasaules augsta līmeņa pētniecības iestādēs redzētajai, vismaz biomateriālu jomā, un tas motivē turpināt un uzsākt jaunus pētījumus. Esmu paguvusi strādāt arī ražošanas sektorā par ķīmijas tehnologu, kur iegūta vērtīga praktiskā pieredze. Tur guvu apstiprinājumu tam, ka tieši darbu zinātnē varu saukt par savējo. Universitātē, manuprāt, ir ma-

ģiska vieta, kur nemitīgās pārmaiņas un jaunu ideju rašanās mudina augt un mainīties pašam. Nepārtraukta mācīšanās un izziņāšana ir neatņemama manas dzīves sastāvdaļa; pētīt, domāt, risināt, izvērtēt – tas ir manā dabā. Savukārt brīvo laiku pavadu aktīvi atpūšoties – dodoties kopīgos velobraucienos ar draugiem, skrienot, braucot ar longboardu, bet ziemas brīvdienās esmu uz kalna un braucu ar sniega dēli.

Vēlos pateikt paldies Vītoli fondam un it īpaši Zvejnieku ģimenes stipendiju fondam, jo šī brīža panākumi ir vairāku gadu darba rezultāti, kurš aizsākās jau tad, kad saņēmu stipendiju pamatstudiju laikā. Uzskatu, ka stipendija bija ļoti svarīga un ļāva veltīt laiku un uzmanību tikai studijām un pirmajiem soļiem pētniecībā.”

Te man gribas teikt, ka šī studente ir tikpat apbrīnojama kā viņas labdaris Andrejs Zvejnieks un viņa ģimene. Ja Andrejs no savas darba vietas ražojuma pārpalikumiem izgudroja produktu, ko varēja pārdot un līdz ar to kļūt tik turīgs, ka varēja tik lielā mērā palīdzēt Latvijas mazuļiem studentiem, tad es arī nebrīnīšos, ja Jana izgudros un patentēs kaut ko tikpat ievērojamu un vērtīgu. Es ļoti ceru, ka viņai veiksies.

Trimdas izskolotie. Jana Vecstaudža

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Viķes-Freibergas

“atvadu vārdi” Lielbritānijai
Laikraksts *The Guardian* apkopojis atvadu vārdus Lielbritānijai no 27 valstīm, kas paliek Eiropas Savienībā. Latviju pārstāv eksprezidente Vaira Viķes-Freiberga. Viņas atvadas ir visai emocionālas un tiešas:

“Ieslēdzām televizoru, lai noskatītos 2016. gada Lielbritānijas referendumu rezultātus, un sajūtāmies tā, it kā būtu saņēmuši dunku vēderā. 40 gadu garumā būvēts ievērojams projekts, un tad pēkšņi – ardievu! Mani pārņēma tik dziļas skumjas, ka apsēdos un raudāju. Sajūtas bija tādas pašas kā nomirstot senam draugam.

Skumjas nomainīja samierināšanās. Es iztēlojos, kā Eiropas Savienība simboliski stāv uz sava krasta un ar baltiem kabatlaktiņiem māj ardievas, kamēr Apvienotā Karaliste paceļ enkuru un aizkuģo saulrietā pati sava *Ultima Thule* meklējumos. Bet kādēļ tas notika? Šķietami viens no iemesliem bija britu lielā pretestība cilvēku tiesībām brīvi pārvietoties, ar īpašu nepatiku pret mums, Austrumeiropiešiem. Kādēļ tieši pret mums? Kas to lai zina, bet tā bija. Es kļuva par anglofili savos ilgajos gados Kanādā, pat dzīvojot franciski runājošajā Kvebekā. Ar prieku iepazīstinu Lielbritāniju akadēmiskā gada laikā Oksfordā 1983. – 1984. gadā. Bet es atgriezos Latvijā, kad mana valsts atguva neatkarību. Man ir spēcīga ticība Eiropai, kas balstās uz taisnīgu, cieņu un solidaritāti starp suverēnām valstīm. Šajā ticībā es neesmu viena. Mēs, kas ticam Eiropai, turpinām strādāt kopā, lai sasniegtu mūsu mērķus.” Pārējo 26 ES valstu pārstāvju atvadu vārdus angļu valodā var izlasīt *The Guardian* publikācijā.

Bērni lūdz Dānijas karalienei glābt Kristīni Misāni

Dānijas cietumā esošās Kristīnes Misānes glābšanā iesaistījušies arī Latvijas bērni – desmitiem zīmējumu, kuŗos attēlota mamma, jau 6. februārī ar vēstniecības starpniecību tika nosūtīti Dānijas karalienei, lūdzot sargāt Misāni un viņas bērnus. Šajā akcijā aicināts iesaistīties ikviens mazais zīmētājs.

Starp zīmējumiem ir cietumā esošās Kristīnes bērnu darbiņi

un mazo vēža pacientu zīmējumi. Biedrības “Bērnu Draugi” vadītāja Iveta Ziemele stāstīja, ka “visi juridiskie aspekti ir izsmelti. Mēs varam nodot vēl bērnu emocijas Dānijā un karalienei. Jo viņa ir vienīgā, kas vēl var darīt brīnumu”.

Aizstāvēt Kristīnes Misānes tiesības saņemt taisnīgu sodu, pie Dānijas vēstniecības Rīgā, Pils ielā, notika pikets, ko sarīkoja Saulkrastu un Skultes ev. lut. draudžu mācītājs Ivo Pavlovičs un kuŗā pievienojās arī mūsu redakcijas darbinieki. Ne vēstnieks, ne vēstniecības darbinieki ar piketētājiem sarunāties neiznāca, aizbildinoties, ka pikets nav ticis pieteikts.

Trešā no labās puses, blakus I. Pavlovičam – Kristīnes Misānes māsa Mārīte

Piketētāju dalībnieces, jaunas sievietes, turpināja akciju pie Ārlietu ministrijas, kad tur pie ministru E. Rinkeviča tika aizsāktas Dānijas vēstnieks. Pilsoniskā aktivitāte savas tautietes aizstāvēšanai Latvijā plaši izpaudās arī sociālajos tīklos.

Dānijā aizturēto Latvijas pilsoni Kristīni Misāni kriminālprocesā sāksim Dienvidāfrikas Republikai (DĀR) bija plānots izdot trešdien, 12. februārī, jeb divas dienas pirms Dānijas apgabaltiesā gaidāmās tiesas sēdes par sievietes iespējamo atbrīvošanu saistībā ar to, ka savu sodu viņa būtu jau izcietusi.

Misāne apcietinājuma vietā sāksim bada streiku ar mērķi pievērst uzmanību Eiropas Savienības (ES) pilsoņu tiesībām, kas aizliedz izdošanu uz trešajām pasaules valstīm. Misānes pārstāvju ieskatā izdošana 48 stundas pirms tiesas sēdes esot “splāviens sejā gan Misānei, gan Latvijai, parādot, ka Dānijas ģenerālprokuratūras skatījumā Latvijas valsts iedzīvotāji nav ES pilsoņi, kuŗu tiesības jāaizsargā”.

10. februārī tika saņemta ziņa, ka Dānija īslaicīgi atlikusi Kristīnes Misānes izdošanu Dienvidāfrikai un ka viņa varēs piedalīties piektdien, 14. februārī, Kopenhāgenā paredzētajā tiesas sēdē.

Latvijas ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs (*Jaunā Vienotība*) mikroblogosanas vietnē *Twitter* pozitīvi vērtējis Dānijas iestāžu lēmumu atlikt Misānes izdošanu Dienvidāfrikas Republikai, kā arī izteica cerību, ka Dānijas tiesa šīs lietas izskatīšanā vērtēs visus juridiskos un faktiskos lietas apstākļus.

Atklāto vēstuli Dānijas Karalistes politiķiem un sabiedrībai saistībā ar Kristīnes Misānes lietu raksta aizsardzības ministrs Artis Pabriks (*Attīstībai/Par!*):

“Vienmēr esmu uzskatījis, ka Ziemeļvalstīs ir mūsu paraugs un orientieris tam, kādu gribam redzēt Latviju. Cik spēcīgu, neatkarīgu, spējīgu aizsargāt sevi un katru savas valsts iedzīvotāju.

Diemžēl Kristīnes Misānes piemērs demonstrē pretējo un nošķir ilūzijas no realitātes. (...) Bēgot no varmākas, sieviete meklējusi glābiņu Eiropas Savienībā, nezinot, ka tieši viena no senākajām Eiropas Savienības valstīm viņai pagriezīs muguru. Šobrīd nav vērts šķetināt, kāpēc situācija nonākusi vienā vai otrā punktā, jo pāri visam ir konkrēta cilvēka, Eiropas Savienības pilsoņa cilvēktiesības tikt tiesātam dzimtenē.

Tieši tāpēc mani šokē Dānijas Karalistes amatpersonu attieksme – LR Ārlietu ministrijas iesniegto notu ignorēšana, neatbildot uz Latvijas vēstniecības Dānijā vēstulēm un lūgumiem, ignorējot Latvijas premjerministra Krišjāņa Kariņa un LR Tieslietu ministra Jāņa Bordāna lūgumus. (...) Kāpēc Dānijas amatpersonas, kuŗu rokā ir Kristīnes Misānes un viņas bērnu liktenis, turpina sievieti vairāk nekā 14 mēnešus nošķirt no bērniem un bruģē ceļu tam, lai šis aiz restēm pavadītais mēnešu laiks pārvērstos gados? Šos gadus Kristīne Misāne pavadīs nožēlojamā apstākļos Dienvidāfrikas cietumā. Apstākļos, kādi nav savienojami ar cilvēka cieņu un tām vērtībām, kuras vārdos un dažādos dokumentos aizstāv Ziemeļvalstis. (...) Ir sāpīgi secināt, ka Dānijas Karalistes augstprātīgā attieksme pret Latviju, kas Eiropas brīvo valstu klubā iestājusies salīdzinoši nesēn, zināmā veidā norāda uz attieksmi – “mēs un viņi”. Ir sāpīgi secināt, ka Dānija, kuŗu studiju laikā uzskatīju par savu otro dzimteni, šobrīd aizmirst tās demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību vērtības, kuŗas pati man mācīja.”

Levits rosina diskutēt par Demokrātijas nedēļas iedibināšanu

Valsts prezidents Egils Levits rosina diskusiju par Demokrātijas nedēļas iedibināšanu maija sākumā, informēja Prezidenta kanceleja. Levits 5. februārī Rīgas pili tikās ar Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisiju, lai pārrunātu aktuālos komisijas darba kārtības jautājumus, kā arī diskusijā apspriestos par dažādām ierosmēm. Atsaucoties Valsts prezidenta Solidaritātes sarunu ciklā izskanējušai idejai no jauniešu puses, ka Latvijā nepieciešams plašāk uzsvērt demokrātijas kā vērtību, Levits rosināja Saeimas komisiju apspriest un arī sabiedrībā raisīt sarunu par Demokrātijas nedēļas iedibināšanu. Līdzīgi kā jau novembra Latvijai valsts svētkus ir ierasts atzīmēt, visai nedēļai simboliski piešķirot Patriotu nedēļas nosaukumu, tā 1. maiju kā Satversmes sapulces sasaukšanas un Darba svētku dienu, 4. maiju kā Neatkarības atjaunošanas dienu un 9. maiju kā Eiropas dienu simboliski varētu iedibināt kā Demokrātijas nedēļu Latvijā.

“Demokrātijas nedēļa, uzsvērot 1. maiju kā demokrātiskas valsts pārvaldes iedibināšanu Satversmē, 4. maiju kā mūsu neatkarības atjaunošanu un 9. maiju kā mūsu neatkarīgas, demokrātiskas valsts dzīvi Eiropā, būtu labs, simbolisks veids, kā uzsvērt tās vērtības, par

SPILGTS CITĀTS

Kad Latvijā miljons ir daudz un kad ne...

Žurnāla *IR* apskatnieks Aivars Ozoliņš raksta par parakstu vākšanu par tautas nobalsošanu sakarā ar grozījumiem divos pašvaldību likumos. Ozoliņa ieskatā parakstu vākšana ir bezcerīga. Mūsu lasītājiem sniedzam fragmentus no šī raksta.

Tukšās 358 parakstu vākšanas vietās Latvijā un 41 vietā ārvalstīs Centrālās vēlēšanu komisijas pārstāvji gaida, cik tad balsstiesīgo pilsoņu līdz 14. februārim atnāks parakstīties par tautas nobalsošanu par grozījumiem divos pašvaldību vēlēšanu likumos, kuŗus Saeimas opozīcijas partiju deputāti janvārī pieprasīja Valsts prezidentam apturēt. Par ko isti var parakstīties, reti kuŗš ir pētījis. Lai tautas nobalsošana varētu notikt, jāparakstās de-

smitajai daļai no pēdējās Saeimas vēlēšanu balsstiesīgo pilsoņu skaita jeb 154 868 vēlētajiem. Līdz 4. februārim bija parakstījušies apmēram trīspāpus tūkstoši jeb 0,23 procenti no balsstiesīgajiem.

Šī bezcerīgā parakstu vākšana nodokļu maksātājiem izmaksās gandrīz miljonu. Tomēr Saskaņa un ZZS esot savākušas Saeimā parakstus, lai prasītu prezidentam apturēt uz diviem mēnešiem arī likumu par Rīgas domes atļaušanu, ja Saeima to pieņemtu. Tad arī par to CVK būtu mēnesi jāvāc paraksti, un tas maksātu vēl vienu gandrīz miljonu.

Demokrātijā maksājot dārgi, nācies dzirdēt par pašlaik notiekošās parakstu vākšanas izmaksām. (Tā būtu taisnība, taču ar piebildi, ka jebkuŗš cits valsts pārvaldes veids, kuŗā lēmumus ātri un „lēti” pieņem šauru cilvēku loks, valsts iedzīvotājiem beigu galā izmaksā daudz dārgāk. (...) Tomēr demokrātijā no politiķiem var prasīt arī neizšķiest naudu tikai tāpēc vien, ka to var darīt. (...)

Par pašvaldībām atbildīgā ministra Juŗa Pūces Attīstībai/Par! uzvedas tā, it kā dome jau būtu atlaista. Tās pārstāvis Staķis, ziedojis apvienības partijām 37 tūkstošus, tagad norauģās uz rīdziniekiem no ceļmalas stabiem, bet EP deputāts Ivars Ījabs, par kuŗa ievēšanu A/P izgāza 150 tūkstošus eiro, sācis radio slavēt viņu kā labāko nākamo domes priekšsēdi.

Kad jau vēlēšanas būs, tad jau arī Burovs stājies slēgt autosatiksmi uz vienu dienu te Tērbatas, te Blaumaņa ielu, no kā tās, protams, nekļūst par gājēju ielām, taču vēlētajiem to var mēģināt iestāstīt. (...) Taču Saskaņai tā varētu šķist desmit gadus būvētās iekārtas zaimošana, un tā labāk pulkā ar ZZS čakarēs valsti un vēlētajus ar vēl vienu parakstu vākšanu par vēl vienu neiespējamu tautas nobalsošanu. Jācer, ka vēlētajī prātīs to novērtēt.

ko mēs kā Latvijas sabiedrība valstiski pastāvam. Tā būtu jauna pilsoniska tradīcija, kuŗas ideju es no jauniešiem nododu tālāk apspriešanai gan jums, gan plašākai sabiedrībai,” sacīja Levits. Komisijas locekļi ar atsaucību uzņēma ideju tālāk rosināt sarunu par šādas iespējamās jaunās tradīcijas iedibināšanu valstī, informēja Prezidenta kanceleja.

Eiropa no Latvijas var mācīties naudas atmazgāšanas novēršanu

Latvijā ir ieviests tik stingrs un efektīvs naudas atmazgāšanas novēršanas modelis kā nekuŗ citur Eiropā. Būtu likumsakarīgi, ja šos augstos standartus nākotnē pārņemtu visa Eiropas Savienība, šorīt TV3 raidījumā “900 sekundes” norādīja valsts prezidents Egils Levits. “Latvijai ir jāierosina un arī jāpieņē uz to, ka mēs veidojam kopējus Eiropas standartus, kas Latvijā tagad ir ļoti augsti, bet ar to nepietiek, ja citās Eiropas valstīs ir zemāki standarti,” skaidroja prezidents. Prezidents gan atzina, ka stingrais rēģulējums var arī radīt grūtības godīgiem uzņēmējiem saņemt kredītu, tādēļ tad, pēc prezidenta domām, tas “nedaudz jākorģē” tā, lai tautsaimniecībai būtu pieejami banku kredīti. “Tas no ekonomikas viedokļa būtu ļoti

būtiski, jo faktiski banku sistēma ir ekonomikas asinsrite, un tā nedrīkst būt traucēta,” norādīja valsts pirmā persona. Vienlaikus Levits piebilda, ka sekmīgai tautsaimniecībai ļoti svarīgs ir arī tiesiskums, tāpēc tiks darīts viss iespējamais, lai panāktu tā ievērošanu, īpaši koncentrējoties uz tiesvedību paātrināšanu.

Ministru prezidents Krišjānis Kariņš darba vizītē Kopenhāgenā

31. janvārī Ministru prezidents Krišjānis Kariņš darba vizītē Kopenhāgenā tikās ar Dānijas premjerministri un latviešu diasporas pārstāvjiem, kā arī apmeklēja Dānijas uzņēmumus *State of Green*, kas apkopojis valsts pieredzi un sasniegumus zaļo tehnoloģiju jomā, un *Energy Lab Nordhavn*, kas piedāvā nākotnes risinājumus gudrās enerģijas iegūšanai. Bezpeļņas publiskās-privātās partnerības organizācijā *State of Green*, premjers diskutēja par Dānijas pieredzi zaļās enerģijas apģūšanā, kā arī apmainījās ar idejām un Latvijas pieredzēto šajā jomā. Pēc *Eurostat* datiem, Latvija un Dānija ir sasniegušas saistošos ES mērķus atjaunojamās enerģijas jomā no kopējā enerģijas patēriņa.

(Turpinājums 10. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

(Turpināts no 9. lpp.)

Latvijā zinātnieki izstrādā inovatīvu kaulu aizvietošanas materiālu

Ieviestas jaunas metodes sejas un žokļu ķirurģijā ar inovatīvu biokeramikas materiālu pielietojumu, kas nodrošina kaula blīvuma un apjoma atjaunošanu osteoporozes un kaula atrofijas pacientiem. Šis ir viens no nozīmīgākajiem sasniegumiem Latvijas zinātnē aizvadītajā gadā. Šajā pētījumā iesaistīti virkne dažādu jomu speciālisti jau kopš 1993. gada. Sadarbojoties ķirurgiem, morfoloģiem un mikrobiologiem Andreja Skaģera un Ilzes Šalmas vadībā, Latvijā ieviesta jauna metode sejas un žokļu ķirurģijā, izmantojot inovatīvu biokeramikas materiālu pielietojumu. Šis pētījums sākās 1993. gadā un saistīts ar kaulaudu apjomu palielināšanu mutēs, sejas un žokļu ķirurģijā.

Daļa latviešu Lielbritānijā vilušies KPVL

Lielbritānijā dzīvojošie emigrācijas tautieši, kas reiz bija kvēlākie partijas KPVL atbalstītāji, par partiju vairs nevēlas neko dzirdēt, jo ir piedzīvojuši dziļu politisko vilšanos, ziņo *Skaties.lv*. Aizvadītajās Saeimas vēlēšanās KPVL Lielbritānijā guva vislielāko atbalstu. Taču pēc partijas neseno iekšējo kaušu un personisko ambīciju sadursmēm daļai līdzšinējo atbalstītāju ilūzijas par šo partiju zudušas.

“Diemžēl KPVL deva cilvēkiem pārāk lielu cerību, pārāk lielus sapņus. Daži jau bija sakrāmējuši koferus, lai dotos mājās, bet pēc vēlēšanām, kad sākās netīrās veļas mazgāšana, mēs visi burtiski koferiņus krāmējām ārā. Saprātām, ka paliksim,” saka Anglijas pilsētā Regbijā dzīvojošā Kristiāna Petrovska.

Par partijas KPVL valdes priekšsēdi ievēlēts Atis Zakatistovs

Par partijas KPVL valdes priekšsēdi 8. februārī biedru kopasapulcē ievēlēts Atis Zakatistovs. Viņš bija vienīgais kandidāts uz šo amatu.

Savukārt saskaņā ar partijas jaunajiem statūtiem tās valde palielināta no pieciem līdz deviņiem locekļiem, un tajā ievēlēja Zakatistovu, Ralfu Nemiropu, Ramonu Petraviču, Ēriku Pucenu, Jāni Vitenbergu, Ivetu Benhenu-Bēkenu, Ievu Krapāni, Alojās novada domes deputātu Māri Možvillo un Jelgavas domes deputātu Lauri Zivertu. Kopumā uz KPVL valdi kandidēja 14 cilvēki.

Partija KPVL no revolūcionārās pieejas pāriet uz pragmatisku darbu pārmaiņu panākšanai, politiskā spēka atkārtotajā kopsapulcē puda Atis Zakatistovs. Viņš norādīja, ka KPVL kopsapulcē

esot demokrātijas svētki, kurā biedri var paust savu gribu, kā KPVL LV attīstīties kā partijai, kā arī par to, kā attīstīties valstij. Zakatistovs paziņoja, ka ar KPVL LV līdzdalību esot sagrauti trīs karsteļi – būvniecības, medicīnas un atkritumu jomā.

Talanti uzmirz draudzīgajā aicinājumā Hamiltonā

Katram savs talants – tāds vadmotīvs valdīja 2. februārī Hamiltonā – gan Kristus draudzes dievkalpojumā, gan Latviešu skolas Hamiltonā Draudzīgajā aicinājumā, kas tam sekoja un kur katram skolēnam bija iespēja rādīt savus īpašos talantus.

Skolēnu izpildījumā skanēja divi klavieru solo, dažādas dziesmas, uzstājās trombonu duets, īpaši *boomwhackers* ansamblis, bija arī dejas. Varēja novērtēt skolēnu veidotās video prezentācijas, kas atspoguļoja viņu prasmes vizuālajā mākslā, baletā un dažādos sporta veidos. Draudzīgais aicinājums ritēja kā jautra pēcpusdienu pie vecāku sarūpēta aizida.

Eirovizijas konkursā uzvar Samanta Tina

Latvijas Televīzijas rīkotajā konkursā *Supernova 2020* uzvarēja Samanta Tina ar dziesmu *Still Breathing*. Samanta Tina ir dziesmas mūzikas autore, dziesmas teksta autore ir Aminata Savadogo. Skaņdarbu producējuši Samanta Tina un Arnis Račinskis. “Vēlos, lai Eiropa sadzird, ka mēs kā maza valsts joprojām esam spēcīgi un vēra ņemams spēlētājs šajā konkursā, un mazajā Latvijā ir spēcīga, enerģijas pilna dziedātāja, kurai pietiks jaudas, lai pieceltu kājas visu Eiropu,” sacīja Samanta Tina.

Viņš uzsvēra, ka Samanta Tina bija spilgta un pārliecinoša, līdz ar to mūziķis puda cerību, ka viņa būs istā izvēle Eurovizijas skatuvei. Zemītis puda prieku, ka šoreiz

Supernovā varēja balsot tikai tauta, līdz ar to balsojumā atspoguļojās, ko cilvēki paši grib redzēt uz lielās skatuves konkursā. Mūziķis vēl sacīja, ka Samanta Tina “trāpīja ar savu spilgtumu”. “Mēs jau zinām, ka Eurovizijai nepieciešams spilgtums, kas aizķer, rada trakumu un veido šovu.” 65. starptautiskajā Eurovizijas dziesmu konkursā, kas maijā notiks Roterdamā, Nīderlandē, piedalīsies 41 dalībvalsts. Latvijas pārstāve uzstāsies otrajā pusfinālā 14. maijā.

Dzēmīai Skulmei veltīta izstāde “Dzēmīa Skulme. Viņas glezniecība”

atklāta Nacionālajā Mākslas mūzejā. Izstāde veltīta Skulmes glezniecībai kā mākslinieces lielajai kaislībai, mīlestībai, darbam, jēgai un spēlei, kā telpai, kurā notiek gan saruna ar sevi, gan uzrunas sabiedrībai. Ekspozīcijā iekļautas gleznes no autorei ļoti svarīgās kolāžu grupas, kas vēsti par laikmetu griežiem – “Kariatīdes” jeb “Vēstures piezīmes”. Gleznes un dokumenti ļauj ielūkoties, cik apjomīgs informācijas lauks iesaistīts 20. – 21. gadsimta mijā tapušo darbu saturā un formas veidošanā. Izstāde piedāvā arī piemērus no mākslinieces monumentālā gurālisma, kas devis nozīmīgu ieguldījumu modernās glezniecības attīstībā padomju periodā un vēlāk. Projekta publiskā programma ietver filmu seansus, mūzikālus darbus, literārus lasījumus un tikšanās.

Auļi piedārdina Briseli

6. februārī Briselē bija lieliska iespēja baudīt dzīvelīgās un talantīgās grupas *Auļi* koncertu. Mūziķi priecēja ar dūdu, bungu un dažādu tradicionālo instrumentu skaņām. Ritms aizrāva tā, ka krēsls nosēdēt bija grūti. Visa zāle, mūzikā mudināta, sita ritmu un dejoja līdz.

Auļi Beļģijā pavadīs 15 dienas, apciemojot skolas vairākos reģionos, mācot un rādot bērniem dažādus mūzikas instrumentus, kā arī koncertējot. *Auļus* intervēs Beļģijas radio, sarunu varēs noklausīties nākamnedēļ. Priecājos, ka Latvijas vārds un kultūra tiek populārizēti Beļģijā un tam ir tik pozitīva pieskaņa!

KM paspārnē vērtis kultūras periodikas nākotni

5. februārī uz pirmo sanākumi Kultūras ministrijā (KM) pulcējās drukas un tīmekļa formāta kultūras periodikas darbības ilgtspējas nodrošināšanai izveidotā darba grupa, informēja ministrija. Darba grupas locekļiem līdz šā gada 3. aprīlim jāizstrādā priekšlikumi par pasākumiem drukas un tīmekļa formāta kultūras periodikas darbības ilgtspējas un attīstības nodrošināšanai, tostarp par konkrētiem atbalsta mecha-

FRANCIJA. Latvijas vēstnieks Francijā Imants Lieģis devās uz nelielu pilsētiņu Luāras zemju reģionā, lai apsveiktu Francijā dzīvojošo simtgadnieci **Annu Kļaviņu**. Vēstnieks nolāsīja un uzdāvināja jubilei Valsts prezidenta Egila Levita parakstītu vēstuli, kurā viņš apsveic simtgadnieci un atgādina, ka Annas Kļaviņas dzīves gājums sasauca ar tiem vēstures notikumiem, kuriem cauri gājusi mūsu valsts un tauta. Anna Kļaviņa kopā ar savu māti un bērniem atstāja Latviju 1944. gadā, lai izvairītos no nokļūšanas Sibīrijā, kurai viņi sākotnēji bija nolemti. Pēc bēgļu gaitām ģimene nonāca Francijā, kur arī apmetās uz dzīvi.

KANADA. Latvijas vēstnieks Kārlis Eichenbaums tikās ar Kanadas Parlamenta Kanādas-Ziemeļvalstu-Baltijas Draudzības grupas priekšsēdi Džeimiju Šmāli un pārrunāja plānotās aktivitātes jaunievēlētajā Pārstāvju palātā, kā arī Senātā. Vēstnieks K. Eichenbaums pateicās par līdzšinējo labo sadarbību un sniegto atbalstu, ko Latvija un vēstniecība saņēmusi, kopā organizējot Latvijas Republikas valstiskuma Simtgades svinības Kanadas Parlamentā 2018. gadā. Vēstnieks Eichenbaums arī rosināja Draudzības grupai turpināt meklēt Parlamenta vadības atbalstu un apmeklēt dinamisko Baltijas un Ziemeļvalstu reģionu, lai iepazītos ar to nepastarpināti.

ČEHIJA. Latvijas vēstniecība kopā ar Čehijas un Latvijas partneriem Čehijas Nacionālajā bibliotēkā atklāja fotoizstādi “Horizonti – Latvija svin 100 gadus”. Izstādes ekspozīcijā ir iekļauti attēli no Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) krājuma “Latvijas ainavu dārgumi”, un tie izceļ mūsu valsts arhitektūru, vēsturiskos attēlus un Latvijas skaistākās ainavas. Vēstniece Gunta Pastore, uzrunājot klātesošos, pateicās Čehijas Nacionālajai bibliotēkai un Latvijas Nacionālajai bibliotēkai par sadarbību izstādes izveidē. Vēstniece puda gandarijumu par abu nacionālo bibliotēku lielisko ilgtermiņa sadarbību, uzsverot, ka tikpat lieliskas ir arī attiecības starp abām mūsu valstīm, Latviju un Čehiju, kopumā. Čehijas Nacionālās bibliotēkas ģenerāldirektors Martins Kocanda un LNB Speciālo krājumu departamenta direktore Dagnija Baltiņa savās uzrunās puda prieku par abu bibliotēku teicamo sadarbību un fotoizstādi Prāgā par godu Latvijas Simtgadei.

nismiem, to darbības principiem un īstenošanai nepieciešamo finansējumu, kā arī finansējuma avotiem.

Darba grupas vadītājs ir KM valsts sekretāres vietnieks kultūrpolitikas jautājumos Uldis Zariņš, darba grupas vadītāja vietniece – KM Nozaru politikas nodaļas eksperte Līga Buševica. Pēdējā laikā vairāki kultūras mediji vērsuši uzmanību uz projektveida finansējuma modeli un tā nepilnībām. Tiek norādīts – ja mediju finansē caur Valsts kultūrkapitāla fonda (VKKF) projektiem, nav iespējama ilgtermiņa plānošana un attīstība. Žurnāla “Domuzīme” redakcija piecu gadu jubilejā norādīja, ka literārie mediji atrodas nopietnā krīzē un jāpārstrukturē finansējuma modelis. Tikmēr tīmekļa portāls *Krodērs.lv* zaudēja finansējumu un gada sākumu strādā bez finansējuma, cerot, ka nākamajā VKKF konkursā finansējumu atkal piešķirs. Tāpat *Satori.lv* katru gadu rīko plašas ziedošanas kampaņas.

Kultūras ministrijas jaunumi

6. februārī aprit 100 gadu, kopš tagadējais Latvijas Nacionālais vēstures muzejs sāka darbību Rīgas pili. Pēc 2013. gada postošā ugunsgrēka muzejs pili uz laiku ir atstājis, taču nākamā simtgadi cer iesākt ar iespējami drīzu atgriešanos vēsturiskajā mājvietā. Kultūras ministrs Nauris Puntulis un valsts sekretāre Dace Vilsone tikās ar archibiskapiem Jāni Vanagu un Zbignevu Stankeviču, lai pārrunātu līdz šim paveikto un nākotnes ieceres sakrālā mantojuma finansēšanas programmas realizācijā. Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes ekspertu grupa šobrīd vērtē pieteiktos projektus programmas finansējuma saņemšanai 2020. gadā – nepieciešamā

summa iesniegtajiem vairāk nekā 100 projektiem ir 4,5 miljoni, pieejamais finansējums – 500 000 eiro. Laikā no 2020. gada 13. februāra līdz 11. martam Rīgā un visos Latvijas reģionos notiks desmit Latvijas Nacionālā kultūras centra (LNKC) rīkotas sabiedriskas apspriedes par profesionālās ievirzes kultūrizglītības programmu pilnveidi. Profesionālās ievirzes izglītības programmu vadītāji, pedagogi, vecāku padomju un pašvaldību pārstāvji aicināti apspriest pirmos Kultūras ministrijas (KM) darba grupas sagatavotos programmu pilnveides priekšlikumus.

RTU Zinātniskajā bibliotēkā būs skatāma arhitektūrai un arhitektūras vēsturei veltīta izstāde

10. februārī Rīgas Tehniskās universitātes (RTU) Zinātniskās bibliotēkas Retumu lasītavā, Paula Valdena ielā 5, 12. februārī atklāta izstāde “No baroka līdz...”, kas veltīta arhitektūras izglītības 150 gadu jubilejai. Izstādē var iepazīt ne tikai eksponātus, kas saistīti ar arhitektūras izglītības, RTU Arhitektūras fakultātes, tās mācībspēku darbību, bet arī dažādus retus materiālus, kas atklāj Latvijas un Rīgas arhitektūras pašreizējos un jau zudušos vaibstus. Izstādi papildina miniatūro ēku meistara Alfrēda Straumes mājiņu maketi.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS
GORDONS

Tagad jau sāk atzīmēties ģeopolitiskās pēdas, ko ASV valsts sekretārs Maiks Pompeo atstājis savā ātrgaitas turnejā, triju dienu laikā apmeklējot četras valstis tā dēvētajā pēcpadomju telpā – Ukrainu, Baltkrieviju, Kazachstānu un Uzbekistānu. Ne velti putiniskās Krievijas propagandā lielākais “bubulis” jeb ļaunuma perēklis nav Vašingtonas Baltais nams, bet “gosdep” – ASV Valsts departaments, ko vada Maiks Pompeo.

Sarunās ar Ukrainas prezidentu Volodimiru Zelenski un šīs valsts ārlietu un aizsardzības ministriem Pompeo uzsvēra, ka ASV turpinās visnotaļ atbalstīt Ukrainu tās ceļā uz NATO un Eiropas Savienību un ka sankcijas pret Krieviju saglabāsies, kamēr

netiks atjaunots Ukrainas teritoriālais veselums.

Pompeo pamudināja Ukrainas valdību intensīvāk apkarot korupciju un radīt labvēlīgākus apstākļus investīcijām. Zelenskis šai jautājumā piekrita ASV ārpolitikas vadītājam un aicināja amerikāņu uzņēmējus veikt ieguldījumus Ukrainas infrastruktūrā un veltīt interesi Melnās jūras piekrastes šelfam (iespējamo gāzes atradņu izpētē).

Uzzinot, ka Pompeo grasās 1. februārī ierasties Minskā, lai tiktos ar Baltkrievijas prezidentu Aleksandru Lukašenko, Krievijas Federācijas prezidents Vladimirs Putins oficiāli ielūdza Lukašenko no 31. janvāra līdz 5. februārim “būt viņa gaidītam viesim” Sočos – Putina “ziemas re-

zidencē”, lai “kopā paslēpotu” (!) un parunātos. Putina gājiens bija diplomātiski ģeniāls, bet Lukašenko šīs dilemmas priekšā apliecināja valsts vīra stāju un spiedienu nepadevās: viņš pieklājīgi palūdza tikšanos atlikt.

Labi zinot, cik ļoti sarežģījušās Baltkrievijas attiecības ar “brāļi-go” Krieviju naftas un gāzes piegādes cenu dēļ, Pompeo apsolīja: Savienotās Valstis tagad masveidā eksportē naftu un ir gatavas “simtprocentīgi apmierināt Baltkrievijas vajadzības”, sūtot tankerus ar naftu uz Odesu, lai tad caur Ukrainu to piegādātu.

Tādējādi, teica Pompeo, “mēs palīdzam Baltkrievijai kļūt par suverēnu valsti”. Viesis un nama-tēvs saprata viens otru...

Pompeo arī ieteica Baltkrievi-

jai iestāties Pasaules tirdzniecības organizācijā.

Varbūt lai pasargātu Putina nervus, Pompeo pasteidzas apliecināt: “Mēs nelūdzam Minsku izvēlēties starp mums un Maskavu. Vašingtona ar izpratni vērtē Krievijas un Baltkrievijas sadarbību.” Jābūt taču labam diplomātam!

Kazachstānā Pompeo tikās ar tās prezidentu Kasimzhomartu Tokajevu un aicināja šīs valsts biznesmeņus “paplašināt draudzību ar amerikāņiem”. Viņš tikās arī ar Kazachstānas Drošības padomes priekšsēdi, “nācijas līderi” Nursultanu Nazarbajevu. Tāds tur ir savdabīgs varas sadalījums.

Īpaša uzmanība sarunās tika veltīta drošības jautājumiem.

Prezidents Tokajevs lika saprast, ka ar prieku uzņemtu Kazachstānā ASV prezidentu Donaldu Trampu.

Taškentā Pompeo pozitīvi novērtēja reformas, kuŗas uzsācis Uzbekistānas prezidents Šavkats Mirzijojevs, kuŗš atrodas pie varas tikpat ilgi kā Donalds Tramps, pēc ilggadējā prezidenta, stingri autoritārā Islama Karimova nāves.

Krievija pašlaik piedāvā Uzbekistānai novērotāja statusu “Eirāzijas ekonomiskajā savienībā”, un Pompeo ieteica, pirms piekrist tam, iestāties Pasaules tirdzniecības organizācijā.

Lielās pretstāves ietvaros Pompeo ātrgaitas turneja bija Rietumiem labvēlīga, īpaši sarunas Minskā.

Maika Pompeo “pēcpadomju” turneja

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

KĀRLIS
STREIPS

Politika nu ir tā joma, kur nevaram būt simtprocentīgi pārliecināti par to, kas notiks tālāk. Tā, piemēram, partijai KPV LV, par kuŗu pagājušajā nedēļā rakstīja kolēģa Sallija Benfelde ar domu, ka nekāda īpaša nākotne tai nespīd, pagājušajās brīvdienās, 8. februārī, tai tomēr izdevās savākt nepieciešamo pilnsapulces kvorumu, lai gan tikai ar otro piegājienu. Un tomēr – nosacīti. Vispirms partijas līdzpriekšsēdis Atis Zakatistovs paziņoja, ka uz sapulci ieradušies 134 no 590 partijas biedriem, plus vēl 62 citi bija kādam no tiem uzticējušies tiesības pārstāvēt arī viņu. Likumā ir noteikts, ka kvorums ir puse no partijas biedriem. 134 + 62 ir 196, un puse no 590 ir 295. Likumā arī ir noteikts, ka tādā gadījumā var sasaukt atkārtotu sapulci, kur kvorums nav vairs vajadzīgs. Apmēram pēc 15 minūtēm A. Zakatistovs paziņoja, ka divi delegāti nolikuši savus mandātus, tāpēc kopumā sapulcē reģistrēti 194 biedri, ieskaitot pilnvarotos. Atsevišķi delegāti centās bilst, ka patiesībā šāda atkārtota sapulce ir rīkojama citā dienā, nevis pāris minūtes pēc pirmās, taču sēde turpinājās, A. Zakatistovam atzīstot, ka laikā kopš partijas dibināšanas (“Mēs nākam no necilām saknēm, neviens no mums nav berzējies pie elites tauku bunduļiem”) ik pa laikam ir nācies maksāt “nodevas” tādā nozīmē, ka citādi domājoši cilvēki no partijas ir aizgājuši. Sapulcē partijas ļaudis sprieda, lai mainītu valsti, partijai ir nepieciešams būt pārstāvētai Saeimā un valdībā, un KPV LV tāda ir. Partiju pārstāvošie ministri atskaitījās par savu darbu, par KPV LV priekšsēdi ievēlēts jau minētais A. Zakatistovs. Partijas sākotnējais dibinātājs Artuss Kaimiņš vispār netika pieminēts ne vārdā, ne nevārdā. Līdz ar to partija ar desmit man-

dātiem Saeimā un trim ministriem valdībā acimredzot ir nolēmusi rullēt tālāk. Pēdējā pārbaude vēlēšanu priekšā bija pērn Eiropas parlamenta vēlēšanās. 0,92% balsu, kas īpaši daudzsoļošs rādītājs nav, bet A. Kaimiņa pirms brīža pagēŗejumu, ka KPV LV vienkārši būtu jālikvidējas, sapulces delegāti nolēma neņemt vērā. Līdz nākamajām Saeimas vēlēšanām vēl ir labs laiks, daudz kas vēl var mainīties. Skat, Aldis Gobzems jau paziņojis, ka grasās veidot jaunu politisko spēku...

Savukārt, ja ne par visiem 100 procentiem, tad par apmēram 99,99 procentiem varu pareģot, ka kaut kad, daudz paredzamākā nākotnē ridziniem nāksies doties uz iecirkņiem un vēlēšanu jaunu pašvaldību. Pagājušajā nedēļā Rīgas mērs Oļegs Burovs sasauca trīs Rīgas domes plenārsēdes, un visos trīs gadījumos nesanāca vajadzīgais kvorums, jo sēdi boikotēja i domes opozīcija, i arī *Saskaņa*. Likumā ir noteikts, ka trīs sēdes bez kvoruma ir iemesls domes atļaišanai. Ir arī fakts, ka likumā ir noteikts, ka pašvaldībām budžets ir jāpieņem divu mēnešu laikā pēc attiecīgā gada valsts budžeta izsludināšanas. Šī gada valsts budžets izsludināts pērn 28. novembrī, bija aizritējuši divi mēneši šā gada 28. janvārī, un budžeta joprojām nav. Acimredzot vairākums Rīgas domes deputātu ir nolēmuši, ka vairs nav jēgas censties. Kā zināms, Saeimā jau pirmajā lasījumā ir pieņemts likums par domes atļaišanu. Galīgais lasījums paredzēts šonedēļ, 13. februārī. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Juris Pūce pagājušajā nedēļā teica, ka viņš neuzskata, ka būs nepieciešams grozīt likumprojektu, lai tajā arī iekļautu jautājumu par norautajām plenārsēdēm. Līdz ar to, visticamāk, Saeima likumu ceturtdien arī pieņems.

Par to, kad tieši būs ārkārtas vēlēšanas, patlaban vēl skaidrības nav. Saeimas opozīcija jau ir savākusi nepieciešamo parakstu skaitu, lai lūgtu Valsts prezidentu Egilu Levitu likumu neizsludināt. Lasītāji atcerēsies, ka tā jau ir noticis ar likumu, kuŗā noteikts, ka ārkārtas vēlēšanu gadījumā Rīgas domi vēlē nevis līdz pašreizējā kārtējā termiņa beigām, bet gan uz visu nākamā pašvaldības termiņa posmu, tātad uz vairāk nekā pieciem gadiem – līdz kārtējām vēlēšanām 2025. gadā. Patlaban tiek vākti paraksti par referendumu izsludināšanu par šo jautājumu. Nepieciešams savākt vienu desmito daļu no tā vēlēšanu skaita, kas piedalījušies iepriekšējās vēlēšanās. Patlaban savākti mazāk par diviem procentiem, un pēdējā parakstu diena būs 14. februārī. Acimredzot nekas nesanāks. Ja, savukārt, Valsts prezidents arī nelems neizsludināt likumu par Rīgas domes atļaišanu, tad atkal sāksies parakstu vākšana, un tas nozīmē, ka ārkārtas vēlēšanas varētu būt maijā vai pat jūnijā. Tiesa, man gribētos domāt, ja reiz vairākums pašvaldībā ir pierādījis, ka tas vairs negrib strādāt tālāk, nebūtu nekādas jēgas likumu neizsludināt, vēl jo vairāk – ņemot vērā to, ka laikā kopš kādreizējā mēra Nila Ušakova pārceļšanās uz Eiropas parlamentu Briselē, Rīgas domē ir izrādījis ārkārtīgi grūti savākt kopā jēkādū vairākumu. Mērs Burovs pagājušajā nedēļā bilda, ka varbūt tomēr varētu vēl pirms atļaišanas pieņemt budžetu. Uz to *Saskaņu* pārstāvošā Anna Vladova atbildēja, ka *Saskaņa* būtu gatava to apsvērt, bet tikai tādā gadījumā, ja saruna par budžetu sāktos pavisam no jauna. Vienā sēdē pagājušajā nedēļā bija paredzētas debātes par Burova kunga atstādināšanu, *Saskaņai* apgalvojot, ka viņš jauno budžetu esot sastādījis “vienper-

soniski” bez konsultācijām ar citiem domē pārstāvētiem spēkiem. Katrā gadījumā, laika nav daudz. Pēc atļaišanas varu līdz ārkārtas vēlēšanām un brīdim, kad jaunievēlētā dome stāsies amatā, pilsētā pārņems iecelti administrātori, iespējams, ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas valsts sekretāru un ar diviem viņa vietniekiem, vienu – no Finanču, otru – no Tieslietu ministrijas. Šajā pārvaldes sistēmā nebūtu paredzētas komisijas, visu darbu darītu minētie trīs administrātori. Vai šādu nevēlētu amatpersonu pieņemts budžets ridziniem būtu pieņemams? Nav tā, ka budžeta lietas pašvaldībā ir apstājušās, patlaban atļauts tērēt vienu divpadsmito daļu no iepriekšējā gada budžeta. Varbūt domnieki vēl sasparosies un pieņems jaunu budžetu, to rādīs laiks, bet vispār tas šķiet mazticami.

Kas attiecas uz ārkārtas vēlēšanām, pirmkārt, pavasaris nav pats labākais laiks vēlēšanu rīkošanai – cilvēki dodas uz savām lauku mājām vai atvaļinājumā. Salīdzinājumam – iepriekšējās pašvaldību vēlēšanās 2017. gada 3. jūnijā piedalījās 58,72% balsstiesīgo. Tas vēl ir labs rādītājs,

salīdzinot, piemēram, ar pērnajām Eiropas parlamenta vēlēšanām 25. maijā, kad līdz iecirkņiem aizgāja mazāk nekā trešā daļa vēlēšanu.

Otrkārt, 2017. gada pašvaldību vēlēšanās startēja 11 partijas, no kuŗām mandātus ieguva piecas. Kandidātos palika divas patlaban valdošajā koalīcijā pārstāvētas partijas – jau minētā KPV LV un Zaļo un Zemnieku savienība, un lielais skaits partiju *Saskaņai* / *Gods kalpot Rīgai* ļāva saņemt vairāk par 50 procentiem balsu jeb 32 no 60 mandātiem domē. Šogad, visticamāk, *Saskaņa* un *Gods kalpot Rīgai* startēs atsevišķi. Gribas cerēt, ka visas tās partijas, kuŗas saprot, ka ir nepieciešams pielikt punktu *Saskaņas* / *GKR* desmit gadus piekoptajai politikai, kuŗas vadmotīvs no sāka gala ir bijis korupcija, patris atteikties no personīgajām ambīcijām un vēlētajiem piedāvāt piesaistošu kopsarakstu. Bet vienādi vai otrādi, ārkārtas vēlēšanas būs, par to varam būt pārliecināti. Bet par to, kādi būs to rezultāti, pārliecības nevar būt nekādas. Taču cerība mirst pēdējā. Nav mūsu valsts galvaspilsētā jābūt korupcijas un skandālu bedrei! Un tāpēc, ridziniem – saņemsimies!

Balsot jāiet, balsot jāiet

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502
marketing@leta.lv
+371 – 672 225 09
www.leta.lv

“Mūzeja lielākais izaicinājums ir mainīt cilvēkus.”

Latvijas Okupācijas mūzeja direktore **Solvita Vība** intervijā
Viesturam Sprūdem (Latvijas Avīze)

Kopš pagājušā gada 18. decembra Latvijas Okupācijas mūzeja direktores amatā stājusies 13 pretendentu vidū Latvijas Okupācijas mūzeja biedrības nolūkotā Solvita Vība. Jaunā direktore beigusi LU Vēstures un filozofijas fakultāti kā maģistrs, ieguvusi bakalaura gradu arī tiesību zinātnēs. Strādājusi par mācībspēku LU, vēlāk Naturālizācijas pārvaldē un vadījusi dzīvnieku draugu biedrību. Solvita Vība spriež, ka varbūt nemaz nav slikti, ka viņu līdz šim lāgā nav pazinušas ne vēsturnieku, ne mūzejnieku aprindas. Kādreiz ir derīgi uz lietām paraudzīties no malas.

Vai konkursā tika prasīta arī kāda mūzeja attīstības koncepcija?

Bija jāiesniedz savs redzējums, bet tur nebija noteikts ne formāts, ne apjoms. Tas, ko iesniedzu žūrijai, bija mana brīva izvēle. Kad biju detalizēti iepazīsies, ko mūzejs pa šiem gadiem paveicis, man tiešām bija liels pārsteigums, ko spēj privāts mūzejs, kam 80% budžeta veido ziedojumi. Tas ir patiesi aizrautīgu cilvēku devums mūsu valstij. Gan mūzeja krājumu, gan izglītības programmu, gan ziedotāju uzticības iegūšanas ziņā. Tur tiešām ir daudzas lietas, kuŗas mēs, Latvijas sabiedrība, varbūt nemaz neesam īsti novērtējuši un par ko daļa sabiedrības varbūt nemaz nezina.

Līdzšinējie mūzeja direktori nāca no bijušo trimdnieku aprindām, bija arī sabiedrībā labāk pazīstami. Jūs it kā laužat stereotipus.

Tas ir jautājums, kas būtu jāuzdod arī konkursa žūrijai un mūzeja darbinieku kopai, jo viņi mani izvēlējās. Acīmredzot man ir kādas kvalitātes, kas šobrīd mūzejam nepieciešamas. Jā, atbilde jau ir jūsu jautājumā – jālauž stereotipi. Varbūt mūzejs līdz šim ir bijis par smagnēju? Manuprāt, mūsu mūzeja vēstījums par 20. gadsimta traģiskajiem notikumiem var mainīt cilvēkus, ja tie šo stāstu zina un līdzpārdzīvo. Ieejot Okupācijas mūzejā, cilvēki var no jauna pārvērtēt kaut ko no savām vērtībām. Kaut uz mirkli aizdomāties. Tas ir tas, pēc kā ilgojamies, – lai mēs visi būtu drosmīgi un godprātīgi. Nedomāju, ka mūzeja stāsti kādu atstāj vienaldzīgu. Un tas ir tas, ko mēs stāstām un rādām. Varbūt skaļi skan, bet, manuprāt, mūzeja lielākais izaicinājums ir mainīt cilvēkus.

Vai vēlaties Okupācijas mūzeju vairāk populārizēt sabiedrībā?

Populārizēt nav īstais vārds. Interese par mūzeju ir, īpaši no ārzemju tūristu puses. Jautājums ir par mūsu pašu Latvijas sabiedrību – vai tai ir interese, vai mēs kā mūzejs spējam to uzrunāt? Mūzejā ir darbs ar skolām un skolēniem. Manuprāt, jaunā mūzeja ekspozīcija tiešām būs tā vieta, kur arī Latvijas cilvēks varēs ienākt un apdomāties. Taču mūzejam ir arī vesela virkne piezemētāku problēmu, kas kļuva redzamākas, iepriekšējam direktoram Gunāram Nāgelam atstājot amatu.

Foto: Karina Miezāja

Solvita Vība: “Interese par mūzeju ir, īpaši no ārzemju tūristu puses. Jautājums ir par mūsu pašu Latvijas sabiedrību – vai tai ir interese, vai mēs kā mūzejs spējam to uzrunāt? Mūzejā ir darbs ar skolām un skolēniem. Manuprāt, jaunā mūzeja ekspozīcija tiešām būs tā vieta, kur arī Latvijas cilvēks varēs ienākt un apdomāties. Taču mūzejam ir arī vesela virkne piezemētāku problēmu, kas kļuva redzamākas, iepriekšējam direktoram Gunāram Nāgelam atstājot amatu.”

Latvijas Okupācijas mūzeja biedrības valdes priekšsēdis Valters Nollendorfs izteicās, ka mūzeja nākotnes redzējumā viņa domstarpības ar Nāgelu lielā mērā bijušas “filozofijas jautājums”. Vai jūsu un Nollendorfa kunga filozofijas sakrīt?

Izvēlēties mani – tas bija arī mūzeja biedrības lēmums. Es pirmo reizi savā mūžā kādā darba intervijā stāvēju visas biedrības, kādu 30 – 40 cilvēku priekšā. Katrs varēja mani izjautāt. Esmu stāvējusi arī visas mūzeja saimes priekšā. Protams, man šobrīd ir dots uzticības kredīts. Bet nedomāju, ka man šajā ziņā būs problēmas, jo saskarsmes ziņā man ir pieredze arī biedrību darbā.

Nāgela kunga ieskatā, ja mūzejs nemainīs ierasto dzīvi, pēc gadiem desmit tam var pienākt bankrots.

Financējuma jautājumi ir ļoti būtiski. Šobrīd mūzeja apmeklējums ir bez maksas. Protams, viens no jautājumiem man bija: kādas ir domas par biļetēm. Bet mūzeja biedrības locekļiem pašiem šobrīd nav vienota redzējuma par to. Var tikai sacīt, ka tas ir ļoti augsts sasniegums, ja privāts mūzejs var piedāvāt savas ekspozīcijas apskati bez maksas un to nodrošina kāda daļa sabiedrības – ziedotāji. Mums vēl tikai Aizsardzības ministrija uztur Kaŗa mūzeju bez maksas.

Jūs varētu šo jautājumu aktuālizēt?

Jābūt ļoti precīzai koncepcijai, cik kas izmaksā. Kāds ir ieguvums, ja konkrētām cilvēku grupām ievieš šo maksu? Skaidrs, tie noteikti nebūs ne skolēni, ne studenti, ne pensionāri. Ieeja mūzejā arī šobrīd ir pret anonīmu ziedojumu, un mēs zinām, cik tāda veidā savācam. Man ir uzdots izanalizēt un piedāvāt redzējumus, kā būs tad, ja paliekam tikai pie ziedojumiem, un kā tad, ja atsevišķām grupām ieviešam ieejas maksu. Protams, tas jāskata paralēli mūzeja uzturēšanas izmaksām jaunajās telpās, paralēli tam, kādas funkcijas vispār grasāmies pildīt – vai tikai ekspozīcija un izglītības programmas, vai arī vēl publikācijas. Ko biedrība vēlas, un ko mēs varam atļauties. Bet, par filozofiju runājot, kā tur Rūdolfam Blaumanim bija – “starp maku un dvēseli”? Starp tiem abiem vienmēr būs jāizšķiras. Es laikam tomēr esmu par “dvēseli”.

Jūsu uzdevumu zināmā mērā atvieglo tas, ka mūzeja dzīvē līdz ar pāriešanu atpakaļ uz Strēlnieku laukumu un ievākšanos Nākotnes namā daudz kas sāksies pilnīgi no jauna.

Jā, tas manu uzdevumu tiešām padara pozitīvāku. Man arī konkursā jautāja, kā uztveru tos strīdus par vajag/nevajag Nākotnes namu. Manuprāt, tā jau ir vēsture un mēs uz to varam arī raudzīties tikai kā uz vēsturi, nevis kaut ko aktuālu. Pagājušā gada beigās noslēdzās metu konkurss par Okupācijas mūzeja jauno ekspozīciju. Uzvarēja di-

zaina biroja “H2E” ekspozīcija “Gaismas ceļš”. Okupācijas mūzejs un “H2E” parakstīja līgumu par ekspozīcijas zinātniskās koncepcijas maksimāli risinājuma izstrādi un īstenošanu. Aptuvenās izmaksas ir 700 tūkstoši eiro. Manuprāt, koncepcija ir ļoti interesanta un sasauca ar arhitekta Gunāra Birkerta ideju par balto pret melno un gaismu pret tumsu. Ir skaidrs, ka jaunā ekspozīcija nebūs vienkārši vēstures notikumu pārstašs. Mums patika “H2E” piedāvājums, ka tas būs vēstījums, ko cilvēks uztvers ar visām sajūtām. To panāks ar dažādiem paņēmieniem. Līdz ar to cerams, ka ekspozīcija būs ne tikai saturiski piepildīta, bet būs arī uzrunājošs emocionālais vēstījums. Mums būs liels izaicinājums izvēlēties, kādus mūzeja priekšmetus ekspozīcijā likt. Nesen bija tikšanās ar “Valsts nekustamo īpašumu” (VNĪ) pārstāvjiem. Viņi sola grafiku nekad. Tātad pirmais termiņš, kad var sākt ekspozīcijas tehnisko iekārtošanu, ir jūnijs. Mans uzdevums ir salikt kopā trīs grafikus – būvnieku darbus, pieņemot, ka viņi nekavēs, “H2E” ekspozīcijas izstrādi un mūsu pašu mūzeja atbildību – ekspozīcijas saturu. Ja visi šie grafiki saies kopā, tad šī gada oktobrī mūzejs tiks nodots lietošanā, kas nozīmē, ka juridiski varēsim tur iet iekšā un iekārtoties. Jaunās ekspozīcijas atklāšana varētu būt novembrī.

Pie iepriekšējiem, nu jau mainītajiem jaunās ekspozīcijas plāniem mūzeja ļaudis strādāja gadiem. Tagad viņiem jātiek galā mazāk nekā gadā?

Tas ir mūsu uzdevums. Ekspozīcijā būs 11 temas, tajā skaitā “Okupācijas sekas”. Mums atlasīti aptuveni 1000 priekšmetu, kam jābūt arī digitalizētā formā, lai ar to varētu strādāt ekspozīcijas veidotājs. Vēl jādabū gata visi teksti. Nav gluži tā, ka jāuzraksta viss pilnībā no jauna, bet piekrišu, ka laika grafiks šobrīd ir ļoti intensīvs.

Līdzās mūzejam drīzumā sliešies padomju okupācijas piemiņas memoriāls – mākslas objekts “Vēstures taktiļa”. Tā gan nav mūzeja atbildība, taču “attiecības” ar to jums taču būs jāveido.

Man ir prasījuši, kā mūzejs, par memoriālu atbildīgie būs VNĪ, bet Rātslaukuma rekonstrukcija ir Rīgas domes ziņā. Ja tai laukuma daļai, uz kuŗas atradīsies memoriāls, paredzēts dot citu saturu, tad tas vairs nav tikai tehnisks, bet arī saturisks jautājums, kas uz šī laukuma notiek. Otra lieta – zinot, kāda ir funkcionālā noslodze šai laukuma daļai pēc Rīgas svētkiem un krastmalas koncertiem, es uzskatu, ka tad, kad tur būs memoriāls, tur nebūs pieļaujamas tādas ainas, kādas tagad mēdz būt nākamajā ritā pēc svētkiem. Mūzejam ir bijusi rūgta pieredze, kad sliekšnis jānotīra burtiskā nozīmē. Esam par to jau runājuši ar VNĪ un Rīgas domi. Piepildīt ar jaunu saturu šo memoriāla laukumu nebūs viegls uzdevums. Mēs kā mūzejs, protams, jūtamies atbildīgi par to laukuma daļu, kas ir līdzās memoriālam. Esam ļoti labi izdomājuši, ko gribam, bet kā tas īstenībā būs un kas tur notiks...

Tātad šogad mūzejs beidzot tiks pie gadu gadiem gaidītajām atjaunotajām telpām un Nākotnes nama. Vai nākamie mērķi jums jau noteikti?

Pagaidām nevaram precīzi novērtēt, kā viss ritēs, kad gada beigās ievāksimies. Kāda būs apmeklētāju plūsma? Kāda cilvēku interese? Kādas būs mūsu iespējas šo namu “iedarbināt” un strādāt kā ar publisku iestādi? Mums tur būs konferenču vieta, divas izstāžu zāles. Mums vajadzēs vizuālu daļu mēnešu pieredzi, lai novērtētu un saprastu, kāds ir mūsu resurss. Kaut vai runājot tikai par gūdu skaitu un izglītības programmām. Un tad jau tālāk redzēsim, ko varam atļauties un ko piedāvāt.

Un kā būs ar Stūra māju?

Ja Kultūras ministrija mūs turpina atbalstīt un ēkai saglabājas īpašais statuss, tad mūzejam tā arī turpmāk būs ļoti interesanta, autentiska vieta. Apmeklējumu intensitāte ir ļoti liela. Bet arī tur vajadzētu jaunu ekspozīciju. Tomēr esam atkarīgi no minētās mājas statusa un tā, kas par to tiks nolemts. Ja būs jauns īpašnieks un māju remontēs, tad mēs tajā brīdī varētu sagatavot jaunu ekspozīciju. Šobrīd vēl ir liela neziņa.

LIGITA KOVTUNA

Kas tu esi – Margerita Karbonaro?

Viņa ir no tā latviešu literātūras tulkotāju pulka, kas mūsu grāmatas ievieš pasaulē. Un, kā izrādās, tās pārliecinoši ierindojas blakus pasaules autoru darbiem. Margerita profesionāli tulko vācu literatūru, viņas "kontā" ir Tomasa Manna, Maksa Friša un Nobela prēmijas laureātes Hertas Milleres u. c. darbu tulkojumi italiešu valodā. Nu arī latviešu literatūras izdevumi, kas, bez liekas latviskās kautrības izsakoties, bauda slavu un panākumus pasaulē.

Kas tu esi, Margerita Karbonaro?

Mans vārds un uzvārds nāk no Sicīlijas, jo šai zemē dzimis mans tēvs. Manas vecmāmiņas, tēva mātes, vārds bija Margerita, un sicīliešiem ir tradīcija – pirmā meitene dabū vecmāmiņas vārdu. Karbonaro (*Carbonaro*) ir tipisks sicīliešu uzvārds. Savukārt mana mamma ir latvietē vārdā Baiba – kur nu vēl tipiskāku latviešu vārdu! Un uzvārdā – Ozola! Tikpat raksturīgs latviešu uzvārds kā sicīliešu Karbonaro. Abi satikās Itālijā, Milānā, kur mana tēva ģimene bija nonākusi kaŗa gaitās un kur arī es piedzimu. Mamma ģimene 1944. gada oktobrī – arī bēgļu gaitās – bija nonākusi Zviedrijā, Gotlandē. Te mamma izmācījās un sāka strādāt par ārsti Gēteborgā. Mans vectēvs, Baibas tēvs, bija aktīvs latviešu sabiedriskajā dzīvē. Varbūt ir cilvēki, kas vēl atceras manu vecotēvu Arturu Ozolu, bet man ir palikuši tikai kontakti ar mammas draudzeni, no ģimenes Zviedrijā neviena vairs nav.

Mēs ar tevi satikāmies... Sibīrijā, 2018. gada augustā. Tev arī tur ir radi.

Šķiet, visiem latviešiem visur pasaulē ir radi, un man arī. Vēl esot Amerikā un Austrālijā, bet tos gan neesmu satikusi. Bet, kas attiecas uz Sibīrijas radiem, nemaz nezina, ka tādi ir – mammas māsiņa dzīvo Omskā, kur viņas vecāku ģimene 1949. gada martā tika izsūtīta. Tā nu arī 2018. gada vasarā jau otro reizi devos turp un vēlāk pievienojos Sibīrijas bērnu grupai, kur arī mēs ar tevi iepazīsimies.

Pirmo reizi Omskā biju 2004. gadā, jo tolaik dzīvoju Pekinā un pirmo reizi dzīvē gribēju nevis lidot ar lidmašīnu, bet ceļot, braucot ar vilcienu. Biju aizbraukusi no Milānas līdz Pekinai, un ap to laiku arī uzzināju, ka man ir radi Sibīrijā, par kuŗiem līdz tam nebija ne miņas. Mamma gan zināja, ka kaut kur tur ir, bet, saprotams, par to mājās daudz nerunājām. Gēteborgas tēvocis, mammas brālis, kādreiz kaut ko bija stāstījis, viņš zināja, jo ir vecāks par Baibu. 1990.–tajos gados pat bija "sakontaktējies". No viņa arī dabūju Omskas radu tālruņa numuru, piezvanīju, teicu, ka esmu radniece un gribu satikties. Tolaik biju cieši apņēmusies izpētīt savas dzimtas vēsturi.

Vai tev nemaz nebija bail – Rietumos dzimušam un augušam bērnam?

Nebaidījos, nē, varbūt tāpēc, ka mazliet runāju arī krieviski, un tas palīdz. Turklāt 1992. gadā Maskavā pavadīju sešus mēne-

Margerita Karbonaro: "No vienas puses, laikam esmu itāliete, jo tā ir mana valoda, bet zinu arī, ka tomēr esmu "kaut kas cits". Latvietes meita, precīzāk – trimdas latvietes meita, tātad piederu arī pie latviešiem, un tomēr ne pilnīgi... Piederu un nepiederu – tāda mana atbilde. Īstenībā – Latvijā esmu latvietē, Sicīlijā – sicīliete. Varbūt tāpēc, ka saknes ir Latvijā, arī pievērsos latviešu literatūrai."

šus, jo mācījos Puškina institūtā, kur bija daudz ārzemju studentu. Milānā studēju itāliešu filoloģiju, vienlaikus bija arī radusies interese par krievu literatūru, tāpēc jau Milānā sāku mācīties krievu valodu. Mammai sametās bail – bija aizvadītā gadsimta 80. gadi, "atkal uz pēdām būs KGB", viņa raizējās un bija ļoti nelaimīga. Viņas tēvs, mans vectēvs, prata krievu valodu, jo bija studējis kuŗa inženiera speciālitātē Rīgas Politechnikumā.

Cik valodas tu zini?

Itāliešu, latviešu, krievu, vācu, franču, esmu sākusi padziļināti apgūt ķīniešu valodu.

Atgriežoties pie tavas ierašanās Omskā – kā tevi tur uzņēma? Nemot vērā, ka Rietumu radnieces ierašanās viņu ģimenē arī var beigties ar sarežģījumiem no Krievijas dienestu puses.

Tikšanās bija ļoti sirsnīga! Atceros savu izjūtu – mēs taču visi esam viena ģimene! Tāpat esot jutušies arī viņi. Radnieki nāk no Kurzemes, no Kabiles, no kuŗienes zināmajā 1949. gada martā viņi arī tikuši izvesti. Tēvs, invalīds, ar vienu kāju, un četras mazas meitenes. 50. gadu beigās divas no viņām kopā ar vecākiem atbrauca atpakaļ uz Latviju, citas divas iedzīvojās Sibīrijā un palika. Vecākā no māsām strādāja kolchozā, 130 km no Omskas, ar viņas meitas ģimeni arī satikos. Satiekoties viņa – Zigrīda, vietējā sādā nu jau saukta "baba Zina" iesaucās: "Bet tev taču ir Āboliņu mati!" – Āboliņi ir viņas dzimtas uzvārds, precīzāk – manas vecmāmiņas uzvārds. Jā, man ir kupli mati, kas, kā izrādās, nav vis no sicīliešiem, bet no latviešiem. Tas bija tik

UZZINĀI

Margeritas Karbonaro (*Margherita Carbonaro*) tulkojumā Itālijā izdoti latviešu autoru romānu tulkojumi: Zigmunda Skujiņa "Miesas krāsas domino" (*Come tessere di un domino*), Regīnas Ezeras "Aka" (*Il pozzo*), Noras Ikstenas "Mātes piens" (*Il latte della madre*), Juŗa Zvirgzdiņa "Mufa". Par opus magnum sauktais romāns "Miesas krāsas domino" (iekļauts Latvijas kultūras kanona paplašinātajā sarakstā) pirmo reizi atklāj itāliešiem Zigmundu Skujiņu un tulkotāju Margaritu Karbonaro. Tulkotāja uzrakstījusi arī plašu grāmatas pēcvārdu.

mīļi, un es uzreiz sajutu, ka esmu viena no viņiem, latviešiem...

Kā pati sevi izjūti – kā latvieti, itālieti, sicīlieti? Varbūt – kā pasaules cilvēku, kam šāda piederība nemaz nav svarīga?

Grūti atbildēt, šķiet, visu savu mūžu arī esmu mēģinājusi to saprast, un varbūt ir gluži labi, ka to līdz galam nemaz nezinu.

No vienas puses, laikam esmu itāliete, jo tā ir mana valoda, bet zinu arī, ka tomēr esmu "kaut kas cits". Latvietes meita, precīzāk – trimdas latvietes meita, tātad piederu arī pie latviešiem, un tomēr ne pilnīgi... Piederu un nepiederu – tāda mana atbilde. Īstenībā – Latvijā esmu latvietē, Sicīlijā – sicīliete. Varbūt tāpēc, ka saknes ir Latvijā, arī pievērsos latviešu literatūrai.

"Ir Stāmeriena Sicīlijā rada" – tā skandējam Latvijā, pieminot, ka slavenā "Geparda" autoram Lampedūzā arī bijušas ciešas saites ar Latviju...

Aizvadītā gadsimta 60. – 70. gados, kad augu un veidojos, Itālijai nebija nekādu ciešu sakaru ar Latviju. Tagad ir Latviešu biedrība, bet kā es tolaik varēju zināt, kas tie tādi – latvieši! Tagad saprotu, kāpēc mana mamma Itālijā bija "citāds cilvēks" – itāliešiem viņa patika, jo bija šarmanta, mazliet ekstravaganta, nu, citāda. Abas ar Baibu vairs neesam ļoti jaunas, mammu sāku iepazīt arvien vairāk un vairāk, un tas ir tik skaisti...

Savukārt Sicīlijā man ir izjūta, ka neesmu par 100% no šejienes, bet kaut kas nenoliedzami ir. Tāpat arī Omskā – ir, nu, ir kaut kas kopīgs, un ir tik daudz kas atšķirīgs, jo mūsu dzīves ir ritējušas tik atšķirīgos apstākļos. Dzimtas saknes velk uz visām pusēm, man tā patīk tikties un klausīties, klausīties...

Kuŗā valstī tu jūties kā mājās?

Esot Latvijā, protams, jūtos kā mājās. Bet nav tādas vienas vietas, ko viennozīmīgi nosauktu par savām mājām. Bērniņā latviski nerunāju, lai gan mamma stāstīja par Latviju. Acīmredzot tā arī radās vēlētās iemācīties latviešu valodu. Tad arī nāca gadijums, proti, dzīvojot Ventspils Rakstnieku mājā, ap 2015. gadu, valodu mācību programmas ietvaros tiku pie izcilas latviešu valodas skolotājas Sintijas Ozoliņas. Viņa ar mani strādāja ik dienu, un diez vai bez šīs stingrās disciplīnas būtu sevi piespiedusi tā pa istam iemācīties. Nu esam kļuvušas labas draudzenes, arī tulkojot latviešu literatūru, ar viņu konsultējos, pārrunājam vai katru otro teikumu, jo gribu būt droša, ka teksts ir precīzi iztulkots visās niansēs.

Kā tu pievērsies tieši latviešu literatūras tulkošanai?

Vispirms gribu apgalvot – ne jau tikai "latvisko jūtu" vadīta, ne pienākuma pēc, nē! Latviešu literatūras līmenis patiešām ir visaugstākais, tas ir pasaules literatūras līmenis. Latviešu rakstniecība ir tā vērtā, lai to iepazītu pasaulē. Teiksim, Regīnas Ezeras "Aka" (mans jaunākais tulkojums) ir augstākās literārās raudzes darbs gan no valodas, gan siŗeta veidošanas, gan psiholoģijas..., no visiem aspektiem. Meistara darbs! Pirmā grāmata, ko iztulkoju itāliiski, bija Zigmunda Skujiņa "Miesas krāsas domino" – ideāls romāns, lai pasaulē sāktu interesēties un lasīt latviešu literatūru. Vēsture, kas uzrakstīta tik atraktīvi, ar humoru, tādējādi, kas īpaši raksturo Latviju un latviešus, parāda, ka mēs neesam nekādi vēsi ziemeļu cilvēki, ka protam arī "dzirksteļot". Ar to arī sāku.

Un atradās izdevējs...

Jā, ne visai liela, bet prestiŗa Milānas izdevniecība *Iperborea*, kas specializējas Ziemeļeiropas, Skandināvijas un Baltijas valstu literatūras izdošanā. ("Miesas krāsas domino" nāca klajā 2017. gadā.) Savukārt izdevniecībā *Voland*, Romā, tā paša 2017. gada beigās nāca klajā manis tulkotais Noras Ikstenas "Mātes piens", aizvadītā gada beigās – iepriekšminētā R. Ezeras "Aka". Šā gada janvārī klajā nāca manis tulkotā Juŗa Zvirgzdiņa "Mufa". Plānots turpināt, jo lasītāju interese ir. Piemēram, par Skujiņu ir daudz cildinošu recenziju.

Kādi konkrēti ir tavi turpmākie plāni?

Neteikšu, jo... esmu no sicīliešiem! Mānticīga. Bet tādi, kā mamma stāsta, esot arī latvieši. Ir lietas, par kuŗām labāk nerunāt, tikai pateikšu, ka ir pavisam konkrēti plāni.

Nu, labi, bet tam visam taču nepieciešama nauda. No kurienes tā?

Pateicoties attiecīgām Eiropas programām literatūrā, bet galvenokārt – no Latvijas, un par to esmu no sirds pateicīga *Latvian Literature* birojam.

Ja "mazas valodas" tulkojumi tiek finansiāli atbalstīti no attiecīgās valsts fondiem, tās literatūrai ir lielākas iespējas tikt izdotai pasaules lielajās valodās. Un pirmajiem veiksmīgajiem izdevumiem sekos nākamie.

Tavs dzīvesbiedrs Slavo Šerc arī ir tulkotājs.

Jā, viņš ir no Slovēnijas, tātad arī no nelielas tautas, un mums acīmredzot ir īpaša attieksme pret savu kultūru un valodu, proti, vajag tai palīdzēt.

JURIS
LORENCS

Tūlīt pēc 2016. gada ASV prezidenta vēlēšanām izskanēja pārmetumi, ka Donalds Tramps par savu uzvaru varot pateikties arī Krievijai. Proti, ka balsošanas iznākumu esot iespaidojusi šis valsts specdienestu kampaņa internetā un sociālajos tīklos. Tiesa, 100% pierādījumu šiem apgalvojumiem pagaidām trūkst. Tomēr, kā saka, nav dūmu bez uguns. Vēl uzskatāmāk Krievijas iejaukšanās politiskajos procesos manīta arī Eiropā – gan Lielbritānijas referendumā par izstāšanos no Eiropas Savienības, gan parlamenta vēlēšanās Vācijā, Austrijā un Itālijā.

Protams, runa nav par atklātu atbalstu kādam politiķim vai partijai. Šāda rīcība tikai varētu kaitēt. Tā vietā tiek izmantotas daudz smalkākas metodes – dezinformācija, viltus ziņas, manipulācija ar sabiedrisko domu. Apsaukšanās uz “eksperimentiem” no kāda mistiska politikas pētīšanas “institūta”. Kāpēc dezinformācija un meli atrod dzirdīgas ausis? Pirmkārt, tiek izmantota cilvēku lētība un neprasme kritiski pārēt medijus. Otrkārt, tiek pie-sauktas pavisam reālas sabiedrības problēmas, kas pastāv ASV, vienotajā Eiropā un ar kuŗām iespējams manipulēt – bēgļi un sociālie jautājumi. Bēgļi no Meksikas, Sirijas, Irākas un Afrikas joprojām turpina klauvēt pie ASV un Eiropas robežām. Nekur nav pazudusi sociālā nevienlīdzība, relatīvā nabadzība un sabiedrības noslaņošānās, tā pat pieaug. Tas dod iespēju Krievijai reizē uzdoties gan par “vecās, labās, tradicionālās, baltās un kristīgās pasaules” glābēju, gan Oktobra revolūcijas “sociālo iekarojumu” mantinieci.

Bet kādi ir Krievijas mērķi? Attiecībā ar Rietumiem Krievija vienlaikus dzīvo it kā divās paralēlās vēlmēs. Pirmā ir materiālais izdevīgums – panākt starptautisko sankciju atcelšanu, palielināt savstarpējo tirdzniecību, piepildīt cauruļvadus ar naftu un gāzi. No šāda viedokļa raugoties, Krievijai vajadzīga stipra, vienkota, bagāta un lemtspējīga ASV un Eiropa. Saprotams, stipra un Krievijai labvēlīgi noskaņota prezidenta ievēlēšana ASV. Savu deputātu iedabūšana ES valstu parlamentos un Eiropas Parlamentā. Nelaime tāda, ka vienlaikus Krievija domā “civilizāciju sadursmes” kategorijās, irracionālās, pat mistiskās vērtībās. Jūtamās ilgas pēc zaudētās impērijas, ne velti Krievijas prezidents Vladimirs Putins nosaucis PSRS sabrukumu par lielāko 20. gadsimta politisko katastrofu. No šāda viedokļa raugoties – jo sašķeltāki un līdz ar to arī vājāki ir Rietumi, jo labāk. Amerikā Kremļis apmierināts noraugās uz jezgu ap Trampa impīčmentu. Vācijā tiek atbalstīta gan labējā partija “Alternatīva Vācijai”, gan tās pretinieki, bijušās Austrumvācijas kompartijas mantinieci “Kreisa partija”, gan pavisam radikālas, pat marginālas kreiso grupas. Tas tikai vēlreiz apliecina, ka mērķis nav pat kāda noteikta ideoloģija, vienlīga, labēja vai kreisa, bet gan politisks haoss, politisko institūciju paralīze, uzticības graušana demokrātiskām institūcijām, politiskajam procesam un Rietumu valstu līderiem. Būtībā informā-tīvajā telpā notiek īsts hibrīdkarš – lēts, it kā primitīvs, bet patiesībā viltīgs un visai efektīvs.

Apzinoties informācijas hibrīdkarša problēmu, NATO ir izvei-

dojusi tā saukto Stratēģiskās Komunikācijas izcilības centru jeb “StratCom”, kas kopš 2014. gada darbojas Rīgā. Viens no tā uzdevumiem – cīņa ar drošības apdraudējumiem informācijas telpā. Līdzīgi NATO izcilības centri darbojas arī Igaunijā (NATO Kiberdrošības izcilības centrs) un Lietuvā (NATO Enerģētiskās drošības izcilības centrs). Rīgā bazētais “StratCom” cieši sadarbojas ar digitālās pētniecības laboratoriju “DFRLab”, ko izveidojusi ASV bazētā Eiroatlantiskā domnīca “Atlantic Council”. Lūk, ko aizvadītajā gadā īsi pirms Eiropas parlamenta vēlēšanām sarunā ar “Latvijas Avīzi” stāstīja “DFRLab” Baltijas nodaļas vadošā pētniece Nika Aleksejeva: “Agrāk mēs sastapāmies ar acimredzamiem meliem, kuŗus viegli varēja pārbaudīt un atmāskot. Tagad viss notiek daudz rafinētāk. Mēs novērojam nepilnīgi pasniegtu vai sagrozītu informāciju. Tie vairs nav klasiski meli, drīzāk spēle ar cilvēku aizspriedumiem un bailēm. Ziņas par reāliem notikumiem, kas, izņemti no to izcelsmes konteksta, pastiprina aizspriedumus, aizdomas, neuzticēšanos, pat naidu. Viens no spilgtākajiem piemēriem Latvijā – stāsts par to, ka mūsu valstī izvietotie NATO spēki uzvedas “kā okupanti”. Tiek apspēlēta jebkura situācija – satiksmes negadījums, zemē no-mests papīrs, sadzīvīvs konflikts. Kaŗavīri veikalā pērk alu, tātad aizraujas ar alkoholu, bet no tā līdz nepiedienīgai uzvedībai ir viens solis – izfantazēt var jebko. Kaut gan statistika rāda pavisam pretēju ainu – gan mūsu militārpersonas, gan šeit izvietotie NATO kaŗavīri ir daudzkārt-

paklausīgāki likumam nekā vidējais Latvijas iedzīvotājs. Savukārt viltus ziņu “lielais rāmis” vēsta – Latvijā viss ir slikti, politiķi zog, padomju laikos bija labāk, te nekā nav un nebūs, jābrauc prom. Šo uzstādījumu atmāskot ir grūtāk, jo pētnieciskā žurnālistika, kas Latvijā izpilda sarguņa lomu, arī bieži runā par sabiedrības negācijām. Ja vien ir vēlēšanās, žurnālistu atklātos faktus var pasniegt atbilstošā informā-tīvajā “mērcē” un izmantot pret sabiedrības interesēm. Vienlaikus Latvijas mediju telpā darbojas ietekmes aģenti, kas fiziski atrodas ārpus mūsu valsts. Piemēram, “Sputņik”, “Baltnews”, kuŗus kontrolē Krievija.”

Varētu domāt, ka hibrīdkarša frontes līnijā atrodas vien Latvija, Baltijas valstis, Austrumeiropa un it īpaši jau Ukraina. Patiesībā frontes līnija atrodas itin visur pasaulē. Pavisam svaigs piemērs – 8. februāri Krievijas interneta portāls *svpressa.ru* publicē rakstu: “Koronavīruss: inficēti 35 000, bet mirst tikai ķi-

nieši.” Tajā apgalvots, ka “koronavīrusu radījusi ASV Centrālās Izlūkošanas pārvalde (CIA), un tas paredzēts tikai dzeltenajai rasei”. Autors Vitālijs Karjukovs atsaucas uz it kā autoritātīvu amerikāņu žurnālu *Veterans Today*, kas rakstot – “vīruss radīts mākslīgi ģēnu inženierijas ceļā”. Nu kas var būt skaistāks un uzticamāks par “Veterans Today”, kuŗu varētu būt dibinājuši patriotiski noskaņoti ASV armijas veterāni! Tomēr papētīt dziļāk, noskaidrojās, ka *Veterans Today* nav žurnāls, bet gan tikai interneta lapa. Vikipēdija to raksturo kā “prokremlisku antisemitisku savērestību teoriju un viltus ziņu lapu” (“*pro-Kremlin antisemitic conspiracy theory and fake news website*”). Šādi un līdzīgi apšaubāmas informācijas avoti, kuŗu kājas nereti aug pašā Maskavā, tiek izmantoti visai bieži. Tautieši, būsīm modri!

Mediju atbalsta fonda
ieguldījums no Latvijas valsts
budžeta līdzekļiem

PBLA atbalsta augstākās izglītības pārvaldes modeļa maiņu; pievienojas augošai sabiedrisko organizāciju saimei, kas to pieprasa

PBLA viedoklis Latvijas Valsts valdībai, sabiedrībai un presei Rīgā, 2020. gada 5. februārī

PASAULES
BRĪVO
LATVIEŠU
APVIENĪBA

Domājot par Latvijas izaugsmi, ekonomisko attīstību, jaunās paaudzes un visas valsts spēju nākotnē konkurēt starptautiskajos tirgos visas pasaulēs mērogā, mums ir jāceļ augstākās izglītības kvalitāte Latvijā. **Tādēļ Pasaules brīvo latviešu apvienība (PBLA) atbalsta Izglītības un zinātnes ministrijas centienus mainīt Latvijas augstākās izglītības iestāžu pārvaldības modeli.**

PBLA pozitīvi vērtē Izglītības un zinātnes ministrijas priekšlikumus pāriet uz jaunu pārvaldības sistēmu, kuŗā strikti nodalīta lēmumu pieņemšana un

izpilde, kā arī paredzēts augstskolu stratēģisko lēmumu pieņemšanā iesaistīt uzņēmējus, absolventu pārstāvjus un ārvalstu ekspertus, tai skaitā diasporas pārstāvjus.

“Mums jāspēr drosmīgi soļi Latvijas augstākās izglītības kvalitātes celšanā, tas ir jādara mūsu valsts nākotnes labā,” teica PBLA priekšsēde Kristīne Saulīte. “Mēs esam gudra un spējīga tauta, mūsu jaunieši ir pelnījuši saņemt labāko izglītību, ko spējam tiem dot. Tas mums visiem daudzkārt atmaksāsies ne tikai individuāli, bet visas valsts limenī,” viņa piebilda.

PBLA pievienojas atklātajam aicinājumam uz pārmaiņām, ko pauz Latviesu Ārstu un zobārstu apvienība, Jauno Zinātnieku apvienības Latvijā un diasporā. “Mēs uzskatām, ka Latvijas augstākās izglītības sistēmai ir jāmai-

nās un augstskolu pārvaldības modelim ir jānodrošina izglītības iestāžu un organizāciju darbības efektivitāte, caurspīdīgums, jāievēro taisnīgums un atbildība. Tas ir svarīgi mūsu tautas attīstībai, izaugsmei, tās stiprumam un krietnumam,” uzsvērts ārstu un zinātnieku atklātajā vēstulē Latvijas Republikas valdībai un augstākajām amatpersonām.

Tāpat arī Ārvalstu investoru padome Latvijā (FICIL) un ASV – Latvijas Tirdzniecības palāta (*AmCham*) – pādušas atbalstu augstākās izglītības pārvaldes reformai.

“Šis ir nozīmīgs brīdis, kad visām augstākās izglītības jomā iesaistītajām pusēm beidzot jāpieņem lēmumus par izmaiņām. FICIL aicina rīkoties operatīvi, lai iegūtu rezultātus un pirmais solis ir pāreja uz jaunu pārvaldības modeli augstākās izglī-

tības iestādēm, kur skaidri nodalītas lēmumu pieņemšanas un to izpildes lomas. Latvija vēlas kļūt par augstas pievienotās vērtības ekonomiku, augstākās izglītības iestādēm ir jāspēj pielāgoties augošajiem standartiem, kāpinot izglītības kvalitāti un konkurētspēju ar mērķi sasniegt izcilību. Pārlietu lielais augstākās izglītības iestāžu skaits, nepietiekamais finansējums, mācībspēku un pētniecības resursu fragmentācija un Latvijas augstskolu zemais novērtējums starptautiskajos reitingos nekādi neatbilst mūsu ambīcijām Latviju redzēt kā inovāciju un attīstības centru,” uzsvērts FICIL izplatītajā paziņojumā presei, valdībai un Saeimai.

“Latvijas augstskolu pārvaldības modelis, kuŗā akadēmiskā un administratīvā pārvalde tiek

īstenota kopā, nav spējis nodrošināt izcilību,” *AmCham* paziņojumā saka valdes priekšsēde Ingrida Kariņa-Bērziņa, uzsverot, ka neviena no Latvijas augstākās izglītības iestādēm pasaules labāko augstskolu reitingos neieņem augstāk par 700. vietu, Baltijas reģionā atrodoties stabili pēdējā vietā, salīdzinot augstskolu sniegumu pēc tiem kritērijiem kā reputācija, pētījumu kvalitāte, efektivitāte un internacionalizācija.

PBLA uzskata, ka, tikai mainot augstākās izglītības pārvaldes modeli, padarot to caurspīdīgāku un piesaistot jaunus cilvēkus ar pasaules pieredzi, iespējams izglītības limeni pacelt jaunā kvalitātē, kas atbilstu mūsdienu darba tirgus prasībām un padarītu Latviju par konkurētspējīgu valsti pasaulē.

PBLA pārstāvniecība

PBLA aicina valsti novērtēt un stiprināt tradicionālos diasporas medijus

Lai arī arvien vairāk Latvijas politiķi un diplomāti atzīst, ka diaspora ir kļuvusi par vēra ņemamu valsts interešu aizstāvi pasaulē un organizētā latviešu sabiedrība ārpus Latvijas ir dažkārt noderīgs instruments vienai vai otrai mērķa sasniegšanai, vēl tāls ceļš ejams līdz iestāžu izpratnei, ka organizētās sabiedrības efektīvai darbībai ir nepieciešami kvalitatīvi informācijas avoti.

Aizvadītajā nedēļā Ārlietu ministrijas sasauktajā darba grupā šis jautājums tika pār-

runāts kā no diasporas organizāciju, tā Ārlietu ministrijas un Latvijas valsts institūciju un ministriju puses, un grupas dalībnieki bija vienprātīgi, ka šāds informācijas tīkls ir nepieciešams, taču atklājās, ka valsts atbalsta sadalījums mediju pilnvērtīgai funkcionēšanai ir grūti saprotams un nepietiekami vērsts pašas diasporas virzienā.

Sēdes gaitā atklājās, ka no 750 tūkstošiem eiro, ko Latvijas valsts piešķir medijiem kopumā 2020. gadā, tikai 40 000 eiro tiek atvēlēti diasporas tematikas at-

spoguļošanai un no tā tikai puse – aptuveni 20 000 eiro tiek atvēlēti diasporas medijiem, bet otra puse Latvijas medijiem, lai informētu par notikumiem diasporā.

PBLA uzskata, ka šāds līdzekļu sadalījums ir nesaprotams un nepieņemams. Ja Latvijas Republikas Saeima reiz ir pieņēmusi Diasporas likumu, kuŗa viens no deklarētajiem mērķiem atbalstīt diasporu un tās saikni ar Latviju, tad nepilnu trīs procentu atvēlēšana diasporas mediju atbalstam no kopējās mediju atbalsta sum-

mas ir nepietiekama un nepieņemama proporcija.

Saprotot to, ka modernajā pasaulē ir nepieciešama arī ātra saziņa un elektronisks informācijas portāls diasporai, kā "Latvieši.com" vai "Latvians Online", PBLA tomēr aicina Latvijas valdību novērtēt lo- mu, ko laikraksti "Laiks" ASV, "Latvija Amerikā" – Kanadā, "Latvietis" – Austrālijā, "Brīvā Latvija" un "Baltic-Ireland" – Eiropā ir devuši un dod ārzemju latviešu sabiedrības vie-

šanā. Šie laikraksti ne tikai veic informācijas un notikumu dokumentācijas funkcijas, bet ir daļa no sabiedrības struktūras, kas vajadzīgā brīdī mobilizē un vieno cilvēkus darbam Latvijas labā. Šodien, kad šie laikraksti paši saviem spēkiem vairs nespēj darboties, valsts atbalsts to pastāvēšanai, mūsu prāt, būtu kritiski nepieciešams.

Patiesā cieņā –
Kristīne Saulīte,
PBLA priekšsēde

REDAKCIJAS VIEDOKLIS

Plauka diasporas medijiem

Diasporas konsultatīvās padomes mediju un informācijas darba grupas sanāsmē 7. februārī noskaidrojās, ka no 750 tūkstošiem eiro, kas šogad paredzēti Latvijas un diasporas mediju atbalstam, diasporas medijiem īstenībā paredzēti vien... 20 tūkstoši eiro! Lai noslēptu to, ka diasporas medijiem paredzēta tikai šī niecīgā summa, vienā tabulā ailiņē apvienots atbalsts, kas šogad pieejams Sabiedrības integrācijas fonda (SIF) konkursos diasporas un Latvijas mediju atbalstam. Proti, paredzēti divi SIF projekti diasporas medijiem un divi projekti Latvijas medijiem par diasporu. Turklāt ir arī jautājums, vai, pretēji SIF sacītajam, ka šogad diasporas medijiem būs divi konkursi ar kopējo atbalsta summu 20 tūkstoši eiro, patiešām tā ir – ailiņē "Izpildes termiņš" ierakstīts: "Līdz 2021. gada 31. janvārim." Tātad iespējams, ka šogad diasporas medijiem paredzēts tikai viens SIF konkurss.

Kā zināms, Diasporas likuma mērķos ir rakstīts:

- 1) stiprināt diasporas kā neatņemamas Latvijas sabiedrības daļas latvisko identitāti un piederību Latvijai;
- 2) nodrošināt diasporai iespējas brīvi veidot, uzturēt un stiprināt saikni ar Latviju;
- 3) sekmēt latviešu valodas un kultūras saglabāšanu diasporā;
- 4) izstrādāt un īstenot sistēmisku un pastāvīgu diasporas atbalsta politiku un pasākumus, kuŗi veicina diasporas latvisko identitāti un saikni ar Latvijas kultūru, ekonomiku, tautsaimniecību un zinātnei, latviešu valodas, kultūras un tradīciju pieejamību diasporai un nodrošina labvēlīgus apstākļus remigrācijai (turpmāk – diasporas politika);
- 5) atbalstīt un veicināt diasporas pilsonisko un politisko līdzdalību.

Savukārt likuma 2. nodaļas "Diasporas politika un tās īstenošana" 6. pantā rakstīts: "Veicināt diasporas atspoguļošanu sabiedriskajā pasūtījumā, nodrošināt sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu un

pakalpojumu pieejamību diasporai un ārvalstīs atbalstīt ar diasporu saistītu sīzetu, raidījumu un citu materiālu veidošanu un publiskošanu (izcēlums no laikrakstu redakcijas).

Ir nepārprotami, ka stiprināt diasporas kā neatņemamas Latvijas sabiedrības daļas latvisko identitāti un piederību Latvijai un veicināt diasporā dzīvojošo pilsonisko un politisko līdzdalību, tāpat arī sekmēt latviešu valodas un kultūras saglabāšanu diasporā, var ar diasporas mediju starpniecību un palīdzību. Protams, ir nepieciešama arī informācija par remigrācijas iespējām, latviešu skoliņu atbalstu un prioritātēm, Latvijas darba tirgu un vēl daudziem citiem jautājumiem, ko var nodrošināt un vairāk vai mazāk šobrīd valsts nodrošina. Tomēr jautājums par diasporas medijiem, mūsu prāt, ir būtisks, gan domājot par diasporas latviskās identitātes saglabāšanu un piederības sajūtu savai valstij, gan arī domājot par valsts drošību.

Nav noslēpums, ka viltus ziņas un virkne darbību, ko dēvējam

par informātīvo karu, arī par hibrīdkaru, ir aktuāla problēma visā pasaulē. Latvijas ģeopolitiskā situācija šos draudus pastiprina, tādēļ nepietiek tikai ar oficiālo informāciju un pārpublicētām ziņām no Latvijas. Ir nepieciešams oriģinālsaturs – žurnālistika, kas spēj atainot notikumus, cilvēkus, cēloņus un sekas Latvijā, Eiropā un pasaulē notiekošajam.

Latvijas Universitātes Filozofijas un socioloģijas institūta (LU SIF) pētījumi par diasporas mediju patēriņu un komunikācijas ieradumiem liecina, ka uz jautājumu, kādos avotos diaspora seko ziņām par Latviju, 85 procenti aptaujāto pamatā informācijai seko līdzī sociālajos tīklos, bet nacionālajos plašsaziņas līdzekļos ziņām seko 86 procenti aptaujāto. Mūsu prāt, jāatceras, ka nacionālie plašsaziņas līdzekļi nav tikai sabiedriskie mediji, to vidū ir arī privātie mediji ar savām interesēm, kas slēpjas aiz apgalvojumiem, ka runā nācijas un valsts interesēs, bet patiesībā šo mediju sponsori un viņu intereses netiek skaidri deklarētas.

Savukārt sociālajos tīklos var saskarties ar jebkādu informāciju, arī ar viltus ziņām, pārpublicējām no portāliem, kuŗu izcelsme un finansējums nav zināms. Piemēram, nesen daudzi Facebook lietotāji Latvijā pārpublicēja viltus ziņu par to, ka Latvijā, Cēsis, ir pirmais ar koronavīrusu saslimušais. Šī ziņa izplatījās kā ugunsgrēks, un valsts iestādes publicēja oficiālu šīs ziņas atsaukumu, tomēr var tikai minēt, cik Facebook lietotāju šīs atsaukums nenasniedza. Tādēļ diasporas medijiem, kuŗi veido **oriģinālo saturu**, ir būtiska nozīme Latvijas pilsoniskās sabiedrības attīstībai arī ārpus mūsu valsts robežām.

Minētajā darba grupā apspriestai, papildināšanai un precizēšanai sagatavotie priekšlikumi par informatīvo telpu un darbības virzieniem diasporā, diasporas mediju izaicinājumiem un iespējām bija visnotaļ nopietni, daudzpusīgi un apspriežami. Diemžēl, mūsu prāt, šogad paredzētais finansējums diasporas mediju atbalstam šos priekšlikumus padarīja absurdus. Par kādām iespē-

jām, koncepcijām un programmām var runāt, ja šogad labākajā gadījumā diasporas medijiem atvēlēti tikai šie 20 tūkstoši eiro no 750 tūkstošiem?!

Mēs zinām un saprotam, ka 750 tūkstoši ir kopējais valsts atbalsts, ieskaitot arī finansējumu sabiedriskajiem medijiem, bez kuŗiem demokrātiska valsts, vārda un preses brīvība nav domājama. Tāpat mēs saprotam, ka šajā summā ietilpst arī finansējums Mediju atbalsta fondam (MAF), kas domāts arī nevalstisko organizāciju, biedrību pētījumiem un publikācijām. Mēs augstu vērtējam sabiedrisko mediju līdz šim paveikto, piemēram, pirms 13. Saeimas vēlēšanām, kad LTV1 pirmo reizi atjaunotās Latvijas vēsturē nodrošināja diskusijas arī partiju pārstāvjiem tiešraidī no Straumēniem Lielbritānijā u.c.

Mēs zinām, ka sabiedrisko mediju finansējums vienmēr ir ticis ierobežots. Mēs zinām arī, cik grūti ir strādāt apstākļos, kad nav skaidrības nedz par ilgtspēju, nedz par stabilitāti. *Brīvās Latvijas* un *Laika* finansējums ir ļoti ierobežots, un redakcijas žurnālisti un autori savu darbu dara pārliecības un sirdsapziņas, ne peļņas vadītā. Turklāt oriģinālsaturs, kas tiek veidots mūsu redakcijā, ir brīvi pieejams arī portālā *Latviesi.com*, kā arī bez maksas piedāvāts ikvienam diasporas un Latvijas medijam vai organizācijai. Par žurnālistikas profesionālo limeni lai runā aizvadītajā gadā PBLA piešķirtā Goda balva un JBANC – Apvienotās Baltiešu un Amerikas nacionālās komitejas balva laikrakstam "Laiks", PBLA Kultūras fonda un Ārlietu ministrijas Atzinības raksti, apbalvojumi laikrakstu "Laiks" un "Brīvā Latvija" žurnālistiem Latvijā un ārzemēs.

Tādēļ ceram, ka šogad tomēr tiks atrasta iespēja šo finansējumu pārdalīt, jo zinām, ka valsts budžets nav bezgalīgs, to nevar papildināt. Pretējā gadījumā mūsu laikrakstu iznākšana ir nopietni apdraudēta.

Biznesa Bites no Vācijas latviešu SAIMES

Izdzirdot par rosīgo Vācijas latviešu meiteņu Lauras Putānes un Karīnas Čigleres jauno ierosmi, šoreiz saistību ar uzņēmējdarbību, nevarēju neatcerēties par krāšņo Eslingenas dziesmu svētku 70. gadadienas sarīkojumu 2017. gada vasarā. Abas jaunās, enerģiskās dāmas uzņēmās sarīkot, izpētīt vēsturi, atrada krietnu pulku domubiedru, naudu arī (!), un mēs piedzīvojām skaistas svētku dienas kādreizējā Mazajā Latvijā. Cilvēki, jauni un veci, sabrauca no visām pasaules malām un aizbrauca gandarīti, ar milzīgu enerģijas lādiņu. Vēl ilgi nerima atmiņu stāsti gan par tikšanos ar bērniņu, jaunību un veciem draugiem, par lielisko Alberta Legzdīņa un Lolitas un Andra Ritmaņu mūzikla "Eslingena" atjaunojumu, kas pēc tam piedzīvoja kupli apmeklētās izrādes arī Rēzeknes Gorā. Meitenes savā rosībā nav nogurdināmas, un nu, piepulcējot arī jaunu, uzņēmīgu puisi – Ivaru Bēru, tapusi jauna ierosme – klubs uzņēmīgiem latviešiem. Jautāju, kā radies trāpīgais nosaukums, Karīna stāsta, ka kādā kalendārā uzgājusi Kārļa Ulmaņa atziņu – "Bites nevaيمانā – viņas dzied, savu darbu darīdamas. Viņas atzīst kopdarbības nozīmi, un iznākums ir – salda medus."

Kas tad ir šīs bites, kas vāks saldo medu?

Karīna: *Biznesa Bites* ir latviešu kultūras biedrības SAIME iniciatīva, ar mērķi apvienot latviešu izcelsmes uzņēmējus un ikvienu

uzņēmīgu tautieti, dodot viņiem iespēju kontaktiem, kopīgiem projektiem un sadarbībai.

Ideja par šāda kluba – Uzņēmēju un uzņēmīgo klubs *Biznesa Bites* – veidošanu radās 2019. gada rudenī pēc Visvācijas biedrību tikšanās Berlīnē. Ideju par dažādu nozaru speciālistu tīklošanu aktīvi īsteno arī Eiropas latviešu apvienība (ELA), taču mūsu biedrības "izejas punkts" ir – sākt ar savas tuvākās apkārtnes un reģiona uzņēmīgo tautiešu apzināšanu. 22. februārī Štutgartē notiks pirmā tikšanās, kam citīgi gatavojamies. Pirmais solis ir iepazīties, apzināt tos, kas gatavi mūsu ierosmei pievienoties.

Meklējot jaunus biedrības darbības virzienus un domājot par to, kurās jomās vēl ir pieejami resursi un iespējas mūsu pašu kopienā un latviešu sabiedrībā, ieraudzījam šādam klubam "brīvu nišu"

un arī nepieciešamību, jo redzam taču, ka tepat, blakus mums, ir ļoti daudz uzņēmēju un uzņēmīgu cilvēku, kuŗi varbūt neiesaistās māksliniecisko grupu darbībā, nedējo tautasdejas un nedzied, bet no sirds atbalsta mūsu aktivitātes. Sapratām, ka viņi varētu būt ieinteresēti tautsaimniecības, ekonomikas un uzņēmējdarbības nozarēs. Galu galā – šāda kluba darbība taču iet roku rokā arī ar, piemēram, Ārlietu ministrijas pausto nostāju diasporas jautājumos, izvirzot atbalstu tautsaimniecībai par vienu no šī gada prioritātēm. Tā ir laba vide un piemērots laiks aktīvām *Biznesa Bites*!

Pirmajā tikšanās reizē ir plānots, pirmām kārtām, iepazīstināt ar kluba ideju, izstrādāt kopīgu vīziju, kluba darbības scenāriju, aktuālās temas un savstarpējās sadarbības iespējas. Mēs vēlamies, lai mūsu *Bites* aktīvi piedalās klu-

ba darbības veidošanas procesā, nevis vienkārši iekļauties jau gatavā konceptā. Ikviens interesents, kas jūtas uzrunāts, ir aicināts pievienoties! Sazināties ar *Biznesa Bites* un pieteikties uz šo tikšanos var pa e-pastiem: ivars.bers@dvag.de un/vai zieglerkarina@yahoo.de

Nākotnē vēlamies izveidot sadarbības tīklu gan starp uzņēmējiem un uzņēmīgajiem mūsu reģionā un valstī, gan – un tas ir galvenais – arī veicināt sadarbību ar Latviju, atbalstīt Latvijas tautsaimniecību ar tiem resursiem, kas mums ir, sadarboties ar LIAA, iekļauties Pasaules latviešu ekonomikas un inovāciju forumos (PLEIF) u. c.

Vēl viens būtisks mērķis ir izglītēt un attīstīt pašiem sevi, savu izaugsmi un, protams, savstarpējo sadarbību. Tāpēc ir pamats domāt, ka dalībnieki paši būs vislielākie

ieguvēji, jo, attīstot sevi, stiprinās spēju attīstīt savu uzņēmējdarbību, paplašināt sadarbības partneru loku. Līdz ar to viņi kļūs interesanti arī uzņēmējiem no Latvijas, veidojot dažādus sadarbības modeļus un mācoties citam no cita. Vēl plānotas arī treniņnodarbības un meistarklases profesionāļiem, gan personības izaugsmes, gan gluži praktiskas darbības vides sakārtošanas jomā.

Tātad – esam pārliecināti, ka šis projekts ir ļoti nepieciešams un derīgs mums visiem – gan uzņēmīgajiem, gan uzņēmējiem, ar šo ideju vēlamies aizraut arī citus. Vēlamies, lai paveiktie darbi un sasniegtie mērķi runā par mums un ir mūsu gandarījums."

Labu veiksmi jaunajai ierosmei vēlot –
Ligita Kovtuna

LATVIJA aicina mājās

12. februārī plkst. 19.30 pēc Latvijas laika jau ceturto reizi norisināsies Tele2 rosinātās sociālas kustības "Latvija strādā" rīkotā Tiešsaistes karjeras diena. Tās laikā 12 dažādi darba devēji Facebook tiešraidē stāstīs par sevi un par aktuālām darba iespējām Latvijā, kā arī atbildēs uz skatītāju jautājumiem. Iepriekšējo trīs karjeras dienu uzņēmumu prezentācijas skatītas jau gandrīz 30 000 reizu. Vislielākā interese bijusi no aizbraucējiem Lielbritānijā, Vācijā, Norvēģijā, Zviedrijā un Nīderlandē. Galvenokārt vaicā par piedāvāto atalgojumu, nepieciešamajām valodas prasēm un iepriekšējo pieredzi.

Februārī gaidāmajās karjeras dienās piedalīsies 12 dažādi darba devēji gan no privātā, gan publiskā sektora. To prezentācijām tiešraidē varēs sekot līdz kustības "Latvija strādā" Facebook lapā.

Starp dalībniekiem ir tādi Latvijā ļoti zināmi uzņēmumi kā *Tele2*, *AirBaltic*, *Swedbank*, kā arī nupat par Gada biznesa pakalpojumu centru Baltijas reģionā atzītais *SEB Global Services*. Pārstāvētie darba devēji piedāvās vakances visdažādākajās jomās, sākot ar klientu konsultantu vietām un kvalificētiem ražošanas darbiniekiem rūpnīcā līdz pat juristu, vīziju un pavāru darba iespējām. Savukārt par darba iespējām reģionos vairāk pastāstīs lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība *LATRAPS* un *Valmieras stikla šķiedra* pārstāvi. Publisko sektoru pārstāvēs Valsts nekustamie īpašumi un Nacionālie bruņotie spēki.

"Sarunu formāts īpaši veidots, lai nodrošinātu dialogu ar tiem ārzemēs dzīvojošajiem tautiešiem, kas apdomā iespēju atgriezties mājās un šobrīd meklē piemērotas darba iespējas. Tiešsaistes karjeras dienas nu jau kļuvas par visu gaidītu notikumu gan darba devēju, gan ārzemēs dzīvojošo vidū. Pārdo-

mas un sarunas par atgriešanos nekad nav vieglas, tomēr novērtējam, ka cilvēki nebaidās tajās iesaistīties, uzdodot uzņēmumu pārstāvjiem ļoti tiešus jautājumus, par ko mums ir prieks, jo labprāt uz tiem atbildam," stāsta kustības iniciatora *Tele2* Latvija personāla departamenta direktore Aija Bite-Ozere. "Īpaši novērtējam darba devēju atdevi. Liela daļa no dalībniekiem pašākumos piedalās atkārtoti, jo uzskata, ka tas ir viņu pienākums nodot ziņu, ka mēs patiesi gaidām atgriežamies ikvienu, kuŗš ir šajās pārdomās, un tas arī ir kustības galvenais mērķis."

Tiešsaistes karjeras dienu formātu iemīlojuši gan ārzemēs dzīvojošie, gan vietējie, jo tas skatītājiem ļauj pāris minūšu laikā uzzināt vairāk par katru konkrēto darba devēju, par viņa piedāvājumu, prasībām un darbā iekārtošanās procesu. Stundas laikā iespējams gūt ieskatu šī brīža darba tirgū un vienlaikus sajūt cilvēcisko saikni, savus jautājumus uzdot tiešraidē.

Papildu informāciju iespējams uzzināt, sekojot līdz jaunumiem "Latvija strādā" Facebook lapā, kuŗā pēc tiešraides beigām būs pieejams arī tās ieraksts.

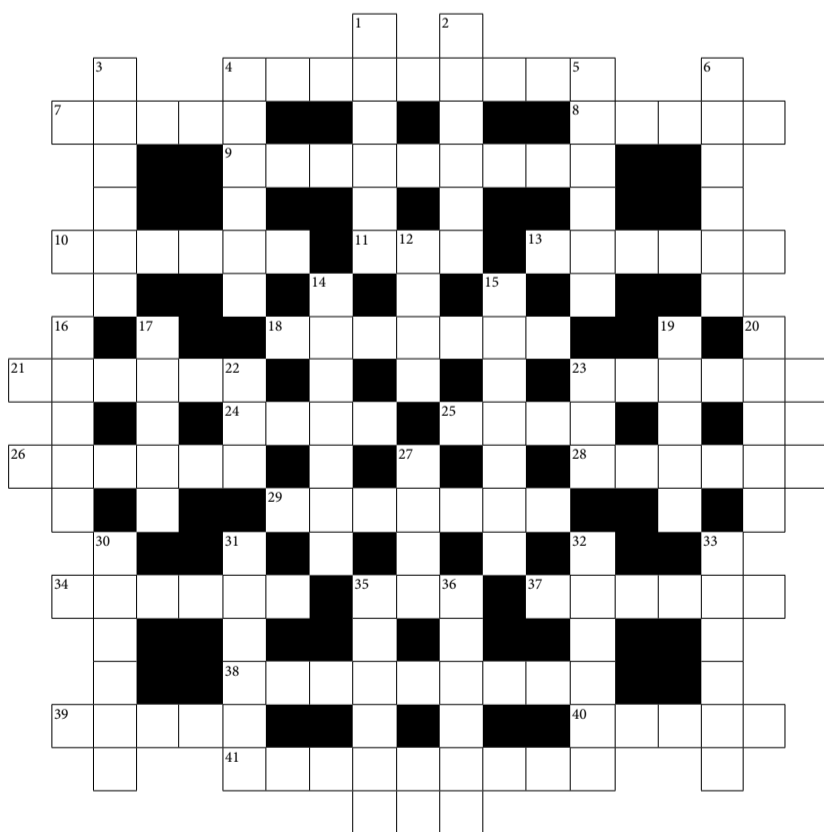
Par kustību "Latvija strādā"

Sociālā kustība "Latvija strādā" ir *Tele2* iniciatīva, kas aicina Latvijas darba devējus aktīvi iesaistīties remigrācijas veicināšanā. Katrs darba devējs, kas iesaistās kustībā, publiski apņemas atgriezt vismaz vienu aizbraukušo. Kustības mērķis ir ilgtermiņā Latvijā atgriezt vismaz 1000 darbinieku no vairāk nekā 170 000 Latvijas valstspiederīgo, kuŗi šobrīd strādā vai mācās ārzemēs. Šobrīd kustībā ir iesaistījušies jau 114 darba devēji no privātā un valsts sektora.

Plašāk par kustību "Latvija strādā": www.latvijastrada.lv
Iespēja uzzināt jaunāko: www.facebook.com/LatvijaStrada

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Līmeniski. 4. Sarkanā biljarda bumba. 7. Dieviete – mājas pavarda sargātāja seno romiešu mitoloģijā. 8. Gaujas pieteka. 9. Ar inertu gāzi pildīta trišelektrodu lampa. 10. Japāņu automobiļu marka. 11. Vaļņveida paugurs. 13. Amerikas Kinoakadēmijas balva. 18. Nelieli mīklas veidojumi. 21. Tonizējošs dzēriens. 23. Vērtspapīrs. 24. Upe Francijas ziemeļos. 25. Atbrīvot no apmatojuma. 26. Iepriekšējs maksājums. 28. Sievietes vārds (*sept-*

tembrī). 29. Noteikts, stingrs. 34. Ierīce metāllgriešanas darbgaldos. 35. Amazones pieteka. 37. Liels daudzums (*sar. val.*). 38. Neparasts, svešzemju. 39. Saules dievs seno ēģiptiešu mitoloģijā. 40. Latviešu metālmākslinieks, kuŗš kalis zvaigznes Brīvības piemineklim Rīgā. 41. Sena, strauja spāņu tautas deja.

Stateniski. 1. Mali galvaspilsēta. 2. Grūtniecības stāvokļa mākslīga pārtraukšana. 3. Liegt. 4. Valsts Arabijas pussalā. 5. Sa-

dauzīt. 6. Plāna saistaudu plēve, kas sedz plaušas un krūšu kurvja iekšpusi. 12. Japāņu nacionālais sporta veids. 14. Debess ķermenis. 15. Grīdas seguma materiāls. 16. Novada centrs Latvijā. 17. Laikraksts Latvijā. 19. Ķilda, trācis. 20. Virieša vārds (*novembra*). 22. Vēsturiska mērvienība Latvijā gaŗuma mērišanai. 23. Naudas vienība Laosā. 27. Zemūdens klinšu rinda. 30. Stikla caurule ar iedaļām precīzai nelielu šķidruma daudzumu mērišanai. 31. Spriedze. 32. Sasalusi sniega virskārta. 33. Tievš, sīks. 35. Pareizticīgo svētbildes. 36. Redzamā vietā izlikti paliela formāta paziņojumi par izrādēm, koncertiem, lekcijām.

Krustvārdu mīklas (Nr. 5) atrisinājums

Līmeniski. 1. Grāfs. 5. Parma. 8. Atlanta. 9. Traperi. 10. Rotkaļi. 12. Atis. 13. Starpkoki. 14. Pape. 17. Skaitīt. 19. Sasista. 21. Kūtra. 23. Simetrija. 24. Atmatenes. 26. Sloka. 27. Islīna. 30. Citrusi. 33. Rīme. 34. Eksotisks. 35. Male. 38. Stampāt. 39. "Daugava". 40. Astilbe. 41. Irsis. 42. Skeči.

Stateniski. 1. Grafika. 2. Ātes. 3. Saistīt. 4. Katapults. 5. Parūkas. 6. Rota. 7. Ararats. 9. Traps. 11. Ideja. 15. Strutenes. 16. Asistents. 18. Kolīns. 20. Tapetes. 21. Kojas. 22. Astma. 25. Politīķis. 27. Ieris. 28. Limbaži. 29. Anketas. 30. Cikādes. 31. Ukajali. 32. Iveta. 36. Ūpis. 37. Ruse.

SPORTS

Porziņģa pirmais gads Dalasā

Pirms gada Latvijas basketbola šobrīd lielākā zvaigzne Kristaps Porziņģis ļoti negaidīti tika iekļauts maiņas darījumā, kā rezultātā Porziņģis no ASV metropoles Ņujorkas pārcēlās uz Teksasu, kur pievienojās Dalasas *Mavericks* komandai. Ir pagājuši 12 mēneši, esam redzējuši, kā Porziņģis izskatās laukumā pēc atlabšanas no traumas, tāpēc var atskatīties uz darījumu un tā sekām abām komandām.

Ņujorkas *Knicks* kopā ar Porziņģi uz Dalasu aizsūtīja Timu Hārdaveju junioru, Kortniju Lī un Treju Burku, savukārt pretējā virzienā ceļoja Deandrs Džordans, Deniss Smits juniors, Veslijs Metjūss, kā arī 2021. un 2023. gada 1. kārtas izvēles tiesības draftā. Gadu vēlāk Ņujorkā no šīs kompanijas palicis tikai Smits juniors. Komanda Porziņģa maiņā atbrīvojās no Hārdaveja juniora un Lī, kuŗi ir pārmaksāti basketbolisti. Tādā veidā komanda sev atbrīvoja līdzekļus algu sarakstos, lai 2019. gada vasarā piesaistītu divas NBA superzvaigznes brīvo aģentu tirgū. *Knicks* pagājušajā vasarā neieguva nevienu superzvaigzni, tā vietā piesaistot četrus viduvēji labus basketbolistus, kuŗi tehniski ir vienas pozīcijas spēlētāji, un neviens no viņiem nav liela zvaigzne. Sausais atlikums pēc Porziņģa maiņas Ņujorkā izskatās visai slikti.

Dalasā aina ir krietni vien patīkamāka. Kortnijs Lī ar savu gandrīz 13 miljonu līgumu spēlēja tikai epizodiski, taču vasarā viņa līgums beidzas, kas Dalasai kaut nedaudz atbrīvos naudu algu sarakstos. Tims Hārdavejs juniors Ņujorkā neattaisnoja cerības (un arī savu algas čeku), taču Dalasā viņš spēlēja krietni efektīvāk, kļūstot par labu trešo opciju uzbrukumā aiz Lukas Dončiča un Kristapa Porziņģa, atsevišķās spēlēs esot arī komandas rezultātīvākais spēlētājs. Šis maiņas centrālais spēlētājs ir par vienradzi iesauktais Kristaps Porziņģis. Ir ļoti svarīgi atcerēties, ka Kristaps šosezon atgriezās pēc krustenisko saišu plīsuma. Tas prasa laiku ikvienam, kur nu vēl basketbolistam ar 2,21 m staltu augumu. Kad Porziņģis devās laukumā savā pirmajā spēlē pēc traumas, bija pagājis vairāk nekā pusotrs gads kopš viņa iepriekšējās NBA spēles. Vasarā *Mavericks* mūsu basketbolistam nodemonstrēja lielu uzticību, piešķirot piecu gadu 158 miljonu maksimālo līgumu, kas pēc tādas traumas ir zināms risks.

Sezonas pirmajās spēlēs Kristaps spēlēja ļoti labi, regulāri gūstot vairāk nekā 20 punktus. Taču tad piezagās tendence, kas bija novērojama vēl *Knicks* laikos, proti, Porziņģis sezonu iesāk spīdoši, demonstrējot pat MVP jeb ligas vērtīgākā spēlētāja cienīgu spēli, bet ar laiku viņa sniegums kļūst arvien bālāks, un beigu beigās basketbolistam nākas sēdēt malā traumas dēļ. Tā notika arī šoreiz – decembrī Latvijas basketbolistam bija virkne neizteiksmīgu spēļu, bet Vecgada vakarā Porziņģis palika malā ceļgala sāpju dēļ. Sākumā tika ziņots, ka problēma nav būtiska un spēlēšana ir dažu dienu jautājums. Beigu beigās Porziņģis izlaida 10 spēles un gandrīz visu janvāri. Turklāt, Porziņģa traumu vēsture ir krietni garāka nekā tikai nelaimīgais krustenisko saišu plīsums – viņam bijušas pleca, potītes un arī cirkšņa problēmas. Statistikas ailites rāda, ka Porziņģim šī ir otra pieticīgākā sezona viņa NBA karjērā. Basketbolists šobrīd gūst caurmērā 17,8 punktus spēlē, kas nebūt nav slikti, taču mazāk bija tikai viņa pirmajā gadā. Tomēr satraukumu rada metienu precizitāte – 40,7%, kas ir sliktākais rezultāts Porziņģa līdzšinējā karjērā (debitanta gadā 42,1% no spēles, labākajā sezonā 45%, pēdējā sezonā *Knicks* līdz traumai 43,9%). Pozitīvais statistikā it tas, ka Porziņģis krietni labāk vāc atlēkušās bumbas – šogad viņam 9,1 atlēkusi bumba vidēji spēlē, iepriekš labākais rādītājs bija 7,3 bumbas. Līdz ar to raiti krājas *double-double*. Arī Porziņģa *usage rate* jeb tas, cik daudz viņš tiek izmantots uzbrukumā, ir otrs lielākais komandā tikai aiz Dončiča. Viņa izmantošanas biežums samazinājies, ja salīdzinām ar pēdējo gadu *Knicks* sastāvā, taču Porziņģis Dalasā šogad tik un tā tiek izmantots vairāk nekā pirmajos divos gados Ņujorkā. Tomēr Porziņģis šosezon daudz kritizēts par pārlietu lielu paļaušanos uz tālmetieniem – šogad viņš izmet vidēji 6,5 trejācūs spēlē (iepriekš 4,8 vidēji spēlē), bet grozā krit 34,6% trīspunktnieku, kas ir stipri viduvējs sniegums. Mūsu basketbolistu daudz kritizējušas NBA leģendas Čārlzs Bārklijs un Šakils O'Nils, sakot, ka Porziņģim daudz agresīvāk jāizmanto savs auguma pārsvars un jāspēlē krietni agresīvāk, nevis jāsamierinās ar samocītiem pustālajiem vai tālajiem metieniem. Savu spēlētāju gan aizstāvēja Dalasas galvenais treneris Rīks Kārlails, sakot, ka tāda spēle nav efektīva.

Porziņģis nonācis situācijā, kur

viņam nav jābūt pirmajai vijolei komandā. *Mavericks* ir Dončiča komanda, un tā tam būs būt, ar to nāksies samierināties gan Porziņģim, gan līdzjutējiem. Tomēr, lai komanda varētu pretendēt uz kaut ko lielu, Porziņģim būs jāspēlē labāk un pats galvenais – stabili labāk. Vai Porziņģis joprojām var spēlēt superzvaigznes līmenī? Absolūti noteikti! To viņš nodemonstrējis savās pēdējās divās spēlēs, gūstot 35 punktus pret Hjustonas *Rockets* un 38 punktus pret Indiānas *Pacers*. Ja pret *Rockets* viņu sedza daudz isāki spēlētāji, tad pret Indiānas komandu Porziņģim bija darīšana ar diviem ļoti kvalitatīviem gaŗajiem – Mailza Tērnera un Domanta Saboņa personā. *Mavericks* šosezon netika pieskaitīti *play-off* pretendenti, tomēr izskatās, ka Teksasas klubs gana droši soļo preti vietai izslēgšanas spēlēs un varbūt pat mājas spēļu priekšrocībām pirmajā kārtā. Porziņģis NBA *play-off* spēlēs vēl nav piedalījies. Arī Dončičs ne, tomēr viņš pierādījis, ka spēj uzvarēt gan ar Madrides *Real*, gan Slovēnijas izlasi, tāpēc par viņa spējam sezonas svarīgākajos brīžos nevajadzētu šaubīties. Tiesa, ne *Real*, ne izlasē Dončičam vispirms nebija jāizvada tik gaŗa sezona. Abu *Mavericks* līdeŗu sadarbība laukumā varētu būt labāka, Dončičs brīžiem cenšas izdarīt pārāk daudz, kamēr Porziņģis laukumā mēdz „pazust”. Taču slovēnim ir tikai 20 gadi un visas iespējas progresēt. Un Dončičs jau tagad ir Zvaigzņu spēles cienīgā līmenī un tiek pieskaitīts MVP kandidātiem... Arī Kobe Braients un Šakils O'Nils savulaik nekļuva par labāko „mazā-gaŗā” spēlētāja duetu vienā sezonā. Sadarbības noslīpēšanai vajadzēs laiku. Daudz darba būs galvenajam trenerim Rīkam Kārlailam, kuŗam jāatrod veids, kā vislabāk izmantot abu savu lideru stiprās puses. Arī pašiem basketbolistiem jāatrod sava istā spēle, bet Porziņģim jāturpina izprast Kārlaila spēles sistēma. Iekļūšana *play-off* jau šogad būs kā labs bonuss, taču cerēt uz ko vairāk ir grūti, bet ne neiespējami – konkurence rietumos ir mežonīga. Šī pieredze gan lieti noderēs nākotnē.

(Turpināts 20. lpp.)

NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI
UZ LATVIJU

Kārtojām nodokļu un citus
maksājumus Latvijā!

Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810
Tālr: 973-746-3075

Agate Nesaule.
LOST MIDSUMERS
a novel of women's friendship
in exile

LOST
MIDSUMERS

a novel of women's friendship in exile

Agate Nesaule

– Poignant and beautifully written, this is a triumph of the imagination and a candid portrayal of the price paid by women forging their own path and by those remaining true to tradition. *Lost Midsommers* is also a tribute to the way our origins sustain us like the remembered fragrance of Latvian birches at the end of this wise and compassionate book. – Alison Townsend, *Persephone in America & The Persistence of Rivers*

Grāmata pieejama
www.amazone.com
un pasūtāma vietējos
grāmatu veikalos un
bibliotēkās

Agate Nesaule.
ZUDUŠIE SAULGRIEŽI
Stāsts par trimdu un draudzību

Kā latvieši nokļuva Amerikā pēc Otrā pasaules kara, kā viņi te iedzīvojās, ko piedzīvoja un pārdzīvoja, kā notika „atgriešanās” Latvijā, kā savijās cilvēku likteņi un kas palīdzēja to visu izturēt... Lasiet, atminieties, vērtējiet!

USD 25,-

Grāmatu latviešu valodā
Jums piesūtīs pa pastu.
Rakstiet Inesei Zaķis
6051A Sun Blvd #604,
St. Petersburg,
Florida 33715

MATISS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
e-pasts: matiss@ska.lv
+371 28390346

Latvijas un ASV kopuzņēmums
BALVINAMI piedāvā:

** Pirkat Jūsu daudzdzīvokļu namu vai tā daļu Rīgā
** Namu apsaimniekošanu un juridisko pārstāvēšanu Latvijā

A.Batarags 201-788-5315 (NJ)
abatarags@optonline.net
A.Padegs 845-462-3317 (NY)
apadegs@optonline.net

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

LRFA.org
215.635.4137

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **auto transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīšana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāģu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN

Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

IN MEMORIAM

Noslēdzies izcila cilvēka un sportistes mūžs. Intu nespēja salauzt pat atkārtots izsūtījums un izrašana no viņai tik mīlās brīvvalsts jauniešu vides ar sportošanas priekiem un filmēšanos pirmajās Latvijas lentēs. Atmosfēra laikā, kad kino vīri Leo Rage un Andris Seleckis veidoja filmu par volejbola veterāniem, Inta bija starojoša mājasmāte.

1941. gada izvešanas sāpīgi skāra Latvijas sporta saimi. Jau agrāk apcietinātajiem Edgaram Rūjam (US), Jānim Kļaviņam (LV) sekoja, un uz tālo Sibīriju tika izvesti izlases sportisti Juris

Silarājs (US), Vidvuds Fricsons (US), Augusts Grapmanis (ASK) ar visu ģimeni – sievu Mariju un dažus mēnešus veco meitiņu, bet piecpadsmitgadīgā lieliskā vieglatlēte un volejboliste Inta Ruka tika izvesta pirmoreiz. Intas tēvs Alfrēds Ruks – Viskrievijas čempions soļošanā, 1912. gada Olimpisko spēļu Stokholmā un 1924. gada Olimpisko spēļu Stokholmā dalībnieks, trenēja mūsu soļošanas leģendu Jāni Dalīņu. Ruka meita Inta bija trenējusies volejbolā pie Alfrēda Lukstiņa un sava garā auguma dēļ jau 14 gadu vecumā piedalījās Latvijas meistarsacīkstēs 1939. gadā. 1941. gadā visu Ruku ģimeni izsūtīja uz Sibīriju. Tēvs mira jau novembrī Soļikamskā, bet māte ar trim meitām nokļuva Igarā aiz Zie-

meļu polārā loka. 1947. gadā, sakarā ar dekrētu par bērniem, kuriem izsūtīšanas laikā nav bijuši 16 gadi, Inta varēja doties uz Latviju. Inta pabeidza 3. vidusskolu ar sudraba medaļu un iestājās LU. Spēlēja US komandā un trenējās pie Leopolda Kovala un Arvīda Pētersona. 1950. gadā Inta US komandas sastāvā uzvarēja Latvijas čempionātā. Diemžēl kādu dienu Inta neieradās uz mācībām un treniņiem. 1953. gada 18. martā Inta kopā ar māsu otrreiz tika izsūtīta uz Sibīriju, Krasnojarskas apgabalu... Un tad ir pārsteidzošs stāsts par to, kā sports var pagriezt likteni vēlām virzienā. Kad, pateicoties neatlaidībai, izdodas pierādīt cietuma priekšniekam, ka viņai ir jādod darbs, jo viņa mācoties ir tērējusi

darbaļaužu līdzekļus, Intai ierāda vietu, kur dzīvot, un nozīmē darbā. Pēc darba pirmais Intas ceļš veda uz Krasnojarskas stadionu. Un tur Intu atpazīna tiesnesis no PSRS sacensībām Ļeņingradā, jo Intai mugurā treniņtērps ar US burtiem. Ar tiesneša palīdzību Inta drīz vien ir Krasnojarskas Dinamo trenere un labākā spēlētāja. Negaidot Inta saņem vēstuli no studijabiedra, sava nākamā vīra Imanta Prauliņa, kuŗš obligātos darba gadus pēc augstskolas nostrādā Kirgīzijas galvaspilsētā Frunzē. Imants panāk, ka Inta savu apcietinājumu var turpināt dienviņos. Un tā Inta drīz vien ir organizējusi Frunzes *Spartak* komandu, ar kuŗu 1955. gadā dodas uz sacensībām Ļeņingradā, lai tur spēlētu pret (likteņa

ironija)... latvietēm. Tikšanās ir aizkustinoša, bet pēc spēlēm Intai jānododas pretējā virzienā – uz Kirgīziju, jo viņa ir izsūtīta bez pases. Tikai nākamajā gadā Intai Prauliņai izdevās tikt uz Dzimteni un pabeigt LVU Ķīmijas fakultāti. Vēlāk Inta pabeidza studijas otrā augstskolā – Rīgas Politehniskajā institūtā un guva izcilus panākumus projektētājas un inženieres darbā, saņemot tā laika apbalvojumus – Valsts prēmijas.

Intas ģimenē ir izauguši dēli – mūziķis Uģis un dizainers Atis. Inta Ruka-Prauliņa apbalvota ar Triju zvaigžņu ordeņa Goda zīmi. Inta paliks atmiņā kā nelokāma Latvijas patriote, stipra kā jau sportiste savā garā, reizē mīloša un atsaucīga.

ANDRIS VITAUTS KĻAVIŅŠ

Inta Ruka-Prauliņa

1925–2020

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

2020. gada 15. februārī
Jēzus Kristus tikšanās svētkos

Vissvētītājs Arhibīskaps
VIKTORS (Kontuzorovs),

vēsturiskās Latvijas Pareizticīgās Autonomās
Baznīcas Virsgans, Teoloģijas zinātņu doktors,
profesors svin 40. gadadienu
kopš iesvētīšanas garīgajā amatā.

Apsveicam!
LPABKP Sinode

SARĪKOJUMI FILADELFIJA

Filadelfijas Brīvo latvju biedrībā, 531 North 7th Street, Philadelphia, PA 19123.

Filadelfijas pensionāru kopas sanākums notiks otrdien, 3. martā groziņu veidā. Tā sāksies, pl. 11:00 dienā Filadelfijas Brīvo latvju biedrības telpās, 531 North 7th Street. Programmā valdes ziņojumi, nākotnes darbība, un pārrunas par notikumiem. Saiets beigsies ar dzimšanas dienu svinēšanu un kafijas galdū. Viesi arvien laipni gaidīti.

Upcoming event information: FBLB Gada sapulce – PSFL Annual Meeting at The Latvian Society Date: 01 Mar 2020 2:00 PM EST

**Gan es gāju, gan darīju,
Gan es otru aicināju;
Gan draugam, gan radam
Nākt ar mani talciņā.**

Filadelfijas Brīvo latvju biedrības valde sirsnīgi aicina jūs piedalīties gada sapulcē. Varēsīt uzzināt par pēdējā gada notikumiem un piedalīties jaunā gada kalendāra plānošanā. Laipni gaidām jūs redzēt, dzirdēt jūsu ieteikumus un strādāt kopā ar jums!

Gada sapulce notiks 1. martā plkst 2:00 pp.

Lūdzam reģistrēties sapulcei un sniegt ieteikumus pārrunām pirms sapulces, lai tos var iekļaut dienas kārtībā.

Visi biedri laipni lūgti pida-

lities. Talkas darbi un vietas dažādās komitejās netrūkst! Arī viesi gaidīti! Būs vakariņas! Paldies par piedalīšanos!

Filadelfijas Brīvo latvju biedrības valde

We invite you to pre-register online for the annual general meeting and submit proposed discussion topics so that they can be added to the meeting agenda.

All full and social members are encouraged to attend and participate. Please consider volunteering or joining committees to help realize our goals! Potential members and interested persons are welcome to attend, as well.

Dinner will be provided.

More information and online registration: [FBLB Gada sapulce - PSFL Annual Meeting](#)

Best regards,
The Philadelphia Society of Free Letts

LINKOLNA, NEBRASKA

Koncerts, 29. februārī, 1:00 pm. LIGO (Latvian Irish Gusto Orch.). Acoustic band spēlēs Irijas mūziku un Latviešu tautasdziesmas. Būs: 1. Koncerts 2. Kopdziedāšana, 3. Latviešu mūzikas "Trivia contests", 4. Pilnas pusdienas ar vīnu. Pieaugušajiem: \$25. Studentiem: \$10. Bērniem līdz 10 g.: brīvs. Latviešu centra, 33 & Mohawk iela, Linkolna. RSVPlīdz 22 feb.: kunora@windstream.net

SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125). Mājas lapa: www.seattlatviancenter.com

SV. PĒTERSBURGA (FL)

Sv. Pētersburgas latviešu biedrība (5220 Brittany Dr. S, Apt. 1410, St. Petersburg, FL 33715), tālr: 727-8272338.

29. februārī Biedru pilnsapulce. Pēc sapulces biedrība cienās ar pankūkām un desinām.

Sestdien, 21. martā Daugavas Vanagi plāno sarīkojumu ar talantīgā vijolnieka Mārtiņa Šteinbluma piedalīšanos (viņu dzirdējām Ziemsvētku koncertā). Šis koncerts būs veltīts Latviešu Leģionāru piemiņas dienai, ko svinam 13. martā. Aicinām atcerēties un pieminēt tos, kas Otrā pasaules kara laikā cīnījās Latviešu leģiona satāvā. Sikāka informācija sekos.

Uzmanību! Mainījusies Biedrības Facebook lapa, lūdzam sekot mūsu jaunajai lapai „Latviešu Biedrība St. Petersburg FL“. Sikāku infomāciju var uzzināt Biedrības Facebook lapā vai zvanot Dacei Nebarei Tel: 917-755-1391.

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdien 19:30 Centrā.

Pensionāru sanāksmes pirmdienās, 13:00, Info: 514-992-9700. www.tervete.org

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com. Katru otdien pl. 20:00 koŗa mēģinājums.

DIEVKALPOJUMI

• Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr: (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraudze@gmail.com, tālr: 617-232-5994. Māc. Igors Safins. Tālr.: 617-935-4917. E-pasts: igorssafins@gmail.com. Runas stundas trešdienās 10:00 - 15:00. **Dievk. notiek 11:00.**

Dievk. 12:00 Bībeles stunda.

• Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.: (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; E-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Cikagas-Cianas-draudze-255043897965234. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc Dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr.: 773-736-1295; mājas: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com

• Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēterā dr: (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. Dr. pr. Uldis Pūliņš. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc Dievk. kafijas galds.

• Čikāgas latv. baptistu dr: (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Olģerts Cakars. Tālr.: 708-383-5285.

• Denveras latv. ev. lut. dr.: (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). Birojs atvērts ceturtdienās no 10:00 līdz 14:00. E-pasts: reglite@aol.com **Dievk. notiek svētdienās 9:30.** Pēc Dievk. sadraudzība.

• Detroitas Sv. Paula latv. ev. lut. dr.: (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** Seko sadraudzības stunda.

• Dienvidfloridas latv. ev. lut. dr.: Shepherd of the Coast Luth. Church (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane Gibbs, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. **Dievk. notiek 14:00.** Pēc Dievk. visi lūgti pie kafijas galdā!

• Dienvidkalifornijas latv. ev. lut. dr.: baznīca (1927 Riverside Dr., Los Angeles CA 90039).

Dievkalpojumi notiek plkst. 11:00

• Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.: Unitarian Congregational Parish of Norton (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Svētdienās 11:00 Dievk.** ar dievg. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrida Kruč-

kova, tālr.: 617-323-0615.

• Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.: (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Ieva Dzelzgalvis

16. februāris Dievkalpojums plkst. 11:00

23. februāris Dievkalpojums ar Sv. Vakarēdienu plkst. 11:00; seko draudzes gada sapulce **1. marts** Dievkalpojums plkst. 11:00

8. marts Pulkveža Oskara Kalpaka piemiņas dievkalpojums plkst. 11:00; seko pusdienas – studentu korporāciju locekļu izkārtojuma

15. marts Dievkalpojums plkst. 11:00

Pankūku brokastis pirms dievkalpojuma – 10:00; seko Dāmu komitejas sēde

22. marts Dievkalpojums – laju vadībā plkst. 11:00

29. marts Dievkalpojums mūsu baznīcā nenotiks. Aicinām visus draudzes locekļus uz dievkalpojumu plkst. 3.00 pp ar Sv. Vakarēdienu Vilmingtonā, sekos kafijas galds *Good Shepherd* baznīcā – 1530 Foulk Road – Rt. 261 – Wilmington

• Grandrapīdu latv. ev. lut. dr.: (1780 Knapp St. NE, Grand Rapids MI 49505). Tālr: 616-361-6003. Māc.prāv. Ilze Larsen, tālr: 269-214-1010. Dr.pr. Ivars Petrovskis, tālr: 616-975-2705. **Dievk. notiek 2x mēnesī 10:00.** Pēc dievk. kafijas galds.

• Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.: (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49996). Māc. A. Graham. **Dievk. notiek 10:00.** Pēc dievk. kafijas galds.

16. februārī dievk. angļu valodā

23. februārī dievk. ar dievg.

1. martā dievk. ar dievg.

8. martā dievk.

• Klīvlādes Apvienotā latv. ev. lut. dr.: (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Draudzes dievk. notiek svētdienās 11:00.**

(Turpināts 19. lpp.)

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

Bībeles stundas notiek 10:00 katrā mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā. Baptistu dr.: *Bethel Baptist Church* (2706 Noble Rd, Cleveland 44121) dievk. notiek svētdienās 14:30.

• **Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.:** (3300 C St, Lincoln NE 68510). Māc. Gija Galiņa, tālr.: 402-475-8106. Dr.pr. Kārlis Indriksons, tālr.: 402-438-3036. **Dievk. notiek 1.un 4.svētdienā 10:00.** Otrajā svētdienā dievk. angļu valodā. Pensionāru saiet katrā otrajā ceturtdienā.

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** (21 Garden St, Manchester, CT 06040). Dr.pr. Astra Vilinskis, tālr.: 413-568-9062. **nākošais dievkalpojums: 28. martā, plkst. 11:00 – dievkalpojums ar dievgaldu, māc. Igors Safins. Pēc dievk. kafijas galds.**

15. februārī, plkst. 11:00 – dievkalpojums ar dievgaldu, māc. Igors Safins. Pēc dievk. kafijas galds.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.:** (1853 N 75th St, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Archibīskape Lauma Zušēvica, tālr.: 414-421-3934, e-pasts: pastorlauma@gmail.com, Dr. pr. Sandra Kalve, tālr.: 414-258-8070. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.**

• **Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). Pēc dievk. sadraudzība.

• **Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.:** *Trinity Latvian Church* (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. www.draudze.org vai www.tervete.org Dievk. vada dr. pr. Jānis Mateus un Vik. Zvirgzds. **tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org.** Dievkalpojumi Centrā.

• **Nūbransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** Draudzes dievnams (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ 08816). Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko, tālr.: 908-638-1101, e-pasts: latvianlutheran-church@gmail.com. **Dievk. notiek 13:30.**

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** Jonkeru bazn, 254 Valentine Ln, Yonkers NY
Salas bazn, 4 Riga Ln, Melville NY
St. Andrew bazn, 335 Reynolds Ave, Parsippany NJ
Seafarers, 123 East 15th Street, New York, NY
Priedaine, 1017 State Rte 33, Freehold NJ

• **Ročesteras ev. lut. Krusta dr.:** *Atonement Lutheran Church* (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14618).

Februārī dievkalpojumi nebūs. Svētdien, 8. martā, 2:00 p.p., Ciešanu laika dievkalpojums ar dievgaldu

Diakone Linda Sniedze *Taggart Pulkv.* O. Kalpaka pieminēšana Sekos **Gada sapulce**

• **Saginavas latv. ev. lut. dr.:** (128 N Elm Str, Saginava, MI 48602) Mācītāja: Biruta Puiķe-Wilson mob. (269)267-5330. Kontaktpersona: *MaryBeth* Dzirnīs mob. (989)781-1163. Epasts: dzirnīs@chartermi.net **Dievkalpojumi vienreiz mēnesī, 1:00 pēcpusdienā,**

seko groziņu kafijas galds.

• **San Diego latv. ev. lut. dr.:** *Ascension Lutheran Church* (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīņš, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@san.rr.com. Pēc dievk. kafijas galds.

11.aprīlis plkst. 12.00; Diakone Guna Reins. **Liedienu dievkalpojums** ar dievgaldu; groziņu kafijas galds.

6. jūnijs plkst. 12.00; Diakone Guna Reins. Aizvesto Piemiņas dievkalpojums; groziņu kafijas galds.

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** *Christ Lutheran* bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). Dievk. vadīs Māc. Dace Skudiņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314 457 1830, kalninsirene@gmail.com.

• **Sietlas ev. Lut. dr.:** (11710 3rd Ave. N.E. Seattle, WA 98125)

Dievkalpojumi notiek 10:30. Prāveste D. Cilne, tālr.: 206-674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net. Baznīcas mājaslapa: www.seattlatvianchurch.org

• **Skenektedijas latv. ev. lut. dr.:** *Trinity Lutheran Church* (35 Furman St, Schenectady NY 12308). Diakone Linda Sniedze

15. martā Dievkalpojums ar Dievgaldu. Sekos sēde.

• **St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.:** **dievk. notiek 14:00 katru pirmo un trešo svētdien** *Faith Lutheran* baznīcā (2601 49th Str. N, St. Petersburg, FL), Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935 Draudzes locekļu ziedojumus pirms katra dievkalpojuma vai pa pastu pieņems draudzes kasieris *Andris Ritums*. Lūdzu, centieties ziedot! Pasta adrese: 2862 Weathersfield Ct. Clearwater, FL 33761. Draudzes altāra ziedu kārtotāja ir *Kitija Treimanis*. Lūdzu, esiet atsaucīgi, atvieglojiet viņas darbu un piesakieties viņai pa tālruni: 727-540-9078.

Svētdien, 16. februārī, plkst. 14:00 dievkalpojums *Faith Lutheran* baznīcā.

Svētdien, 23. februārī, plkst. 11:00 Bībeles stunda.

Svētdien, 1. martā, plkst. 14:00 dievkalpojums *Faith Lutheran* baznīcā.

Sestdien, 21. martā Daugavas Vanagi plāno rīkot pasākumu ar talantīgā vijolnieka Mārta Šteinbluma piedalīšanos (viņu dzirdējam Ziemsvētku koncertā). Šis koncerts būs veltīts Latviešu Leģionāru piemiņas dienai, ko atzīmējam 13. martā. Aicinām atcerēties un pieminēt tos, kas Otrā pasaules kara laikā cīnījās Latviešu leģiona satāvā. Sikāka informācija sekos.

• **Tērvete – Trīsvienības draudze:** Dievkalpojumi centrā. tālr.: 514-992-9700, www.draudze.org. Māc. Zvirgzda tālr.: 613-400-3288, e-pasts: zvirgzds@me.com. Māc. Jānis Mateus.

• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. Info: www.stjohnslatvian.ca Māc. Girts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H 2S1), tālr.: 647-986-5604, E-pasts: grietins@gmail.com. Dr. pr. Kārlis A. Jansons, tālr.: 905-338-5613, e-pasts: kjan27@gmail.com. Pr.vietn. Si-

billā Korule. Dāmu kom.pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309.

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151, e-pasts: dcdraudze@gmail.com Info: www.dcdraudze.org Mācītāja prāv. Anita Vārsberga Pāža, mob.tālr.: 301-302-3270, e-pasts: macanitavp@gmail.com, dr. pr. Dace Zalmane (tālr. 703/442-8458 un epasts dzalmanis@yahoo.com).

SVĒTDIENĀS: 9:15 Latviešu skola, 10:00 Zaķišu nodarbības

11:00 Dievkalpojums **Seko kristīga sadraudzība Vizija 20/20: Ieskats Draudze & tās vide šodien – demografija, statistika, izaicējumi**

Nāc, piedalies pārdomās & pārrunās!

16. – Atspīdēšanas laika 6. svētdiena

Ģimeņu vārda dievkalpojums 13:00 – **LELCHE** pilnsapulce sestdien, 22. februārī – 12:30 Baltiešu deju festivāls (riko NAMEJS)*

23. februārī – **Mūsu Kunga apskaidrošanas dienas** dievkalpojums

Seko – skolas tēvu rīkotās Pankūku brokastis! Ienākumi par labu Vašingtonas latviešu pamatskolai. Sveiksim februāra jubilārus.

trešdien, 26. februārī – Pelnu trešdiena/Ciešanu laika sākums 11:00 & 19:30 Svētbrīdis ar Svēto vakarēdienu

ATZĪMĒŠANĀI KALENĀROS

1. martā – Vizija 20/20*

8. martā – Plkv. O. Kalpaka piemiņas dievkalpojums

22. martā – Draudzes pilnsapulce

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rigaven@aol.com – Inese Zaķis – ne vēlāk kā PIEKTDIENĀS

Un atmiņas ziedēs ap viņu
Baltas kā ābeles.
(Ā. Elksne)

Izsakām līdzjutību Arai Babīnei Pumpurs ar dēla Andra zaudējumu.
Izsakām līdzjutību Imantam, Ritai un Silvijai, brāli Andri zaudējot.

Radi no Latvijas – Juris ar ģimeni un Vilmārs

Mūsu mīļais filistrs
MAIGONIS ANTONS

Dzimis 1929. gada 5. jūnijā Rīgā,
miris 2020. gada 21. janvārī Rīgā

KORPORĀCIJA TALAVIJA

Mūsu mīļais filistrs
ZIGURDS REINEKS, M.S.E.A.

Dzimis 1930. gada 14. septembrī Liepājā,
miris 2020. gada 22. janvārī Medina OH, ASV

KORPORĀCIJA TALAVIJA

Dieva mierā ir aizgājis mans vīrs,
mūsu tēvs un vīra tēvs, vectēvs un vecvectēvs

JĀNIS LIPIŅŠ

Dzimis 1931. gada 17. martā Mālpupē, Latvijā,
miris 2019. gada 17. decembrī Linkolnā, Nebraskā

*Mierā tavas čaklās rokas,
Klusē tava mīļā sirds.*

Sēro
SIEVA ANTA
DĒLS ERIKS AR ĢIMENI
DĒLS ROLANDS AR ĢIMENI
VEDEKLA MĀRA AR ĢIMENI

Dieva mierā aizgājusi mūsu mīļā
**VĒRA RIEKSTIŅŠ,
dzim. STRAZDS**

Dzimumsi 1918. gada 5. jūnijā Kalētos, Latvijā,
mirusi 2019. gada 28. novembrī Evanston, IL

*Dvēsle viegli aizlido,
Turp, kur apklust visas vētras,
Dieva dārzos mūžīgos
Viņš mums jaunu dzīvi dos.*

Viņu mīļā piemiņā paturēs
KATE RIEKTIŅŠ, RUTA TREKNAIS, DACE KŪLĒNS
RADI UN DRAUGI AMERIKĀ UN LATVIJĀ

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

(Turpināts no 17. lpp.)

Mavericks nav komanda, kurai jāuzvar tituli tagad – viņu laiks būs pēc dažiem gadiem.

Gadu pēc skaļās Porziņģa maiņas var secināt, ka mūsu basketbolists un Dalasa no situācijas izgājuši kā uzvarētāji, bet Ņujorka – kārtējo reizi – palikusi „jaņos”.

Kristaps Porziņģis 8. februārī, savainojuma dēļ nepiedalījās Dalasas *Mavericks* spēlē viesos ar Šarlotes *Hornets*. Pirms tam 5. februāra spēlē Porziņģis jau trešo reizi pēc kārtas izcēlās ar vismaz 30 punktiem un desmit atlēkušajām bumbām. *Mavericks* savā laukumā ar 107:121 zaudēja Memfisas *Grizzlies*, taču Porziņģis iedzīvojās deguna lūzumā.

7. februārī Kristaps piedalījās spēlē pret Vašingtonas *Wizards* (118:119). Spēles beigās laukumā atradās arī otrs *Wizards* latviešu basketbolists Anžejs Pasečņiks.

Dāvis Bertāns

Tādējādi šī kļuva par pirmo NBA spēli, kurā pirmoreiz NBA spēļu vēsturē laukumā bija trīs latviešu basketbolisti – Porziņģis, Pasečņiks un Dāvis Bertāns. Porziņģis guva 11 punktus.

Anžejs Pasečņiks

Latvijas mākslinieks – NBA zvaigzne

Mākslinieks Vladislavs Lakše ar savu talantu izpelnījies atzīnību Ziemeļamerikā, kur pērn noslēdza divu gadu sadarbības līgumu ar Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) čempionvienību Toronto *Raptors*.

Kopš astoņu gadu vecuma Vladislavs trenējās basketbolā un, gluži kā visiem jaunajiem

puikām, viņam bija sapnis par NBA, bet piepildīt to ļāva mākslinieka enerģiskie un fascinējošie zīmējumi, portālā LSM.LV ziņo LTV raidījums „Sporta Studija”. Vladislavs neslēpj, ka darbs ir ļoti grūts. Dažkārt darbadiena sākas desmitos no rīta un zīmējums tiek pabeigts ap četriem naktī. Viens no pirmajiem *Raptors* uzdevumiem viņam bija komandas spēļu bilešu dizaina izveidošana. *Raptors* iepatikās Vladislava zīmējumu skarba un tehniskais stils.

Zaudējums sīvā cīņā pret spēcīgo ASV izlasi

Federāciju kausa izcīņā sākumā Latvijas tenisa izlases līderes Anastasija Sevastova un Jeļena Ostapenko ASV pilsētā Everetā piedzīvoja zaudējumu pret ASV valstsvienības spēlētājam Sofiju Keninu un Serēnu Viljamsu. Sevastova (WTA rangā 41. vietā) pirmajā duelī ar 2:6, 2:6 piekāpās Sofijai Keninai (WTA 7. V.) no ASV. Kenina šosezon aizvadījusi 12 spēles, no kurām desmit izcīnīta uzvara. Viņai šī sezona iesākās negaidīti labi, jo Austrālijā izdevās izcīnīt savu pirmo karjeras *Grand Slam* titulu, kā rezultātā Kenina rangā apsteidza Viljamsu. Abas tenisistes pirms šī dueļa iepriekš bija tikušas divas reizes, abās triumfējot Keninai. Pēdējā tikšanās reize bija šogad Brisbenas turnīra pirmajā kārtā, kurā Kenina bija pārāka ar 7:6 (7:1), 6:4.

Otrajā spēlē Ostapenko (WTA rangā 40. V.) sīvā cīņā ar 6:7(4:7), 6:7(3:7) piekāpās Serēnai Viljamsai (WTA 9.).

Aļona Ostapenko sasveicinās ar Serēnu Viljamsu // FOTO: AFP/Scanpix/LETA

Viljamsa šosezon jau aizvadījusi astoņas spēles, no kurām tikai vienā piedzīvots zaudējums. Viljamsa sezonu iesāka ar triumfu Oklendā *International* turnīrā, bet Austrālijas čempionātā viņa trešajā kārtā ar 4:6, 7:6 (7:2), 5:7 zaudēja ķīnietei Sinjai Vanai. Abas tenisistes karjeras laikā

tikušas tikai dubultspēlēs. Ostapenko pāri ar Jūliju Putincevu no Kazachstānas ar 2:6, 2:6 zaudēja māsām Viljamsām 2016. gadā Francijas atklātajā čempionātā.

Pēc pirmās dienas Latvija bija iedzīvējos ar 0:2, un nākamais zaudējums dotu ASV uzvaru duelī. Tomēr vispirms Ostapenko ar 6:3, 2:6, 6:2 pārspēja nule kā Austrālijas atklātajā čempionātā triumfējušo Keninu, kurā ir planētas septītā rakete. Vēlāk Anastasija Sevastova ar 7:6 (7:5), 3:6, 7:6 (7:4) uzveica planētas devīto raketi Serēnu Viljamsu, kurā pirmo reizi sava panākumiem bagātajā karjērā cieta zaudējumu Federāciju kausa izcīņas vien-spēlē.

Grūti, bet jāvar

Latvijas – ASV duelī rezultāts kļuva neizšķirts, un viss izšķīrās dubultspēlē. Sevastovas un Ostapenko duets ar 4:6, 0:6 zaudēja Sofijai Keninai un titulētajai dubultspēļu speciālistei Betānijai Matekai-Sendsai. Abas Latvijas tenisistes pirms tam bija aizvadījušas smagas vienspēles, gūdamas savus karjeras lielākos panākumus Federāciju kausā. Latvija duelī zaudēja ar 2:3 un cīnīsies par vietas saglabāšanu Pasaules grupā.

Olimpiskās komitejas prezidents Vrubļevskis nepretendēs

Pašreizējais Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK) prezidents Aldons Vrubļevskis nekandidēs uz vēl vienu amata termiņu martā paredzētajās vēlēšanās, informēja LOK. Lēmumu nekanidēt uz piekto LOK prezidenta amata termiņu Vrubļevskis pieņēma personisku iemeslu dēļ, kā arī tādēļ, lai veicinātu efektīvāku organizācijas darbību.

Vrubļevska lēmums kļuva zināms LOK Sporta komisijas sēdē, klātesot visiem olimpisko sporta veidu federāciju pārstāvjiem. Vrubļevskis ir LOK prezidents kopš 2004. gada, bet līdz tam viņš no 1988. gada bija LOK ģenerālsēkretārs. Lēmumu pieņemt punktu gaitām LOK prezidenta amatā Vrubļevskis sarunā Latvijas Radio izskaidroja ar to, ka kandidēt jau piekto reizi būtu nepieklājīgi. Viņš uzsvēra, ka lēmumu pieņēma pats, bet par

labas prakses piemēriem apspriedās ar kollegām un speciālistiem gan ārzemēs, gan Latvijā.

Tikmers kandidēs uz LOK prezidenta amatu

Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK) ģenerālsēkretārs Žorzs Tikmers kandidēs uz LOK prezidenta amatu, ziņo portāls TVnet.

Žorzs Tikmers

LOK preses sekretārs Mārtiņš Mālmeistars gan atzīmējis, ka šobrīd oficiāli vēl nav saņemts neviens LOK prezidenta amata kandidāta pieteikums. Kandidātus amatam var izvirzīt olimpisko sporta veidu federācijas, un mutiski to izdarījusi Latvijas Bobsleja un skeletoņa federācija (LBSF), kas atbalsta Tikmeru. LBSF prezidents Jānis Kols pauž uzskatu, ka šobrīd nav labāka LOK prezidenta kandidāta par Tikmeru.

Hokeja talismanu skiču izstāde

2019. gada 18. septembrī Latvijas un Baltkrievijas Hokeja federācijas izsludināja atklātu ideju konkursu 2021. gada Pasaules čempionāta hokejā talismana izveidei. Latvijas un Baltkrievijas orgkomitejas kopumā saņēma vairāk nekā simt iesūtītus pieteikumus. Iesniegtos darbus vērtēja ne tikai Latvijas un Baltkrievijas Hokeja federāciju pārstāvji, bet arī sporta zvaigznes un sabiedrībā zināmi cilvēki. Janvāra sākumā abu valstu orgkomitejas atlasīja 30 labākos darbus.

2021. gada pasaules hokeja čempionāta rīkotājvalstīs Latvijā un Baltkrievijā norisinājās sacensību talismana skiču izstāde, kurā līdzjutēji varēja izvēlēties sev tikamākos talismanus. Ar pārliecinošu balsu vairākumu par hokeja fanu simpatiju kļuva Jāņa Burmeistara talismana skice, kurā bija atainots ezis.

“Ezītis, manuprāt, saistās ar centību, unikalitāti un degsmi,” savu skices zīmējumu komentēja Burmeistars. “Eža izskats ir maldinošs, jo no ārienes viņš šķiet maziņš un ievainojams, bet iekšienē viņš ir spēcīgs, grūti uzveicams un ar lielām spējām paš aizsargāties. Šis asociācijas, manuprāt, ļoti labi saiet kopā arī ar nozīmīgākajām hokeja spēlēm.” Savukārt starp Baltkrievijas līdzjutējiem vislielāko simpatiju ie-

mantoja talismana skice, kurā attēlota maijvabole. Šim kukaiņim piešķirts vārds Maijs. Gala lēmums par to, kurā autora talismana kļuvis par 2020. gada Pasaules čempionāta hokejā oficiālo simbolu, tiks izziņots 24. februārī, balstoties uz žūrijas locekļu balsojumu. Katrs tēls, kas iekļuvis finālā, tiks vērtēts pēc pieciem dažādiem kritērijiem piecu ballu skalā, piedaloties gan Latvijas, gan Baltkrievijas pārstāvjiem. Par uzvarētāju kļuvis tas talismana, kas saņēms vidēji augstāko kopvērtējumu no abām valstīm.

Daiļslidošana

Latvijas daiļslidotājs Deniss Vasiļjevs Norvēģijas pilsētā Stavangerā izcīnīja uzvaru *Nordics and Nordics Open* sacensībās izvēles programmā sasniedzot personīgo rekordu garajā programmā un arī summā.

Deniss Vasiļjevs

Skeletons

Latvijas skeletoniste Endija Tērauda Vācijas trasē Vinterbergā izcīnīja sesto vietu pasaules čempionātā junioriem. Dārta Zunte ierindojās 18. vietā.

DAŽOS VĀRDOS

- Latviešu vārtsargs **Elvis Merzļikins**, kurš pārstāv Nacionālās hokeja līgas (NHL) klubu Kolumbusas *Blue Jackets*, nosaukts par pagājušās nedēļas līgas pirmo zvaigzni, pavēstījusi līga savā tīmekļa mājaslapā.

- Pasaules Boksa padome (WBC) paziņojusi, ka **Mairis Briedis** ir viens no kandidātiem titula „Gada atgriešanās” saņemšanai. Pērn Briedis piedalījās tikai vienā divcīņā – Pasaules boksa superserijas pusfinālā, pārspējot poli Kšištofu Glovacki.

- Latvijas **volejbola** valstsvienības uzzinājušas savus pretiniekus Eiropas čempionāta kvalifikācijas turnīros. Vīriešu izlase D grupā sacenstīsies ar Spānijas, Moldovas un Kipras volejbolistiem, dāmas – F grupā ar Bosnijas un Hercegovinas, Slovēnijas un Čehijas izlasēm.

- **Latvijas hokeja izlasi** 6. februārī pēc treniņa pārsteidza Pasaules antidopinga aģentūras (WADA) divi ārvalstu pārstāvji, lai ņemtu analīzi paraugus.

- Krievu speciālists Oļegs Kononovs oficiāli kļuvis par Latvijas čempiones **futbolkomandas Rīga** galveno treneri. Līgums ar 53 gadus veco Kononovu noslēgts 5. februārī, bet tā termiņš esot konfidenciāla informācija.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS